

REPUBLIKA SRBIJA
NARODNA SKUPŠTINA
ČETVRTA SEDNICA
DRUGOG REDOVNOG ZASEDANJA
Četvrti dan rada
30. novembar 2018. godine

(Sednica je počela u 10.15 časova. Predsedava Maja Gojković, predsednik Narodne skupštine.)

*
* *

PREDSEDNIK: Poštovane dame i gospodo narodni poslanici, nastavljamo rad Četvrte sednice Drugog redovnog zasedanja Narodne skupštine Republike Srbije u 2018. godini.

Na osnovu službene evidencije o prisutnosti narodnih poslanika konstatujem da sednici prisustvuje 86 narodnih poslanika.

Molim narodne poslanike da ubace svoje identifikacione kartice u poslaničke jedinice, da utvrdimo koliko ima poslanika u sali.

Konstatujem da je primenom elektronskog sistema za glasanje utvrđeno da je u sali prisutno 86 narodnih poslanika i da imamo uslove za dalji rad.

Nastavljamo sa radom.

Prelazimo na tačke 1–62. dnevnog reda (nastavak zajedničkog načelnog i jedinstvenog pretresa):

– PREDLOG ZAKONA O CENTRALNOM REGISTRU OBAVEZNOG SOCIJALNOG OSIGURANJA;

– PREDLOG ODLUKE O DAVANJU SAGLASNOSTI NA ODLUKU O IZMENAMA FINANSIJSKOG PLANA FONDA ZA SOCIJALNO OSIGURANJE VOJNIH OSIGURANIKA ZA 2018. GODINU;

– PREDLOG CARINSKOG ZAKONA;

– PREDLOG ZAKONA O BUDŽETU REPUBLIKE SRBIJE ZA 2019. GODINU, SA PREDLOGOM ODLUKE O DAVANJU SAGLASNOSTI NA FINANSIJSKI PLAN REPUBLIČKOG FONDA ZA PENZIJSKO I INVALIDSKO OSIGURANJE ZA 2019. GODINU, PREDLOGOM ODLUKE O DAVANJU SAGLASNOSTI NA FINANSIJSKI PLAN REPUBLIČKOG FONDA ZA ZDRAVSTVENO OSIGURANJE ZA 2019. GODINU,

PREDLOGOM ODLUKE O DAVANJU SAGLASNOSTI NA FINANSIJSKI PLAN NACIONALNE SLUŽBE ZA ZAPOSŁJAVANJE ZA 2019. GODINU I PREDLOGOM ODLUKE O DAVANJU SAGLASNOSTI NA FINANSIJSKI PLAN FONDA ZA SOCIJALNO OSIGURANJE VOJNIH OSIGURANIKA ZA 2019. GODINU;

- PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O BUDŽETSKOM SISTEMU;

- PREDLOG ZAKONA O CARINSKOJ SLUŽBI;

- PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O JAVNOJ SVOJINI;

- PREDLOG ZAKONA O IZMENI ZAKONA O REPUBLIČKIM ADMINISTRATIVNIM TAKSAMA;

- PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O IGRAMA NA SREĆU;

- PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PORESKOM POSTUPKU I PORESKOJ ADMINISTRACIJI;

- PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O JAVNOM DUGU;

- PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA ZAKONA O VRAĆANJU ODUZETE IMOVINE I OBEŠTEĆENJU;

- PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DUVANU;

- PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O POREZU NA DOHODAK GRAĐANA;

- PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DOPRINOSIMA ZA OBAVEZNO SOCIJALNO OSIGURANJE;

- PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O POREZU NA DOBIT PRAVNIH LICA;

- PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O POREZIMA NA IMOVINU;

- PREDLOG ZAKONA O NAKNADAMA ZA KORIŠĆENJE JAVNIH DOBARA;

- PREDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU UGOVORA O GARANCIJI (PROJEKAT TEHNIČKO-PUTNIČKE STANICE (TPS) ZEMUN – FAZA 2) IZMEĐU REPUBLIKE SRBIJE I EVROPSKE BANKE ZA OBNOVU I RAZVOJ;

- PREDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU UGOVORA O DRŽAVNOM KONCESIONALNOM ZAJMU ZA PROJEKAT IZGRADNJE OBILAZNICE OKO BEOGRADA NA AUTO-PUTU E-70/E-75, DEONICA: MOST PREKO REKE SAVE KOD OSTRUŽNICE – BUBANJ POTOK (SEKTORI 4, 5 I 6) IZMEĐU VLADE REPUBLIKE SRBIJE, KOJU

PREDSTAVLJA MINISTARSTVO FINANSIJA, KAO ZAJMOPRIMCA I KINESKE *EXPORT-IMPORT* BANKE, KAO ZAJMODAVCA;

- PREDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU OKVIRNOG SPORAZUMA IZMEĐU VLADE REPUBLIKE SRBIJE I VLADE NARODNE REPUBLIKE KINE O OBEZBEĐENJU REPUBLICI SRBIJI KONCESIONALNOG ZAJMA NARODNE REPUBLIKE KINE;

- PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNI ZAKONA O PRIVREMENOM UREĐIVANJU OSNOVICA ZA OBRAČUN I ISPLATU PLATA, ODNOSNO ZARADA I DRUGIH STALNIH PRIMANJA KOD KORISNIKA JAVNIH SREDSTAVA;

- PREDLOG ZAKONA O DAVANJU GARANCIJE REPUBLIKE SRBIJE U KORIST *BANCA INTESA* AD BEOGRAD, ZA IZMIRIVANJE OBAVEZA JAVNOG PREDUZEĆA „SRBIJAGAS“ NOVI SAD PO OSNOVU UGOVORA O KREDITU ZA IZGRADNJU RAZVODNOG GASOVODA ALEKSANDROVAC – BRUS – KOPAONIK – RAŠKA – NOVI PAZAR – TUTIN (II FAZA);

- PREDLOG ZAKONA O DAVANJU GARANCIJE REPUBLIKE SRBIJE U KORIST *SOCIETE GENERALE* BANKE SRBIJA AD BEOGRAD, KOMERCIJALNE BANKE AD BEOGRAD, BANKE POŠTANSKA ŠTEDIONICA AD BEOGRAD, OTP BANKE SRBIJA AD NOVI SAD I VOJVOĐANSKE BANKE AD NOVI SAD PO ZADUŽENJU JAVNOG PREDUZEĆA „SRBIJAGAS“ NOVI SAD, PO OSNOVU UGOVORA O KREDITU ZA IZGRADNJU GASOVODA NA TERITORIJI REPUBLIKE SRBIJE OD GRANICE SA REPUBLIKOM BUGARSKOM DO GRANICE SA MAĐARSKOM I DRUGIM SUSEDNIM ZEMLJAMA SA REPUBLIKOM SRBIJOM;

- PREDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU ANEKSA BROJ 1 FINANSIJSKOG UGOVORA ŽELEZNIČKA PRUGA NIŠ–DIMITROVGRAD OD 31. JANUARA 2018. GODINE IZMEĐU REPUBLIKE SRBIJE I EVROPSKE INVESTICIONE BANKE;

- PREDLOG ZAKONA O IZMENI I DOPUNAMA ZAKONA O PRIVREDNIM DRUŠTVIMA;

- PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STEČAJU;

- PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ULAGANJIMA;

- PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O SUDSKIM TAKSAMA;

- PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O RADNOM VREMENU POSADE VOZILA U DRUMSKOM PREVOZU I TAHOGRAFIMA;

- PREDLOG ZAKONA O DOPUNI ZAKONA O KOMUNALNIM DELATNOSTIMA;
- PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O POSTUPKU UPISA U KATASTAR NEPOKRETNOSTI I VODOVA;
- PREDLOG ZAKONA O FONDU ZA NAUKU REPUBLIKE SRBIJE;
- PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PATENTIMA;
- PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA ZAKONA O PRIVREMENOM UREĐIVANJU NAČINA NAPLATE TAKSE ZA JAVNI MEDIJSKI SERVIS;
- PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNIM SLUŽBENICIMA;
- PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PLATAMA DRŽAVNIH SLUŽBENIKA I NAMEŠTENIKA;
- PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ZAPOSLENIMA U AUTONOMNIM POKRAJINAMA I JEDINICAMA LOKALNE SAMOUPRAVE;
- PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA ZAKONA O PLATAMA SLUŽBENIKA I NAMEŠTENIKA U ORGANIMA AUTONOMNE POKRAJINE I JEDINICE LOKALNE SAMOUPRAVE;
- PREDLOG ZAKONA O IZMENI ZAKONA O NAČINU ODREĐIVANJA MAKSIMALNOG BROJA ZAPOSLENIH U JAVNOM SEKTORU;
- PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA ZAKONA O ZAPOSLENIMA U JAVNIM SLUŽBAMA;
- PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA ZAKONA O SISTEMU PLATA ZAPOSLENIH U JAVNOM SEKTORU;
- PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA ZAKONA O PLATAMA ZAPOSLENIH U JAVNIM AGENCIJAMA I DRUGIM ORGANIZACIJAMA KOJE JE OSNOVALA REPUBLIKA SRBIJA, AUTONOMNA POKRAJINA ILI JEDINICA LOKALNE SAMOUPRAVE;
- PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O INSPEKCIJSKOM NADZORU;
- PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O VODAMA;
- PREDLOG ZAKONA O RADIJACIONOJ I NUKLEARNOJ SIGURNOSTI I BEZBEDNOSTI;
- PREDLOG ZAKONA O STICANJU PRAVA SVOJINE NA ZEMLJIŠTU, OBJEKTIMA I VODOVIMA RUDARSKO-TOPIONIČARSKOG BASENA RTB BOR DOO BOR;

– PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O UTVRĐIVANJU JAVNOG INTERESA I POSEBNIM POSTUPCIMA EKSPROPRIJACIJE I PRIBAVLJANJA DOKUMENTACIJE RADI REALIZACIJE IZGRADNJE SISTEMA ZA TRANSPORT PRIRODNOG GASA „JUŽNI TOK“;

– PREDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU SPORAZUMA IZMEĐU STRANA POTPISNICA KONVENCIJE O POLICIJSKOJ SARADNJI U JUGOISTOČNOJ EVROPI O AUTOMATSKOJ RAZMENI DNK PODATAKA, DAKTILOSKOPSKIH PODATAKA I PODATAKA O REGISTROVANIM VOZILIMA, SA SPORAZUMOM O SPROVOĐENJU SPORAZUMA IZMEĐU STRANA POTPISNICA KONVENCIJE O POLICIJSKOJ SARADNJI U JUGOISTOČNOJ EVROPI O AUTOMATSKOJ RAZMENI DNK PODATAKA, DAKTILOSKOPSKIH PODATAKA I PODATAKA O REGISTROVANIM VOZILIMA;

– PREDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU SPORAZUMA IZMEĐU VLADE REPUBLIKE SRBIJE I VLADE REPUBLIKE INDIJE O SARADNJI U OBLASTI KULTURE, UMETNOSTI, MLADIH, SPORTA I MEDIJA;

– PREDLOG AUTENTIČNOG TUMAČENJA ODREDAKA ČLANA 37. ST. 1–3, STAV 4. TAČKA 4) I ČLANA 147. ZAKONA O RADU („SLUŽBENI GLASNIK RS“, BR. 24/05, 61/05, 54/09, 32/13, 75/14, 13/17–US I 113/17);

– PREDLOG AUTENTIČNOG TUMAČENJA ODREDBE ČLANA 22. ZAKONA O OPŠTEM UPRAVNOM POSTUPKU („SLUŽBENI GLASNIK RS“, BR. 18/16);

– PREDLOG ODLUKE O DAVANJU SAGLASNOSTI NA AKTA ZAŠTITNIKA GRAĐANA;

– PREDLOG ODLUKE O IZBORU PREDSEDNIKA SUDOVA;

– PREDLOG ODLUKE O IZBORU SUDIJA KOJI SE PRVI PUT BIRAJU NA SUDIJSKU FUNKCIJU;

– PREDLOG ODLUKE O PRESTANKU FUNKCIJE PREDSEDNIKA VRHOVNOG KASACIONOG SUDA;

– PREDLOG ODLUKE O IZBORU ZAMENIKA JAVNOG TUŽIOCA;

– PREDLOG ODLUKE O PRESTANKU FUNKCIJE ČLANA REPUBLIČKE KOMISIJE ZA ZAŠTITU PRAVA U POSTUPCIMA JAVNIH NABAVKI;

– PREDLOG ODLUKE O DAVANJU SAGLASNOSTI NA FINANSIJSKI PLAN REGULATORNOG TELA ZA ELEKTRONSKE MEDIJE ZA 2018. GODINU;

– PREDLOG ODLUKE O DAVANJU SAGLASNOSTI NA FINANSIJSKI PLAN REGULATORNOG TELA ZA ELEKTRONSKE MEDIJE ZA 2019. GODINU;

– PREDLOG ODLUKE O DAVANJU SAGLASNOSTI NA IZMENE POJEDINIH RASHODA BEZ PROMENE UKUPNIH RASHODA FINANSIJSKOG PLANA REGULATORNOG TELA ZA ELEKTRONSKE MEDIJE ZA 2018. GODINU;

– PREDLOG ODLUKE O DAVANJU SAGLASNOSTI NA FINANSIJSKI PLAN AGENCIJE ZA ENERGETIKU REPUBLIKE SRBIJE ZA 2019. GODINU.

Reč ima poslanik Aleksandar Stevanović. Nije tu.

Jahja Fehratović.

Izvolite, poslanice.

JAHJA FEHRATOVIĆ: Poštovana predsedavajuća, poštovani ministri sa saradnicima i ostali predlagači, dame i gospodo narodni poslanici, veoma smo obradovani što je budžetom predviđena rekonstrukcija puta Novi Pazar – Tutin, jednog od najugroženijih državnih puteva u Srbiji, „puta smrti“, na kome je živote tragično izgubilo više osoba.

Putna infrastruktura u ovom delu države je katastrofalna i naponi koje poduzima Vlada da se posledice tog umanje jesu za pohvalu, pogotovo ukoliko imamo u vidu i skoro započete radove na peštarskom području, izgradnju deonice od Raškovića do Tuzinja, koju investira država, na molbu akademika Zukorlića. Taj putni pravac, kao i svi ostali putevi u Sandžaku, trebalo je odavno da bude urađen, da smo imali odgovorne predstavnike lokalne vlasti. U istom „paketu“ odobrena je celokupna izgradnja još 23 ulice u Novom Pazaru, za koje su građani godinama unazad pisali zahteve lokalnim vlastima o neophodnosti njihovog sređivanja, sami finansirali projektnu dokumentaciju, uporno čekali, neki i preko deset godina, da određene interesne grupe počnu raditi svoj posao. Međutim, uz to da je država obezbedila investitora, pronašla izvođača i podizvođača radova, Grad nije dao saglasnost za realizaciju tih projekata.

Ovo je verovatno jedinstven slučaj u svetu, da jedna lokalna samouprava odbije direktne investicije, pogotovo putnu infrastrukturu. Pozadina toga jeste što se time narušava sistem pljačke građana, uzimanje novca od njih za izgradnju puteva, što lokalne vlasti Rasima Ljajića i Sulejmana Ugljanina već decenijama rade u Sandžaku. Kad je to spomenuto ovde u Skupštini, premijer i ministri nisu mogli verovati. Međutim, sada su se pojavile i priznanice na kojima su pečati jedinica lokalnih samouprava i njihovih organa kojim se potvrđuje da je od građana uziman novac za izgradnju puteva, i tu se radi o višemilionskim ciframa. Izgradnja peštarskog puta bila bi zaustavljena da je isti pod ingerencijom lokalnih vlasti, no, srećom, potpada pod brigu države i lokalni

šerifi nisu mogli zaustaviti radove. Ovo je organizovani kriminal, čije su žrtve napaćeni i ojađeni stanovnici Novog Pazara, Tutina, Sjenice i drugih gradova. U tom kriminalu učestvuju Ljajićevi i Ugljaninovi kadrovi njihove lokalne vlasti. Zato se ovih dana pokušavaju velikonacionalnim temama, spinovanjima i neistinama „vaditi“ i skrenuti pažnju sa sebe i svog kriminala. To se mora zaustaviti.

Kada su u pitanju kladionice i kockarnice, to je jedna od najvećih poštasti, koja je u ekspanzija u našem društvu, pogotovo što su vlasnici tih objekata osioni, zaštićeni pojedinim delovima lokalnih tužilaštava i sudova, pa ne poštivaju zakonom propisana odstojanja od obrazovnih institucija, kao ni verskih objekata.

Mi smo predvodili građane u pokušaju zaustavljanja ove bahatosti i prikupili peticiju sa preko deset hiljada potpisa, koju smo predali nadležnim ministarstvima. Ovde se moram posebno zahvaliti ministru Šarčeviću, koji je lično primio peticiju građana Novog Pazara i iskazao spremnost da, onoliko koliko je u njegovoj nadležnosti, pomogne. Međutim, problem je u tome što Poreska uprava, u čijoj nadležnosti je dosad bio nadzor legalnosti rada kladionica i kockarnica, nije na terenu dovoljno radila. A, isto tako, postoji i sprega politike i pojedinih delova policije, tužilaštva i sudova. Tako danas imamo još veći broj kladionica i kockarnica koje, nelegalno i suprotno zakonu, rade u blizini obrazovnih institucija i dodatno uništavaju omladinu.

Posebna ohrabrenja takvim pojedincima daju političari koji na direktan ili indirektan način i sami učestvuju u promovisanju istog i ohrabruju te ljude. Kako drugačije da komentarišemo činjenicu da u samom centru Novog Pazara, u lokalnu brata potpredsednika Vlade Rasima Ljajića, posluje jedna velika kockarnica i kladionica, na čijem je izlogu prilikom otvaranja stajao natpis „Koza nostra“? Ili da gradonačelnik Novog Pazara otvara sportsko igralište pod nazivom „Mocart“ i time promoviše ovu kladionicu?

Na kraju, zbog ovih i drugih organizovanih kriminalnih poslova Ugljanin i Ljajić našli su zajednički imenitelj, zajedničku reč, koja se sadrži u lažnim i orkestriranim napadima na akademika Zukorlića, Stranku pravde i pomirenja, Islamsku zajednicu. Time hoće da prikriju svoj kriminal, koji polako dolazi na naplatu. Otuda ona jučerašnja navala, nebuloza pripadnika stranke koja je pocepala Islamsku zajednicu u Srbiji i zajednička želja Ugljanina i Ljajića da nastave sa tom idejom.

(Predsednik: Hvala, vreme.)

Ja znam da to naš narod neće dozvoliti. Neki su to već pokušali i propali, a ako nastave, samo će razbiti zube o Islamsku zajednicu. Hvala.

PREDSEDNIK: Hvala vam.

Po Poslovniku, Vladimir Marinković.

VLADIMIR MARINKOVIĆ: Hvala, uvažena predsednice Narodne skupštine. Reklamiram Poslovnik, član 107, flagrantno kršenje Poslovnika i dostojanstva Narodne skupštine.

Mogu da razumem prethodnog govornika da je frustriran, zajedno s njegovom partijom i liderom stranke, jer gube sve moguće izbore i ispite kod građana kako Novog Pazara, Sandžaka, Raške oblasti tako i Republike Srbije, od 2008. godine do danas, ali nije to problem. Problem je što u ovom visokom i cenjenom domu on oslovljava lidera svoje partije sa – akademik. Koje akademije nauka? Ovo je flagrantna uvreda Srpske akademije nauka. Da li je to akademija nauka dukljanska, neka izmišljena akademija nauka?

Molim vas da uozbiljimo raspravu ovde i da poštujemo i cenimo jednu od najznačajnijih institucija za državu Srbiju i za građane Republike Srbije, a to je Srpska akademija nauka. Nemojte da dozvolimo ovakvim ljudima i kolegama da se faktički frljaju ovakvim ozbiljnim titulama i ozbiljnim stvarima i poigravaju institucijama koje su od ključnog značaja za razvoj naše zemlje i koje su uvek bile jedan od stubova naše državnosti i naše zemlje. Pa ne može svako da uđe i bude član Srpske akademije nauka! Pa ne mogu ni dopisni članovi takvi da budu. Imate procedure, imate konkurse, prijavite se. Nemojte da budete članovi, da se dičite, da budete članovi dukljanske akademije nauka ili neke druge akademije nauka. Poštujte Republiku Srbiju, poštujte Srpsku akademiju nauka.

Hvala, uvažena predsednice. Ne tražim da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje.

PREDSEDNIK: Hvala vam.

Povreda Poslovnika, Jahja Fehratović.

JAHJA FEHRATOVIĆ: Zahvaljujem.

Član 106. Dakle, prethodnik uopšte nije slušao šta sam ja kazao. Nisam ja spomenuo SANU, nisam spomenuo nikakvu drugu akademiju, samo sam rekao – akademik. Ne mora svako u ovoj državi da bude član Srpske akademije nauka i umetnosti. Očekivao sam da nešto kaže o ovim kriminalima svog predsednika, o njegovoj diplomi doktorskoj, o kojoj je bilo reči u ovoj skupštini, o nečemu drugom. Međutim, nemajući bilo kakvih drugih argumenata, kolega je krenuo da udara onamo gde je mislio da nešto može postići.

Hvala Bogu, u ovoj državi ima dovoljno slobodnih, hrabrih, dostojanstvenih ljudi, koji znaju šta je istina i koji neće nasesti na ovakve provokacije, ovakve gluposti, pokušaj skretanja s teme, kao što je sada uradio dotični gospodin, koji bi možda više trebalo da razmisli o svemu ovome što se navodi za njegovoga predsednika, o tome što se navodi o kriminalima njegove političke partije.

Nisam čuo da se on ikada ogradio od svog narodnog poslanika koji je isteran iz ovog parlamenta, koji je ukrao one parfeme i karmine. Nisu ga isterali

iz njihove političke partije, nisu ništa uradili da na bilo koji način poprave dostojanstvo, koje sami svojim ponašanjem ugrožavaju u ovoj skupštini. Hvala.

PREDSEDNIK: Hvala.

Pretpostavljam da ni u jednom ni u drugom slučaju ne treba da glasamo za povredu Poslovnika? (Ne.)

Milorad Mijatović.

Izvolite.

MILORAD MIJATOVIĆ: Poštovana predsednice, znate, kad neko izgubi, onda se on služi svim mogućim sredstvima.

Inače, muftija Zukorlić se služi svim mogućim nečasnim sredstvima da bi došao do političke vlasti.

E pa nećete doći do političke vlasti, jer narod u Sandžaku ili Raškoj oblasti zna ko ste vi, zna šta uzimate, zna šta radite, zna kako ste izneverili veru i kako ste izneverili politiku za koju ste se zalagali. Zbog toga vi nemate poverenje u tom delu.

Ja ne bih dalje pričao, mislim da nema potrebe objašnjavati gubitnicima šta znači politika. Politika znači čast, znači poštenje, znači veru u državu u kojoj se nalazite, a vi sve to nemate ali želite zbog političkih interesa da to uradite.

Dalje, ako smo partija koja jesmo, a časna smo partija, tačno imamo razrađena merila i znamo se opredeliti šta je časno, šta je pošteno i znamo se opredeliti šta znači država Srbija. To je ono što vas boli i zato ste večni gubitnici.

Ja naravno neću karikirati šta znači akademija. Akademija ima koliko god hoćete. I sam sam mogao biti akademik, za 120 dolara, Njujorške akademije nauka. Nisam hteo da platim jer to bi bilo ponižavanje Srpske akademije nauka, i da svako se kači. Drugo, znate, nositi titule a doktorirati kod sopstvene žene, to je vrhunac nemorala.

PREDSEDNIK: Hvala.

Povreda Poslovnika.

Izvolite.

JAHJA FEHRATOVIĆ: Zahvaljujem.

Ja sam očekivao malo više od doktora nauka, međutim... Pogotovu na ovaj deo kada je u pitanju vera. O veri mogu govoriti samo oni koji veruju. I pogotovu o tuđoj veri. Zato je ovo dno dna, što smo sada čuli. Niko nema pravo da govori o tuđoj veri i izneveri vere, pogotovu ako ne pripada toj religiji.

S druge strane, ovde se uporno izbegava da se kaže nešto o vlastitim kriminalima, da se obračuna s kriminalom u svojim redovima. Ja razumem ovu nervozu i jednog i drugog prethodnika, međutim, oni treba prvo da utvrde da li je diploma njihovog predsednika stranke legalna i legitimna, a onda da se govori o drugim stvarima i drugim ljudima.

Drugo, dođite vi, gospodine, pa na bilo koji način osporite bilo šta što je napisao bilo ko od nas koji smo na tom univerzitetu doktorirali i naučno

elaborirali to činjenicama, pa onda možemo govoriti o ovakvim vašim rečima. Do tada, posvetite se čišćenju vlastitog dvorišta, posvetite se tome da kažete zašto još niste isključili iz stranke onoga koji je u vaše ime, kao član vaše partije, kao član ovog parlamenta, ukrao parfeme i karmine na aerodromu u Frankfurtu. Posvetite se tome da očistite sve one druge kriminalce koji vam se stavljaju na teret. Hvala.

(Nataša Jovanović: Zašto, predsednice, ne reagujete? Napadaju čoveka bez razloga, i to na osnovu njegove veroispovesti. Vi kao predsednik morate da reagujete.)

PREDSEDNIK: Daću reč Vladimiru Marinkoviću i onda ćemo da završimo.

Kog čoveka napadaju?

(Nataša Jovanović: Pa napadaju čoveka na osnovu njegove veroispovesti. To je nečuveno!)

Samo polako. Ja nisam baš neko ko može to dobro da ocenjuje, ali nemojte da budete tako osetljivi. Ništa ne brinite, nikome neće biti ugrožena ni nacionalna pripadnost, ni verska, verujte mi, u ovom parlamentu, bar dok sam ja tu. Samo me pustite malo da vodim sednicu, pokušavam.

Gospodin Vladimir Marinković.

VLADIMIR MARINKOVIĆ: Hvala, uvažena predsednice.

Reklamiram povredu Poslovnika, čl. 108. i 109, uz to da moram da istaknem da je moj kolega dr Mijatović čovek koji je poznat po tolerantnosti i, naravno, da ove optužbe koje imamo s ove desne strane ne stoje i nisu u redu. Inače, jedna od krilatica naše stranke je – brat je mio, koje vjere bio. Tako da su nama svi jednaki. Nama imputirati bilo kakve aspekte, da nekoga vređamo na verskoj, etničkoj ili bilo kojoj drugoj osnovi i pripadnosti, to stvarno niti je ozbiljno niti je u redu, niti izražava poštovanje prema ovoj skupštini i građanima Republike Srbije.

Stvarno je više izlišno odgovarati na optužbe ovakvih ljudi, koji su izvodili na ulice svoje falange u zelenim košuljama, koji su remetili red i mir, koji su remetili stabilnost na jednom delu teritorije naše zemlje. Govoriti i dozvoliti im da govore o Rasimu Ljajiću, koji je uvek bio državotvoran, koji je toliko uradio za državu Srbiju, i dan-danas to radi dovodeći investitore...

PREDSEDNIK: Poslaniče, spustite tu sliku. Neverovatno!

VLADIMIR MARINKOVIĆ... Radeći zajedno sa predsednikom naše države.

PREDSEDNIK: Da li mogu da zamolim obezbeđenje da radi svoj posao? Ne znam šta još nismo unosili u Parlament, i kamen i slike.

(Narodni poslanik Miladin Ševarlić ulazi u salu sa slikom.)

Verujem, lepa je slika, dajte da je izložimo u holu Skupštine, nemojte ovde u klupama. Ne znam uopšte kako ste ušli u salu sa tako velikom slikom.

Znam da je „Plava grobnica“, dajte da je izložimo, da vide svi ljudi. Nemojte da pravimo od Parlamenta sad i galeriju, molim vas.

(Miladin Ševarlić: Ja se izvinjavam, o čemu se radi, koga ja ugrožavam time što sam uneo ovu sliku?)

Ne mogu više stvarno, ljudi, ja ne znam šta da radim više.

Lepa je slika, verujem, svi komplimenti i vama što ste je doneli i autoru slike. Dajte to službi edukacije da izložimo u holu Parlamenta. Ne vidim poslanika od vas, niti neko može da sedne.

(Miladin Ševarlić: Navedite mi član Poslovnika po kome ne treba da držim ovu sliku...)

Neću da se raspravljam uopšte.

Dajte, uzmite tu sliku. Da li smo se razumeli?

(Miladin Ševarlić: ... Za sve one žrtve kojima Skupština nije htela da oda počast.)

Dva minuta pauza, da poslanici shvate da se nalazimo u skupštinskoj sali, da ćemo da razgovaramo o budžetu. Nećemo da pravimo ni galeriju ni performanse, ništa. Sve ima svoje mesto. Odrasli smo ljudi.

Lepo je stvarno, znam sve. Ja vas molim da ne bi sada oduzimali to.

Slobodno samo, hoćete da siđem ja da uzmem gospodinu sliku iz ruke? Nije to nikakav problem. Evo, moraću ja da siđem.

Nema u Poslovniku ni da unesete pištolj, nož, kamen, ne znam ni ja šta... Valjda znamo šta može a šta ne može.

(Miladin Ševarlić: Ja opet kažem, zato što ova skupština nije htela da oda počast svim onim žrtvama.)

Znate, poslaniče, pored nas se nalazi muzej, taj muzej zvrji prazan. Ima fantastičnu izložbu o Prvom svetskom ratu. Vi niste kročili tamo. Nemojte da mi držite lekcije o patriotizmu i kako treba nešto da se obeleži. Poslanici nisu bili u tom muzeju, što nije baš da se pohvali.

Molim vas, poslaniče.

(Predsednik Narodne skupštine Maja Gojković silazi i odlazi do narodnog poslanika Miladina Ševarlića da ga zamoli da iznese sliku iz sale, nakon čega je on to i uradio.)

(Posle pauze – 10.35)

PREDSEDNIK: Molim službu obezbeđenja Ministarstva unutrašnjih poslova, koji su ovde samo zbog toga da bi bio red i da bismo mi mogli da radimo, da rade svoj posao ili da napuste Parlament jer nam nisu više potrebni.

Zaista, nema smisla da predsednik Parlamenta pravi red u sali i da iznosi predmete. Ja sam šokirana koji put se dešava da poslanici mogu da unesu nekakav predmet kome nije mesto ovde i nije predviđen za rad. Koji put se

dešava? I to su sve propusti vaše službe, odmah da vam kažem. Ovde se unosilo kamenje, prešli smo preko toga. Svašta se ovde unosilo. I sada, slika tako velikih gabarita da ja ne mogu da vidim poslanika iza. Šta je sledeće što ćete dozvoliti?

I onda kažem „oduzmite“, a njih dvojica stoje pored poslanika. Pa neverovatno! I treba predsednik Parlamenta da se blamira ovde... Ja to nisam videla još.

Uzmite snimke, kada imate vremena, pogledajte šta se desilo kada su poslanici u Francuskom parlamentu krenuli prema predsedavajućem – služba obezbeđenja je samo mirno stala ispred, a nije ih zvao predsednik parlamenta.

Ovo je greška obezbeđenja, a ne predsednika Parlamenta ili drugih poslanika.

Molim vas da nastavimo da diskutujemo o predlogu zakona koji imamo ispred sebe.

Reč ima Čedomir Jovanović.

Izvinite što ste čekali.

ČEDOMIR JOVANOVIĆ: Gospođo Gojković, poštovano predsedništvo, dame i gospodo narodni poslanici, gospodine Mali, ja ću se fokusirati na ono što je u vašem predlogu budžeta meni veoma važno, o čemu sam govorio već dosad, a na šta mi niste u potpunosti odgovorili. Tu bih pre svega izdvojio odnos Vlade prema privatnom sektoru. Naravno da nisam napravio previd, znam za smanjenje poreza za nezaposlenost od 1% i ne mislim da je to besmislen potez, ali hteo bih da vam objasnim iz kog ugla ja posmatram vaš budžet.

Vi ste ovde u Parlamentu u istom trenutku i zakonodavac i poslodavac, je l' tako? U tome je razlika između vas i nekoga ko sa strane, iz ugla privatnog sektora, posmatra budžet. Razumem potrebu radnika, i države da kroz borbu za standard podiže minimalnu cenu rada. Vrlo često navodite kao argumente, pozivate se na prošlost pa citirate kolika je bila cena rada pre pet ili deset godina. Mislim da vam to nisu dobri argumenti. Zamislite danas, Džeremi Pael brani politiku FED-a tako što citira koliki je sada indeks na Dau Džouns-u u odnosu na Grinspena iz 2008. godine. To nije analogija koja može da izdrži nešto.

Hoću da vam kažem gde vidim problem i zašto sam rekao da mislim da ste vi doneli jedan izborni budžet. Nemam ništa protiv izbora, baš naprotiv, imam još jedan argument više za njih nakon jučerašnje rasprave u Parlamentu, ali su oni uvek šok za ekonomiju. Vi imate vrlo ambiciozne planove i interesuje me šta ste pripremili da se efekti tog šoka minimalizuju. Podigli ste cenu rada za 9%, jesam li u pravu? Tačnije, 8,6%, da zaokružimo na 9%. Za koliko, s druge strane, povećavate plate svojim zaposlenima u javnom sektoru? Za isto toliko. Da li je tako? Znači, ovde ste kao zakonodavac digli minimalnu cenu rada, ali ovde kao poslodavac dajete sebi 9% više novca iz budžeta i time anulirate efekte povećanja cene rada kao svoj trošak za 1%, to sam prvo rekao.

(Siniša Mali: Dvanaest milijardi se poklapa.)

Iz ugla privatnog sektora, prvo pitanje, odgovorite mi na njega – ko je presudno uticao na rast naše privrede i izneo ekonomiju Srbije u prethodnih nekoliko godina? Ne mislim da javna preduzeća nisu prijavila dobit, ostvarila dobit, uplatila dobit u budžet, ne mislim na to. Ali, hajde, ako se govori o agraru, da pokuša neko ovde u Parlamentu, ili vi iz Vlade, recite mi tri dominantne državne kompanije u agraru.

Zašto nisam napadao privatizaciju PKB-a iako imam primedbe na tu tajnovitost? Nije loše kupiti nešto povoljno. Ja nisam video te koji su kupili PKB, nema ih u našem svakodnevnom životu, ne vidim ih kao partnere drugih ljudi koji se bave biznisom u agraru. Ali recite mi na primeru PKB-a i privatizacije o kojoj ćutite dok i predstavnici parlamentarne većine, podrazumeva se i većeg dela opozicije, kritikuju privatizaciju. Evo, primer PKB-a. Privatizovan je „Frikom“, fantastična kompanija; privatizovan je „Imlek“, možemo da vidimo kako radi „Imlek“, i da uporedimo te dve kompanije s onim sektorima PKB-a koji su ostali u državnom, tj. društvenom vlasništvu, je l' tako. Zato privatizacija nije nešto čime treba plašiti ovu državu. Slažem se da treba uvesti kontrolu i učiniti sve da ona bude zakonita, ali to su sve vaši poslovi, kao ministra finansija.

Kažete mi da nivelišete sa nekim drugim umanjenjima poreza to opterećenje na privatnom sektoru, ali šta se dešava ako imamo u vidu sve ono što je sada karakteristika naše ekonomije? Mi ne znamo, niti vi to možete da znate, kako će se završiti samit G20 u Argentini, ali kako god da se završi, to će imati ili pozitivne ili negativne posledice po globalnu ekonomiju i samim tim to će se reflektovati kao problem ovde kod nas.

Nismo mi 2008. godine sami od sebe propali. Godina 2007. je fantastična, zašto? Zato što se u Srbiju prelivala ta pozitivna slika svetske ekonomije. Period najdinamičnijeg razvoja naše civilizacije zaustavlja propast *Lehman Brothers* banke. Tog trenutka je počela naša agonija. Tako smo stigli do minus tri, tako smo stigli do zaduživanja. Ja se sećam vrlo dobro rasprava sa premijerom Cvetkovićem – nisam ga ja podržao, gospodine Jovanoviću – kada smo se zadužili milijardu dolara u Americi sa kamatnom stopom od 11%, ali je to bio jedini način da preživimo tada. Kao što je jedini način da preživimo 2014. godine bilo smanjenje plata i penzija za 10%. Naravno da je time prekršeno to pravilo po kome su penzije neprikosnovene, ali je tada samo konstatovano nešto što je bilo jasno mnogo godina pre toga. Devedesete su imale svoju ekonomsku cenu. Paradoks je u tome što u najvećoj meri oni koji su odgovorni za haos devedesetih ispostavljaju društvu fakturu 2014. godine nastojeći da isprave ono što je bila anomalija našeg ekonomskog sistema i privrednog života.

Dakle, šta se dešava sa privatnim sektorom? On će evidentno biti pod većim pritiskom nego što je bio dosad, između ostalog, i kroz povećanje cene

rada. Više nema kvantitativnog popuštanja, rastu kamate u svetu, raste kamata na dolar, raste kamata na evro.

Naravno da je fantastičan rezultat onaj koji opisuje direktne strane investicije ovde kod nas u Srbiji, a da pritom ništa ozbiljno i veliko nismo prodali. Mi nismo prodali ni EPS, ni „Telekom“. Nemam ništa protiv da se proda, samo govorim da je taj rezultat, rezultat velikih investicija, respektabilan.

Ja sam iz opozicije i za mene je katastrofa kad shvatim da bi, da se danas glasa u Američko-srpskoj privrednoj komori, vaša vlada dobila moju opoziciju, jer smo mi u totalu mnogo retrogradniji nego vi, na ekonomskom planu. Ali upravo u onom što radite ja hoću da ukažem na slabosti, i ne mislim da su one slučajne. Nema razvojne banke, neefikasan Fond za razvoj. Vlada je dozvolila nekadašnjem ministru privrede da razori Fond za razvoj. Mi smo u tom smislu prepušteni tržištu. Nema problema, ali nije tržište formiralo minimalnu cenu rada, nego Vlada, u pregovoru sa sindikatima i poslodavcima. Ja ne znam puno poslodavaca koji se raduju da kažu „ne“ državi, nego svako negde gleda da savije šiju pa onda, kako će se posle snaći, bog te pita.

Što se tiče agrara kao razvojnog potencijala Srbije, tačno, on jeste naš razvojni potencijal, ali mi nemamo agroindustrijski kompleks. Postoje pojedini segmenti koji su sačuvani, revitalizovani, koji su dinamični, ali to nije celina. Mi ne možemo da vodimo ozbiljnu agrarnu politiku ako smo taoci demagogije. Jesmo li doneli prošle godine zakon koji omogućava privatizaciju poljoprivrednog zemljišta? Da li je to možda neki resurs, gospodine Mali? Nije popularno. Nemamo puno resursa za razvoj ove zemlje. Je l' tu neki kapital? Jeste. Šta se radi sa tim? Šta činite da otklonite taj bauk koji prati ideju privatizacije poljoprivrednog zemljišta? To su teme koje nisu samo razdeli u budžetu, na koje ste vi sveli ovu raspravu.

I, opet da se vratim na nešto što mislim da je veoma važno i protiv toga sam se borio od prvog trenutka – to je zabrana zapošljavanja u javnom sektoru. Dajte da vidimo prvo koje sve poslove očekujemo da nam taj javni sektor radi; dajte da poštujemo pravila i da znamo ko može da radi u javnom sektoru, ko ne može. Odlukom da se zabrani zapošljavanje mi smo uništili konkurentnost. Oni koji su na poslu znaju da su na poslu i da im niko ništa ne može. Neko ko je dobar može da bira ili da ode kod privatnika, gde će mu plata rasti 50% manje nego u javnom sektoru (gde ne može da dobije posao), ili da ode napolje. Ako dođe kod privatnika, deliće sudbinu privatnog sektora u Srbiji, a to je život od danas do sutra. Nije za to odgovorna samo vlast, niti je za to odgovorna samo Srbija, to je sudbina privatnog biznisa. Ti možeš da dobiješ sve i da izgubiš sve vrlo lako. Ali pitam vas – zašto držite tu odluku još uvek na snazi? Pogotovo što mislim da je MMF rekao da više nema razloga za nju. Dajte da raščistimo s tim, da uvedemo neki sistem efikasnosti, da poštujemo neka pravila.

Još jedno pitanje za vas – javna preduzeća. Zašto se borim za korporativno upravljanje? Pa sva javna preduzeća su nam u v. d. statusu. Zašto su u v. d. statusu? Kako možemo da govorimo o njihovom strateškom razvoju ako je sve u v. d. stanju? Nemam uopšte želju sad da žongliram pojedincima, ali postoji zakon i vrlo je jasan. Bez korporativnog upravljanja javnim preduzećima, ona će ostvarivati dobit, ali da vas pitam – koliko od te dobiti je zapravo samo kamuflaža i novac koji je transferisan, a kompanije su lišene investicije i razvoja? Nekoliko takvih primera imam. Uostalom, mogli smo da vidimo šta se prošle godine desilo sa EPS-om. To je veliki sistem, teško ga je transformisati. Ali, znate šta, neko mora da odgovara zbog toga što je zemljana otkrivka tada bila na minimalnom nivou, na istorijski minimalnom nivou. Nije tačno da je bila samo loša godina.

Gledamo kako se menja svet; u novembru hodamo u šortsevima i majicama kratkih rukava. Pa kako onda ulazimo u narednu godinu? Nema strategije razvoja našeg agroindustrijskog sektora, nema strategije navodnjavanja, nema strategije komasacije zemljišta.

Pa, najuspešniji sektor našeg agrara je privatni, korporativni. Uspeh srpskog agrara ima svoje ime, koliko god se to nekome dopadalo ili ne, to su: Kostić, Mišković, Matijević, da ne nabrajam dalje. Vi to vrlo dobro znate.

Isto tako je i u preostalim sektorima naše ekonomije. Onda to ovde mora da se kaže. I, da se kaže – privatni sektor je ostao bez posla. Te stotine hiljade koje se pominju kao ljudi bez posla u poslednjih nekoliko godina, to je privatni sektor. Privatni sektor je na svojim leđima izneo ovu reformu i on zaslužuje više pažnje. Hvala.

PREDSEDNIK: Hvala.

Reč ima narodni poslanik Neđo Jovanović.

Izvolite.

NEDO JOVANOVIĆ: Zahvaljujem se, predsednice.

Ako je alibi da gospodin Jovanović nije glasao za tadašnjeg premijera Cvetkovića za sve ono što je učinjeno 2001. godine, kada je donet Zakon o privatizaciji, onda stvarno gospodin Jovanović treba da se zamisli šta je rekao.

Ja nisam dobio odgovor na pitanje koje sam juče postavio ovde vrlo javno, da građani čuju. Sprovedeno je 2.400 privatizacija na osnovu Zakona iz 2001. godine, 128 milijardi dolara je uneto u Srbiju po osnovu tih privatizacija. Gde su te pare? Gde je taj novac od kojeg je trebalo da Srbija nešto iskoristi, da napravi neki preporod, da unese nove investicije u ona preduzeća koja su opustošena? Pomenuo sam „Magnohrom“, gospodine Jovanoviću. Neću da pominjem „Fidelinku“, to vi mnogo bolje znate nego ja. To ćete vi da odgovorite, ja nemam potrebe da odgovaram za „Fidelinku“ jer vi najbolje znate šta je bilo s tom firmom. Ali vas pitam – šta se dešavalo tamo gde ste vi delovali, i kako ste delovali? Šta se desilo s ogromnim brojem zaposlenih iz tih firmi?

Zbog čega se na stotine hiljada ljudi našlo na ulici? Zašto nije uneta nova investicija u ta preduzeća? Zašto nisu sačuvana radna mesta? Gde ste vi bili? Šta ste vi radili? Gde ste se nalazili?

Ja nemam nameru da ovde govorim o pristojnosti ili nepristojnosti prilikom obraćanja ministrima ili bilo kom drugom, to je odraz vaspitanja i u to se ne upuštam, ali govorim o činjenicama. A činjenice su surove i kažu: od 2.400 privatizacija, za 640 je bio odgovor – raskida se. Zašto?

Vratite u Užicu „Raketi“ trideset izuzetno opremljenih turističkih autobusa. Vratite imovinu svima onima kojima je ukradena. To vratite i onda imate pravo da kažete – ja nisam glasao za nekoga. Hvala.

(Čedomir Jovanović: Replika.)

PREDSEDNIK: Narodni poslanik Marijan Rističević, povreda Poslovnika, pa ću vam dati repliku.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, reklamiram čl. 106. i 107. Gospodini Jovanović se baš nije držao teme, što meni ne smeta, čak mi je odgovaralo, ali je izrečeno nekoliko poluneistina.

Dakle, ja verujem da je agrar bio u situaciji koju je on opisivao u trenutku kada je neka druga vlast vršila vlast u ovoj zemlji, ali moram da kažem da je ova vlast imala hrabrosti da 30% poljoprivrednog državnog zemljišta predvidi za investicije. To je nesporno. Takođe, ova vlast je imala hrabrosti da 20% poljoprivrednog zemljišta predvidi za prodaju da bi se uvećali posedi i poljoprivreda bila konkurentna. Zbog toga nas kritikuju – i to treba da kažete, gospodine Jovanoviću – ovi tamo što sede desno od vas. Svakodnevno trpimo kritike zbog toga.

Takođe, moram vam reći, umesto podsticaja od 19 milijardi, sada su 41. I ne samo da su duplo veći, i više nego duplo veći, nego su investiciona ulaganja iz podsticaja takođe značajna. Ove godine, od te 41 milijarde mi smo rešili da ne dajemo to za stimulaciju poljoprivrednih kultura koje služe za razvoj stočarstva i preradu u inostranstvu, nego smo u investicije gurnuli 14 milijardi. Dakle, od 41, 14 milijardi ide u investicije, tako da te vaše kritike stoje u određenom odnosu na bivšu vlast, jer ova vlast je okrenula list i krenula u investicije u agraru. I morate da znate, to što smo mi uradili, to je kao kada sadite sadnicu – ona neće odmah dati neki rod, ali za tri-četiri godine će se i te kako osetiti da će društveni proizvod iz agrara biti daleko veći nego što je bio prethodnih godina. Hvala.

PREDSEDNIK: Hvala.

Narodni poslanik Čedomir Jovanović.

Izvolite.

ČEDOMIR JOVANOVIĆ: Tranzicija je proces, gospodine Jovanoviću, bez presedana. Srbija nikada pre toga kroz nju nije prolazila. Da li vi znate koji je procenat uspešnosti privatizacije u drugim istočnoevropskim društvima?

Između 70 i 75% privatizovanih kompanija je propalo kroz tranziciju. Ja nisam srećan zbog toga.

Pitate me za „Fidelinku“, jesam ekspert, vi ste bili parlamentarna većina kada je privatizovana 2004. godine. Privatizovana, zloupotrebljena, što se dešava u svakom svetu, radnici ostali bez posla. U stečaju je – ovde je bivša direktorka Agencije za licenciranje stečajnih upravnika – bila godinama, bila je industrijsko-arheološko nalazište. Iz stečaja sam uzeo u zakup jedan pogon, kao i deset drugih kompanija, i radio tamo dok me politika odande nije najurila. Evo, i sada je prazna, četvrtu godinu iza mene. Niko više nikada neće pokrenuti taj mlin, jer više nema tržišta, kao ni za „Žitko“, kao ni za „Micides“, kao ni za Kikindski mlin, kao ni za „Klas“.

„Magnohrom“ – deset godina sankcija, bez tržišta je ostao, u bombardovanju uništen. Stotine hiljada ljudi sa radnom knjižicom i deset godina prinudnog odmora, to smo mi dobili.

Sto dvadeset osam milijardi. Hiljadu milijardi bi bilo malo da se nadoknadi, da se popuni ona rupa koja je nastala tokom devedesetih. Znaete gde je to završilo? Plata nam je bila 5. oktobra, znate koliko? Trideset maraka. Te pare su otišle u mnogo veću potrošnju od one koja bi bila adekvatna društvenom proizvodu koji stvaramo. Da li je tako, gospodine Mali, vi ste ministar finansija? Odnosno, godinama smo trošili više nego što smo stvarali, a i to više što smo trošili bilo je mnogo manje od onog na šta imamo pravo i što je ovoj zemlji potrebno.

Tačno je da su neke odluke donete, nije sporno, ali ih branite. Branite privatizaciju ovde, jer bez privatizacije nema zdrave ekonomije. Bez zdrave ekonomije nema Srbije. A posle tih odluka, kao i posle svega što se u zemlji desilo u poslednjih nekoliko godina, atmosfera u društvu je luđa nego ikada. Ovde se danas čuju poruke – kad dođemo na vlast, sve ćemo oduzeti. Pa to je u Kineskoj kulturnoj revoluciji bila retorika.

PREDSEDNIK: Hvala.

Repliku ima Aleksandar Martinović.

Izvolite.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Zahvaljujem se, gospođo Gojković, samo nekoliko primedaba.

Nisam najbolje razumeo ono što je rekao gospodin Čedomir Jovanović, reći koje su upućene Siniši Malom da je on istovremeno i zakonodavac i poslodavac. Zakonodavac je Narodna skupština, nije zakonodavac Vlada i nije zakonodavac Ministarstvo finansija. To je jedna stvar.

(Čedomir Jovanović: Zakonopisac.)

Pričali ste o privatnom sektoru i o tome da je on praktično iščupao našu ekonomiju iz krize od 2014. godine, to je tačno, ali niste rekli da je taj privatni sektor razvijen zahvaljujući činjenici da smo imali jednu aktivnu državu, da smo

imali jednog veoma aktivnog premijera, Aleksandra Vučića, zahvaljujući kome su te investicije i došle u Republiku Srbiju. I zahvaljujući toj aktivnoj državi, mi smo za manje od četiri godine otvorili stotinu novih fabrika u Srbiji i zaposlili oko 150.000 ljudi i uspeali da spustimo stopu nezaposlenosti sa preko 26% na nekih 11%.

Pričate o uzimanju kredita. Tačno je da je cena kapitala 2008, 2009. i 2010. godine bila mnogo viša nego danas, to je tačno, ali nije problem samo cena kapitala, problem su motivi zašto su uzimani krediti. Ti krediti nisu uzimani da bi se podigla proizvodnja u Srbiji, nego da bi se na nerealnim osnovama povećale plate i penzije, da bi tadašnji režim mogao da pobeđi i na sledećim izborima. To je ono što niste rekli, a što je jako važno da građani Srbije znaju.

Pitate gde nam je razvojna banka. Imali smo, gospodine Jovanoviću, jednu Razvojnu banku Vojvodine. Pitajte ove koji sede pored vas šta je bilo sa Razvojnou bankom Vojvodine i čemu je služila Razvojna banka Vojvodine. Razvojna banka je služila tome, i zato treba biti obazriv, po mom mišljenju, sad iznosim svoje lično mišljenje, kad god država razmišlja da li da uvede ili da ne uvede razvojnu banku...

(Predsednik: Vreme.)

Završavam. Razvojna banka Vojvodine služila je tome da u vreme izborne kampanje upumpava na veštački način novac Demokratskoj stranci i strankama koje su sa njima bile u koaliciji da bi imale više para i da bi pobeđivale na izborima. To su sve posledice jedne pogubne ekonomske politike sa kojima smo mi morali da se suočavamo.

PREDSEDNIK: Želite da odgovorite?

Izvolite.

ČEDOMIR JOVANOVIĆ: Ja sam navikao na takvu atmosferu u Skupštini, em što sam bio kritikovan zbog toga što mislim tada kada su uzimali te kredite, em sam sada.

Kad govorim o razvojnoj banci, najmanje mislim na Razvojnu banku Vojvodine, onu u koju su odlazili sa partijskom menicom, izlazili sa tri miliona. Ne mislim na to, ali mislim da ministar finansija zna o čemu ja govorim. Imamo primer u Hrvatskoj. Koja je uloga ozbiljne razvojne banke? Postoje međunarodni mehanizmi, koje samo treba da primenimo, koji sprečavaju partijsku zloupotrebu. Zbog toga i govorim o korporativizaciji privrede, javnih preduzeća. Ne kažem da su svi neodgovorni, ali dok god ne bude korporativnog upravljanja, ostajace mogućnost za neke greške koje postoje, rano fakturišu previsoku cenu. Apsolutno je to tako.

Tačno je da su uzimani krediti 2008, 2009. i 2010. godine da bi se finansirala država koja odbija da se reformiše. To što drugi pristaju na tu nenormalnu atmosferu u Skupštini, ja neću. Neću nikome da držim lekcije zbog

nečega od pre deset godina, ali vrlo dobro znam ko je tada bio u parlamentarnoj većini, ja nisam. Kritikovao sam tada to, kao što kritikujem i danas.

Hoću da kažem, nema vaše i naše ekonomije. Ja nemam problem da kažem da je Zakon o radu bio nužan u ovoj zemlji. Nemam problem da kažem da je fantastična stopa direktnih stranih investicija u Srbiji, i kada to uporedimo sa drugim zemljama, možda ćemo više razumeti. Pritom, kada vidimo gde dovodimo te što rade i ulažu svoje pare, u zemlju za koju ne znamo da li će sutra biti u Evropi ili će biti na nekoj drugoj strani, u zemlju u kojoj ne znaš da li ćeš izgubiti tržište od dva miliona ljudi sutra ili ćeš ga dobiti, u zemlju u kojoj ne znaš da li će kada dođe neko na vlast poništiti sve ugovore koje si ti prethodno sklopio, ja poštujem te rezultate, ali to nije dovoljno, prvo. Morate tim da se branite. To što razumem ja, 90% Srbije ne razume. Zato sam ja izdajnik i za vaše birače i za većinu onih koji se danas nalaze u opoziciji. Ali nema vaše i naše ekonomije, SNS i LDP, DS, SPS, kao što nema SNS ili LDP Srbije, samo jedna. O tome treba voditi računa. A ovo su rasprave kada to treba da se kaže, kada ministar to treba da kaže.

PREDSEDNIK: Replika, Nedo Jovanović.

NEĐO JOVANOVIĆ: Zahvaljujem se, predsednice.

Znate šta, teza „nisam ja kriv, kriva je tranzicija“ je, najblaže rečeno, besmislena. Gospodine Jovanoviću, ja vas pitam, postavljam vrlo jednostavno pitanje – zašto ste dozvolili da se isisava imovina iz firmi koje ste privatizovali? To su firme koje su poslovale sa većinskim društvenim kapitalom. Imovina tih firmi je otišla u imovinu drugih firmi, tajkunskih, što vi mnogo dobro znate. Zašto to niste sprečili? Zašto niste sprečili da se bogate tajkuni u vaše vreme? Da se bogate oni kojima ste dozvolili da iz državnih preduzeća koja su se našla u restrukturiranju imovina nestane, a da se nađe ogromno bogatstvo u drugim, privatnim preduzećima?

FAP u Priboju je 25 godina u restrukturiranju! Sve iz FAP-a je isisano.

(Čedomir Jovanović: Ko je isisao?)

Je l' niste vi?

(Čedomir Jovanović: Kroz šta sam isisao?)

Na koji način ste sprečili, samo mi objasnite, da se bilo šta što je bilo privatizovano prenese u tuđe džepove? Zbog čega niste uspostavili kontrolu?

(Čedomir Jovanović: Zato što je privatno.)

Zbog čega niste sprečili ono što je predstavljalo pljačku, što je predstavljalo kriminal? Ko je to procesuiran za sve ono što se dešavalo u to vreme? Ko je odgovarao za nestanak ogromne imovine u ovoj državi?

Nemojte stalno kao mantru ponavljati šta je bilo devedesetih godina. Znamo mi šta je bilo devedesetih godina, svesni smo i mi toga. To nije problem. Šta je bilo od 2000. godine? Oktobar, 5. oktobar je bio oktobar prevelikih obećanja. Nakon tog 5. oktobra imali ste godinu za godinom razočaranja,

razočaranja i razočaranja. I nemojte o tome više građane da zamajavate. Zahvaljujem.

PREDSEDNIK: Moram da pratim replike.

Martinović, replika, pa ćete vi dobiti, pa ministar.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Prvo, gospodine Jovanoviću, nisam vam rekao da ste izdajnik i zaista nemam nameru da tim rečnikom...

(Čedomir Jovanović: Nisam ni rekao da ste vi, nego vaši birači.)

Dobro, dobro. Znači, nisam vam rekao da ste izdajnik, niti želim da na taj način komuniciram s vama.

Hoću da vam kažem samo jednu stvar: mislim da biste morali vrlo jasno i decidirano da kažete ko su ti u Srbiji koji prete građanima Srbije da će, kad dođu na vlast, da zatvore sve fabrike. To sigurno nije SNS. To su Dragan Đilas, Vuk Jeremić, Boško Obradović, to su isti oni ili delimično isti oni sa kojima ste vi 5. oktobra 2000. godine preuzimali vlast.

Drago mi je što ste se od njih distancirali, ali mislim da bi bilo fer i pošteno da kažete ko su ljudi koji misle da Srbiju vrate u stanje u kome je bila 2012. godine, u kome ste imali preko 400.000 ljudi bez posla, u kome niste imali skoro nijednu ozbiljnu stranu investiciju, u kome niste imali nijednu ozbiljnu i bilo kakvu proizvodnju.

U tom smislu, Srpska napredna stranka je odgovorna prema građanima Srbije. Sve investicije koje su došle u Srbiju, bez obzira na to ko ih je doveo, a najvećim delom smo ih doveli mi, odnosno dovela ih je Vlada koju podržava SNS, dok smo mi na vlasti, te investicije će i ostati u Srbiji. Ne zbog nas, zbog građana Srbije. Jer vi ne zatvarate fabrike zbog Aleksandra Vučića ili zbog bilo kog poslanika Srpske napredne stranke; ako zatvorite fabriku, onda morate da objasnite ljudima koji u tim fabrikama rada gde će sutra da rade. To je jedna stvar.

Druga stvar, Srpska napredna stranka je uspela ono što su mnogi pričali, ali na tome ništa nisu uradili. Mi smo izvršili, uprkos teškim merama fiskalne konsolidacije, nešto što se zove reindustrijalizacija Srbije. Srbija više nije samo agrarna zemlja, Srbija je zemlja koja ima visokorazvijenu industriju.

PREDSEDNIK: Hvala.

(Boško Obradović: Povreda Poslovnika.)

Ne može.

(Boško Obradović: Ne može ni replika ni povreda Poslovnika? Imam pravo na povredu Poslovnika.)

Vi ste sada ušli ko zna odakle i digli povredu Poslovnika. Iz hodnika ne može. Pustite me da vodim sednicu. Vi ste došli u 11.06 časova unutra, ovako s vrata i kažete – povreda Poslovnika.

(Boško Obradović: Šta to vas briga kada sam ja došao?)

Šta ste rekli?

(Boško Obradović: Nemam pravo na povredu Poslovnika?)

Nemojte da se svađate. Taj ulični rečnik i manir ne može da prođe ovde u Parlamentu. Smirite se, polako. Nemojte se nervirati.

(Boško Obradović: Vi ste nervozni.)

Znam ja šta vas danas nervira, ali polako.

(Boško Obradović: Vi izbacujete sliku „Plava grobnica“ iz sale.)

Sram vas bilo.

(Boško Obradović: Sram vas bilo.)

Neću vam dozvoliti to. Poslaniče Obradoviću, vi ste osoba koja će sada da pravi cirkus od ovog parlamenta i od jednog tragičnog istorijskog događaja. Takođe ste poslanik, zajedno s onim ko je došao ovde da drži lekciju Parlamentu Srbije i svima kolegama ovde o tragičnim događajima i veličanstvenim događajima iz naše istorije... Ja sam poslednja osoba kojoj treba to da govorite jer je 86 članova moje porodice dalo živote u Prvom svetskom ratu, od toga mi je pradedo ostavio život upravo u Plavoj grobnici. Ali vas koji ćete ovde danas da nam držite lekcije mrzi da, barem u pauzi, predete preko, u Istorijski muzej Srbije, da pogledate jednu fenomenalnu, fantastičnu izložbu o tim događajima. Mislite da ćete da pravite kaos u Parlamentu time što ćete da unosite u ovu salu sve što vam padne na pamet, od kamenja do umetničkih slika. A ta slika je trideset dana bila izložena u holu ovog parlamenta, ne ovde nego u holu Parlamenta, pa ste prolazili pored nje kao pored turskog groblja, kako kaže naš narod.

(Boško Obradović: Povreda Poslovnika.)

Nemate prava to da radite.

Reč ima ministar Siniša Mali.

SINIŠA MALI: Hvala puno.

Uvaženi poslanici, ja ću se ukratko osvrnuti na ekonomsku politiku Vlade Republike Srbije, na osnove te ekonomske politike i odgovoriti o odnosu Vlade Republike Srbije prema privatnom sektoru, defakto i prema celoj privredi naše zemlje.

Mislim da se odnos Vlade prema privatnom sektoru ali i prema privredi uopšte materijalno izmenio od 2014. godine naovamo, od kada je predsednik Vlade bio Aleksandar Vučić, sa par poteza koji su potpuno promenili okruženje ili definisali nova pravila igre. Prevažodno tu mislim na jedan reformski, potpuno novi Zakon o radu iz 2014. godine. Tu mislim na teške mere fiskalne konsolidacije koje je država sproveda u svom dvorištu kako bi pokazala privatnom sektoru da joj nije teret, nego želi da reši probleme kod sebe kako bi i privatni sektor rastao. I, s treće strane, kroz veliki rast investicija, pogotovo investicija u infrastrukturu, gde podižete kvalitet infrastrukture, kojom dajete mogućnost i privatnom sektoru i privredi u celini da se razvija, kako bi brže,

bolje i efikasnije promet roba, usluga i kapitala išao preko granice i kako bi, naravno, i privatni sektor rastao.

Za one koji ne znaju, država u svom portfelju instrumenata ima dve politike: ima fiskalnu politiku i ima monetarnu politiku. Monetarnom politikom bavi se NBS, i to je pitanje kursa, pitanje inflacije. Kao što znate, NBS izuzetno uspešno, naravno u saradnji sa Vladom Republike Srbije, u proteklih par godina ima i kontrolu nad inflacijom i kontrolu nad deviznim kursom. Nikada dinar nije bio stabilniji, a nama je inflacija međugodišnja ove godine 2,3%, što je stvarno za pohvalu i mnogo bolje nego čak i u nekim zemljama EU.

S druge strane, fiskalna politika, to je odgovor na pitanje poslanika, može da bude... Ima više pravaca na osnovu kojih možete da razvijate vašu fiskalnu politiku. Ono za šta smo se mi opredelili, dakle jedan korak unazad, izvinjavam se, vašu fiskalnu politiku možete da menjate na dva načina, to je i u teoriji i u praksi. Jedno je diskreciona politika, dakle menjate zakone, odluke, pravilnike itd., i to obično traje malo više vremena, i imate tzv. automatske stabilizatore. Automatski stabilizatori, kao što je recimo progresivno oporezivanje, kao što je transferna politika, kao što je nivo javnih rashoda, jesu oni koji upravo treba da budu taj faktor koji u uslovima recesije, pošto je vaše pitanje bilo šta se dešava u uslovima šoka, krize itd., automatski reaguje i pokušava da vašu ekonomiju dovede u red ili da dovede u sklad s onim što se dešava u okruženju.

Prostijim rečima, šta to znači? Vlada Republike Srbije se u 2019. godini, u budžetu koji je danas pred vama, odlučila na dva stabilizatora fiskalne politike, a to su javna potrošnja i javne investicije. Javna potrošnja – smatramo da ćemo kroz povećanje plata u javnom sektoru od 7 do 12% imati mogućnost da izbegnemo recesiju ili da povećamo stopu rasta koju smo ostvarili tokom 2018. godine, upravo imajući u vidu potencijalne šokove koji mogu da dođu sa strane. Smatramo da ćemo, ukoliko bude globalnog šoka, sa strane domaće tražnje, kroz povećanje plata, dakle ono što je instrument fiskalne politike koji je u rukama Vlade Republike Srbije, imati tu vrstu stabilizatora po pitanju tražnje, odnosno podršku stopi rasta.

S druge strane, imamo nikada veće investicije, dakle 30% veće investicije, u infrastrukturu, što je takođe stabilizator na način na koji doprinosi rastu BDP-a nezavisno od eksternih šokova koji mogu da se dese u okruženju. I to govori u prilog tome da smo se opredelili za takozvanu, u teoriji se tako zove, u praksi takođe, stimulativnu fiskalnu politiku. Stimulativna fiskalna politika treba da doprinese daljem rastu našeg BDP-a, daljem rastu naše ekonomije, koja podrazumeva, s jedne strane, povećanje investicija (još je Kejns pričao o tome početkom prošlog veka). S druge strane, treba da doprinese kroz smanjenje poreskih opterećenja – dakle, smanjenje javnih prihoda ali, s druge strane, i rasterećenje privrede – kao što imate mogućnosti da vidite u zakonima

koji su danas pred vama, i u smislu poreskih olakšica i u smislu smanjenja naknada i, na kraju, u smislu smanjenja opterećenja na zarade.

Ono što je poslednja stvar koju želim da kažem, izvinjavam se ako sam oduzeo mnogo vremena vama, jeste sam proces utvrđivanja minimalne cene rada. Mislim da su nemali broj puta predstavnici reprezentativnih sindikata koji učestvuju u radu Socijalno-ekonomskog saveta rekli da imaju nikada bolju saradnju sa Vladom Republike Srbije. Sve odluke koje donosimo i svi pregovori i razgovori koje imamo oko toga nisu nimalo laki ni jednostavni: imate predstavnike Unije poslodavaca, dakle svih poslodavaca na teritoriji Republike Srbije, s druge strane imate predstavnike sindikata, imate i predstavnike Vlade Republike Srbije, i onda konsenzusom, koliko je moguće, napravite i donesete odluku oko povećanja minimalne cene rada. Upravo smo se pritom vodili činjenicom da ćemo kroz povećanje minimalne cene rada s jedne strane uticati na povećanje standarda stanovništva, ali smo automatski doneli odluku oko rasterećenja zarada, i to na teret poslodavca, kako bi njima ostalo više novca i kako bismo kompenzovali tu meru povećanja minimalne cene rada.

Podsetiću vas, 2018. godine, dakle ove godine, na snagu je stupio set mera koji je podrazumevao povećanje neoporezivog dela dohotka sa 11.000 i nešto dinara na 15.000 dinara. To znači da je prošle godine država u potpunosti preuzela na sebe teret povećanja minimalne cene rada. Dakle, minimalna cena rada je povećana, ali automatski ili istovremeno je povećan i neoporezovani deo dohotka.

Ove godine smo uradili nešto drugačije, išli smo sa minimalnom cenom rada. Deo toga je preuzela država, deo toga privatni sektor, ali to je urađeno u konsenzusu i mislim da je Socijalno-ekonomski savet... Rad tog saveta, koji je nama veoma važan, upravo pokazuje opredeljenje ove vlade da zajedno svim snagama krenemo napred i da nam bude bolje i da odluke koje donosimo donosimo upravo u konsenzusu, koji će nam dati priliku i da poslodavci budu delimično zadovoljni ali i da sindikati budu delimično zadovoljni. Nikada ne treba da budu prezadovoljni ni jedni ni drugi, to je jednostavno nemoguće, sukobljene su strane.

Mislim da smo ovom odlukom za 2019. godinu napravili konsenzus koji će nam dati mogućnost da uz povećanje penzija, povećanje plata, povećanje minimalne cene rada, veliki set poreskih rasterećenja privrede i maksimalno velike investicije u javnu infrastrukturu naredne godine... Upravo će biti te mere stimulatивne fiskalne politike koje će nam dati za pravo da kažemo da iako postoji Samit G20 i neke negativne odluke, nikada ne možete da izbegnete te šokove, ali imate veće automatske stabilizatore, o kojima sam vam pričao, a s druge strane idete na stimulatивnu fiskalnu politiku da podržite vaš ekonomski rast. Hvala puno.

PREDSEDAVAJUĆI (Vladimir Marinković): Hvala, ministre.

Reč ima Boško Obradović, povreda Poslovnika.

Izvolite.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Grubo je prekršen član 104. Poslovnika o radu Narodne skupštine, koji kaže – ako se narodni poslanik u svom izlaganju na sednici Narodne skupštine uvredljivo izrazi o narodnom poslaniku koji nije član iste poslaničke grupe, narodni poslanik na koga se izlaganje odnosi ima pravo na repliku. Svi ste svedoci da je predsednik Poslaničke grupe SNS Aleksandar Martinović uvredljivo govorio o meni, da sam apsolutno imao pravo na repliku, direktno pomenuo moje ime i prezime u jednom potpuno neprihvatljivom kontekstu i mislim da sam apsolutno imao pravo na repliku.

Vi dobro znate, gospodine predsedavajući, možda građani ne znaju, da mi narodni poslanici koji učestvujemo u radu Narodne skupštine Republike Srbije imamo svoje poslaničke klubove, da u našim poslaničkim klubovima možemo da pratimo direktan prenos zasedanja Narodne skupštine i da uvek možemo da reagujemo i dođemo u salu. Znači, ne može nama neko da određuje kada ćemo biti u sali, kada nećemo biti u sali. I kada nismo u sali, mi pratimo rad Narodne skupštine Republike Srbije.

Ja sam odlično pratio ovu nameštenu raspravu između Čedomira Jovanovića, SNS-a i SPS-a, jer je Čedomir Jovanović deo vladajuće većine, i zato mi je bilo glupo da učestvujem u radu Narodne skupštine kad je to između vas, nešto se svađate. Međutim, kada je pomenuto moje ime, kada sam direktno prozvan od strane Aleksandra Martinovića iako nisam bio u sali, naravno da sam odmah došao i odmah se javio za reč, tražio repliku i tražio potom povredu Poslovnika zato što mi prethodni predsedavajući nije dao pravo na repliku koja mi je sledovala.

Ne vidim šta je tu sporno, nema nikakve frke i nikakvih problema. Prosto, date pravo na repliku koja mi sleduje po Poslovniku, jer ne može drugi šef poslaničke grupe iz vlasti da me ovde proziva a da ja nemam pravo da njemu odgovorim. Prosto, to niti je u duhu demokratskog dijaloga, niti je u duhu parlamentarizma. Ja vas pozivam da se ispravi taj propust i da mi se omogući pravo na repliku, jer valjda i mi koji nismo deo pozorišne predstave između Čedomira Jovanovića i SNS-a i SPS-a kao koalicionih partnera imamo pravo na reč.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Obradoviću.

Smatram da nije povređen Poslovnik. I sami znate da vi morate da učestvujete i da budete tu kada je rasprava u pitanju da biste apsolutno mogli da koristite pravo iz ovog poslovnika.

(Boško Obradović: Javio sam se.)

Mogli ste i preko „Skajpa“ da zatražite da se javite, stvarno.

(Boško Obradović: Ovde sam se javio.)

Nije u redu. I nije u redu da vređate narodne poslanike, ni Čedomira Jovanovića ni bilo koga drugog, i da stvarate ovakvu atmosferu. Dođite, učestvujte u raspravi, dobićete sve što vam sledi kao narodnom poslaniku i šefu poslaničkog kluba, u skladu sa Poslovnikom. Hvala.

Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje? (Da.) Hvala.

Reč ima dr Aleksandar Martinović, povreda Poslovnika.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Dakle, prethodni govornik je, koliko se ja razumem u politiku, koordinator Đilasov za Narodnu skupštinu i praktično šef svim poslaničkim grupama koje čine Đilasov Savez za Srbiju.

Gospodin koordinator se, ako se sećate, drage kolege narodni poslanici, dan nakon što je Aleksandar Vučić kao predsednik Vlade otvorio jednu fabriku u Vladičinom Hanu, fotografisao ispred te fabrike i rekao – kada dođem na vlast, mi ćemo da zatvorimo tu fabriku zato što je štetno da u Vladičinom Hanu radnici, odnosno građani Vladičinog Hana rade u jednoj turskoj kompaniji.

To im je sada zvanična politika, celog tog Saveza za Srbiju. Dakle, to pričaju svaki dan po tribinama koje održavaju. Doduše, malo su im posećene tribine pa su zbog toga nervozni, ali to pričaju po svojim tribinama koje drže širom Srbije, da će oni da zatvore svaku fabriku koju je otvorila Vlada koju je predvodio Aleksandar Vučić ili Vlada koju je predvodila i koju još uvek predvodi Ana Brnabić. To je zvanična politika Dragana Đilasa, a eksponent te politike u Narodnoj skupštini je gospodin koordinator, koji je šef svima ovima koji su članovi Saveza za Srbiju.

Uopšte ne znam na koji način sam uvredio gospodina koordinatora. Samo sam ga podsetio, njega i narodne poslanike, građane Srbije, koja je njihova zvanična politika. Zvanična politika Dragana Đilasa i koordinatora je – ključ u bravu. To je ono što su radili i 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, do 2012. godine. Zvanična ekonomska politika koordinatora i Dragana Đilasa je ključ u bravu i u Vladičinom Hanu, i u Loznici, i u Subotici, i u Beogradu, i u Novom Sadu, i u Vranju, i u Leskovcu, i gde god smo otvorili fabriku, ta fabrika da se zatvori. Zašto? Ništa u Srbiji ne treba da radi. Jedine kompanije koje treba da rade su kompanije Dragana Đilasa. Jedino on sme da se bogati, jedino on sme da ime novca. Niko drugi u Srbiji ne sme da radi.

(Predsedavajući: Hvala.)

To je jedna sumanuta ekonomska politika i mi ćemo u Narodnoj skupštini o tome da pričamo. I baš nas briga ko je koordinator i koga će Dragan Đilas za pet minuta da pošalje da govori u njegovo ime, ali protiv te pogubne ekonomske politike koja se zove „ključ u bravu“ govorićemo svakog dana i u svakom trenutku.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala. Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje? (Ne.)

Reč ima Marijan Rističević, povreda Poslovnika.

Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, čl. 103, 108, 109.

Gospodine predsedavajući, ja cenim vašu toleranciju prema opozicionim poslanicima, ali ubuduće pokušajte da primenite neku meru kada neko iz kafane uđe, maltene, sa kvakom digne Poslovnik i kaže – sad ću ja malo da govorim. Morate to bahato ponašanje sankcionisati, posebno zato što se radi o čoveku koji je za sve.

Dakle, on je protiv EU, a sedi s ovima koji su za EU, čak šalje svoje delegate u EU. Evo fotografije iz Evropskog parlamenta. On šalje neke ljude da pokuša tamo da se dodvori Evropskom parlamentu, a ovde je protiv EU. To je čovek koji je za Ruse, a sedi sa Đilasom, koji je protiv Rusa. On je za Crkvu, a sedi pored Borka Stefanovića koji svira gitaru pored spaljenog krsta. On je protiv masona, a masoni su. Znači, u rukovodstvu, najbliži saradnik mu je mason. On je protiv SAD, a ubacio ga je Skot ovde. On je za ćirilicu, a maše transparentima na latinici. On se zalaže za siromašne, a služi tajkuna Đilasa. On, doduše, i ne vidi ništa drugo osim Đilasa. Ne bori se protiv siromaštva već se bori za bogate, za Đilasa. On je protiv stranih banaka, a sedi s onima koji su, da li je tako, gospodine Jovanoviću, sve banke prodali strancima. On je za medijske slobode, a zabranio bi mnoge elektronske medije. On je za demokratiju, a zabranio je čoveku da uopšte govori ovde u nekoj prostoriji Narodne skupštine. On je za snažnu Vojsku, a sedi pored onih koji su razoružali Vojsku. On je protiv tajkuna, a služi tajkunu. On ne služi državi Srbiji, on služi samo Draganu Đilasu.

Ne tražim da se glasa.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Rističeviću.

Reč ima Neđo Jovanović, povreda Poslovnika.

NEĐO JOVANOVIĆ: Zahvaljujem se, predsedavajući.

Pre svega, povređen je član 27. Poslovnika, u vezi s članom 106, jer mislim da ste dozvolili da Boško Obradović na najgrublji mogući način zloupotrebljava poslanička ovlašćenja. Molim vas da to ubuduće bude sankcionisano na način koji Poslovnik predviđa. To je najmanje što možete da uradite.

Niti je Boško Obradović Robin Hud, kao što misli da jeste, niti je ova skupština Šervudska šuma, što on misli da jeste. Na taj način ponižava i nas, ponižava i građane Republike Srbije, ponižava sve one koji ovu skupštinu prate kao dom u kome treba da vlada demokratija, a ne osionost, bahatost i sve ono što demonstrira, da ga nazovem gospodin, Boško Obradović

Drugo, ono što je jako bitno da istaknemo jeste da SPS ne paktira sa bilo kim ko napada i gazi po diplomatiji države Srbije, izuzetno uspešnoj diplomatiji, i ko se solidariše sa politikom Kosova, koja je direktno suprotna svemu onome

što Srbija radi na jednom uspešnom putu ka EU. Prema tome, Bošku Obradoviću barem bi to trebalo da bude poznato. Ako mu nije poznato, čisto da ga informišem.

Što se tiče ponašanja u Skupštini, socijalisti neće nikoga učiti ni pristojnosti ni vaspitanju, to se nosi od kuće. Zahvaljujem se.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, uvaženi kolega Jovanoviću. Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje? (Ne.)

Čedomir Jovanović, po Poslovniku.

ČEDOMIR JOVANOVIĆ: Član 107.

Znate šta, mi smo ovde razgovarali, ne mislim da treba da se vređamo da bismo na takav način isticali međusobne razlike. Nisam svaki dan u Skupštini i upravo zbog ovakve atmosfere nisam tu, jer ovo je situacija sa kojom ne možeš da složiš, a ne možeš puno toga da uradiš. Da ja učestvujem ovde u lovu na veštice, da žigošem ljude, da pretim svakome ko drugačije misli, ne da mi ne pada na pamet da to radim, nego ću se protiv toga boriti.

Vi ste predsedavajući. A to što je neko predvideo pravo na povredu Poslovnika ne može da bude iskorišćeno kao pravo za vređanje, koje je izraz samo nemoći a ne dokaz činjenice da je neko u pravu. Šta meni ima Boško Obradović u povredi Poslovnika da drži lekcije o tome ko je s kim? Valjda je svakom u ovoj zemlji jasno da ja nikad nisam bio niti ću biti s onima koji idu po ulici pa batinaju nekog samo zbog toga što se drugačije voli. Oni koji vole Srbiju do poslednje kopejke, oni kod kojih ne postoji nijedan politički princip.

Rekao sam vam, ovo je rasprava o budžetu, zato sam došao ovde. Izdržite me još toliko koliko mi je potrebno da u replici odgovorim na tri izlaganja: i ministra Malog, i vas, gospodine Martinoviću, i vas, gospodine Jovanoviću. Reći ću vam – doviđenja. I lako ćete vi bez mene i isto tako ja bez vas.

Ali nemojte, molim vas, ako je povreda Poslovnika, neka se kaže... To na kakav način ja gradim svoje odnose sa bilo kim u ovoj sali, to je moje pravo. A da me neko žigoše kao izdajnika, pa, zaboraviću da je ovo Skupština, ponašaću se onako kako to vrlo često voli da ukazuje gospodin Vulin. Nije ovde, pa sad nema smisla.

Neću vas zapaliti, ne bojte se toga.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Jovanoviću.

Smatram da nisam povredio Poslovnik. Znate i sami dobro s kim nekada, i kao predsedavajući, imamo posla. Opomenuo sam kolegu Obradovića uvažavajući vašu debatu, koja je bila vezana za temu i jako korektna, tako da smatram da nisam povredio Poslovnik.

Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje? (Ne.)
Hvala.

Reč ima Boško Obradović.

Izvolite.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Poštovani predsedavajući, ja upravo želim da ukažem na član 27, da se predsednik Narodne skupštine stara o primeni ovog poslovnika, i mislim da ...

PRESEDAVAJUĆI: Taj član je već iskorišćen, kolega Obradoviću.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Odlično, onda član 108, da se o redu na sednici Narodne skupštine stara predsednik Narodne skupštine. Isto se odnosi na vas i na vaš propust, a ja sam ukazao koji je propust u pitanju po članu 104. bio. Niste dali zadovoljavajuće objašnjenje, a posle toga se ponovo obratio predsednik Poslaničke grupe SNS i potvrdio da je pogrešno protumačio sva moja dosadašnja izlaganja. Mislim da je neverovatno da ne možete da mi date dva minuta prava na repliku, to je jedino što ja ovde tražim. Tu nema nikakve nepristojnosti. Tražim svoje pravo, pravo na drugačije mišljenje, pravo na repliku, pravo na reč, a to nam dovodite u pitanje.

Pazite, kada Aleksandar Martinović kaže da mi zatvaramo sve strane fabrike u Srbiji – a mi nikada to nismo rekli, to je laž – vi morate meni da date priliku da kažem šta smo mi zapravo rekli o toj temi. Ne da zatvaramo strane fabrike, nego da podržavamo domaću privredu i poljoprivredu umesto strane investitore, da nam se ne bi desilo ono što se desilo sa nemačkom kompanijom „Servfud“ u Smederevu, da odu iz naše države a da iskoriste naše subvencije. Bolje da smo tih trista miliona dinara, koliko je tada dato da se izgradi čitava hala nemačkoj kompaniji od Grada Smedereva i kredita koje je uzeo Grad Smederevo, dali nekim domaćim firmama ili za domaću privredu i poljoprivredu. Vidite kolika je razlika u tumačenju. Zato imam pravo na repliku, zato što me je pogrešno protumačio.

Mi nikada nigde nismo išli i zatvarali strane fabrike. Mi smo samo ukazivali da umesto stranim investitorima isti taj novac od poreskih obveznika i građana Srbije treba dati domaćoj privredi i poljoprivredi. I, što je veoma važno, nacionalizovati sve što je burazerskim šemama sa SNS-om prodato, kao što su PKB i RTB Bor, a vratiti pare investitoru... (Isključen mikrofon.)

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Obradoviću.

I dalje smatram da nemate pravo i niste imali pravo na repliku. Budite u sali, učestvujte u raspravi, nema nikakvih problema. Kako je gospodin Čedomir Jovanović, čovek, tri-četiri replike vrlo kvalifikovano, korektno debatovao. Ponašajte se tako, nema nikakvih problema. Sasvim normalno.

Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje? (Da.) Hvala.

Aleksandar Martinović, povreda Poslovnika.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Član 106.

Ja sam samo rekao ono što su svi građani Srbije videli, da je zvanična politika Saveza za Srbiju, čiji je šef Dragan Đilas, a njegov koordinator i šef svih poslanika koji pripadaju tom famoznom Savezu za Srbiju Boško

Obradović, da se zatvore sve fabrike u Srbiji koje su otvorene od 2014. godine pa do danas. Kao dokaz toga, ja sam podsetio građane Srbije na onu epizodu iz Vladičinog Hana kada je gospodin koordinator, dan nakon što je predsednik Vlade Aleksandar Vučić otvorio fabriku, došao u Vladičin Han i rekao – ovu fabriku treba zatvoriti. To je njihova zvanična politika.

Kada pričaju o domaćoj privredi, oni misle u stvari samo na jednog jedinog čoveka, a to je Dragan Đilas. Samo njemu treba davati subvencije, samo njemu treba omogućiti da radi, samo njegovim kompanijama treba omogućiti da posluju na tržištu Srbije, a sve druge kompanije, da li su domaće ili strane, treba zatvoriti a radnike isterati na ulicu. To smo već videli, to su radili kada su bili na vlasti, do 2012. godine.

Tu, gospodine koordinator, imate jedan mali problem. Dragan Đilas nije čist domaći privrednik. Znae zbog čega? Pola firmi mu je registrovano po Kipru, Kajmanskim, Devičanskim ostrvima, Sejšelimima itd., tako da on nije obrazac domaće privrede onako kako ga vi zamišljate. Delimično jeste i domaći privrednik – tako što je reketirao posle 2000. godine sve direktore iz Demokratske stranke, predstavljajući se kao eksponent tadašnjeg predsednika Vlade, da moraju da se reklamiraju preko njegove firme „Dajrekt medija“ i ostalih medijskih kuća kojima je raspolagao.

Na kraju krajeva, o tome je govorio i bivši direktor Demokratske stranke Miodrag Kostić.

(Predsedavajući: Hvala, dr Martinoviću.)

Završavam. Lično se žalio Zoranu Đinđiću kako ga Dragan Đilas reketira. Vi biste sa tom reketaškom politikom nastavili i dalje, samo ako biste nekim slučajem pobedili na izborima.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala. Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje? (Ne.)

Maja Gojković, kao predlagač.

Izvolite.

MAJA GOJKOVIĆ: Da. Zahvaljujem.

Molila bih vas, pošto imamo ista prava kao i poslanici da pričamo i o predlozima zakona ali naravno i o Poslovniku, da probamo da se vratimo na dnevni red, da razgovaramo zaista o važnim zakonima, pogotovo o Predlogu zakona o budžetu, koji je najvažniji predlog zakona koji jedna vlada može da predloži Parlamentu Srbije i koji je u stvari slika budućeg života za 2019. godinu svih građana naše države.

Predlagač sam jednog drugog zakona, koji nije manjeg značaja, ali ga je očigledno trebalo pročitati da bi se razgovaralo o njemu. Pretpostavljam da će neko u nastavku sednice to i uraditi.

Ali volela bih da skrenem pažnju i na manir pojedinih poslanika, pogotovo poslednjeg poslanika Boška Obradovića zbog koga smo i zaustavili tok sednice i prestali da...

Predsedavajući, molim vas, vama se obraćam.

... Zaustavili tok sednice i prestali da govorimo uopšte o budžetu, da konačno posle dve – dve i po godine uzme taj poslovnik i pročita ga. Nije teško. Da malo izađe od člana 27. i ne znam koji je još naučio, i to samo prvi stav, i kad god smatra da treba da ukrade malo više vremena nego što su mu građani dali na izborima, onda maše Poslovnikom i kaže – sad ću ja da govorim, da izvređam pola Parlamenta i govoriću šta ja hoću, kad god hoću i lepiću etikete članovima većine ovde u Parlamentu, pa i opozicionim političarima. Ne znam da li ste ljubomorni na neke. Volela bih, kad porastete, da budete kao neko ko je ovde 28 godina. Ili vam je žao što vas mi nećemo u vladajućoj većini.

Želim da podsetim poslanike ovde – „o“ ili ne „o“, ali to je istina – vi ste mene tukli ne biste li me ubedili da u mojoj stranci pokušam da ubedim SNS da vas uzme u vladajuću većinu. Pa ste ovde pravili kaos, pa ste unosili kamen ne biste li valjda razbili nekom glavu, pa ste ovde kidali mikrofone, i to poslanica Marija Janjušević. Sve ste uradili ne biste li skrenuli pažnju na sebe i ne ide, nećemo vas. To treba da vam bude jasno. Srpska napredna stranka Boška Obradovića i PG Dveri ne razmatra u pedesetogodišnjem planu našeg političkog delovanja u budućnosti. Niste u agendi, šta da vam radim. Niste.

Što se tiče člana 103, 104, treba ga dobro proučiti, ali to je već stvar intelektualnih sposobnosti očigledno, ili političke površnosti, hajde da budem nešto blaža.

O replici odlučuje samo predsednik i predsedavajući. Tačka. Ništa na silu, ništa na viku, Boško Obradoviću. Ništa. Ne možete vi vašom vikom i bezobrazlukom da naterate predsedavajućeg da vam da repliku. Stav 4. pročitajte. I vama, povremeno kad se pojavite ovde, ne daje pravo da vičete na predlagača zakona. I, po članu 103. stav 8, ako ste došli ikada u vašem delovanju do stava 8, postoje sankcije kada zloupotrebljavate to vaše pravo. Ne može stalno ovde poslanik neki da uđe malo oko 11 do 12, pa onda predveče kada se nešto malo gleda prenos – povreda Poslovnika, i ja pričam o čemu god hoću.

Znači, molim i vas, predsedavajući, i svakog ko vodi sednice, koristite slobodno Poslovnik, jer građani Srbije ne žele da slušaju o kamenju i, ne znam, o opservacijama Boška Obradovića, osim o budžetu danas i o zakonima koje imamo uz budžet. Sami su se žalili da ima 62 tačke. Jeste, ima 62, treba naći jednu od te 62 i pričati o tome. Nemojte da izmišljate teme danas.

A da li je LDP s nama u koaliciji ili nije, to su budalaštine. Ja neću nikog ovde da branim, niti me interesuje opoziciono delovanje bilo kog poslanika, ali Poslanička grupa Dveri, stvarno, podvucite jednom crtu, nemojte nikog da tučete ovde u Parlamentu, nemojte da napadate novinarke, nemojte da nas

gađate kamenjem, nemojte da unosite kamenje u Skupštinu, nemojte da izmišljate nekakve teme. Ne razmišljamo o vama, sa siledžijama nećemo da uđemo u Parlament i nećemo da uđemo u koaliciju s onima koji se lažno predstavljaju – lažni nacionalisti, lažna briga o deci i o porodicama, lažna briga o ženama, lažna briga o siromašnima ovde u zemlji.

Šta ćete vi sa Vukom Jeremićem i Đilasom ako vam se srce cepa za građanima koji imaju manji standard i koji sastavljaju kraj s krajem? Šta ćete vi sa Vukom Jeremićem, koji je uzimao državni avion da bi odlazio u Vimbldon da gleda teniski meč Novaka Đokovića? Idite u Ministarstvo inostranih poslova pa vidite kako su morali, kako se to moderno sada kaže, a ja bih rekla i uličarski, da „peglažu“ papire kako se to desilo mesec dana ranije i da izmisle sastanak Vuka Jeremića sa parlamentarcima Britanskog parlamenta, kao da pričaju o EU. Zemlja koja je imala nameru da izađe iz EU; Vuk Jeremić kao ministar inostranih poslova zemlje koja je u ono vreme tek počela kandidaturu za članstvo u Evropskoj uniji.

Ili sa Borisom Tadićem, koji je isto tako državni avion uzeo? Ne izmišljam, lepo odete u Ministarstvo inostranih poslova, pa, kad pratite nas, možete da vidite i u Avio-službi šta su vaši koalicioni partneri radili. Uzeo je avion da bi otišao u Parndorf da kupuje u decembru poklone. Eno, neka vam kažu šta su radili članovi Ministarstva inostranih poslova i kako su se mučili da izmišljaju neke posete, pa nešto... Kada je izašao sa zvaničnog sastanka, on kaže – zašto nemam pratnju do Parndorfa? Pa su mu objasnili da je Austrija jedna fina, civilizovana država i, jednostavno, kada neko hoće da šopinguje, onda ne troše pare na policiju da prati.

To su vaši koalicioni partneri, a vi ovde glumite, jako ste zabrinuti zbog zatvorenih fabrika, koje su oni zatvorili, ovakve katance su stavili u dvanaest godina njihove vladavine. Tako da molim, bolje je za vas, za građane Srbije je najbolje da se vratimo na temu i da razgovaramo o Predlogu budžeta za 2019. godinu.

Koliko imam informaciju, posle 12 časova će vam biti još lošije jer ćete čuti podatke koliko je smanjena nezaposlenost u ovoj državi za vreme vladavine Aleksandra Vučića, Srpske napredne stranke i svih naših koalicionih partnera. Neće vam biti dobro, odustaćete od dalje diskusije o povredi Poslovnika. Hvala lepo.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, gospođo Gojković.

Reč ima Vjerica Radeta, povreda Poslovnika.

Izvolite.

VJERICA RADETA: Ja sam se javila malopre za povredu Poslovnika i zato će moja rasprava biti u odnosu na ono što se dešavalo pre nego što je Maja Gojković govorila. Član 27. stav 1.

Znate, politička borba u Parlamentu je potpuno legitimna i čak kada su u pitanju lokalni izbori u Doljevcu, Lučanima, Kuli, Kladovu, ali problem ovog koordinatora „agencije za SIS“ je u tome što oni nisu uspjeli da sakupe potpise ni u Doljevcu, ni u Lučanima, ni u Kladovu, odnosno u Kuli i Kladovu, pa onda kažu da tamo nije regularno izlaziti na izbore, a u Lučanima, gde su uspjeli da sakupe potpise, jeste. Njihov problem je u tome što su u ovoj kampanji shvatili da ih zapravo narod u Lučanima neće.

Boško Obradović se, kao koordinator „agencije za SIS“, tamo predstavljao ranije kao neki čovek iz naroda, nacionalista, priklonjen crkvi itd. Sad, kada je došao tamo i kada mu dođe desetak ljudi na te njegove tribine, onda ga pitaju – a šta ćeš ti, ljotićevec, ovde, je l' da kažeš ljudima u Dragačevu koliko su ljotićeveci poklali četnika? Nema odgovora na to pitanje. Pitaju ga u Dragačevu – a šta ćeš ti, ljotićevec, u koaliciji s ovim Pozderčevim unukom Vukom Jeremićem, koji se gadi seljaka? Šta ćeš ti, kažu, ljotićevec, u koaliciji s ovim Draganom Đilasom, koji verovatno nikada nije bio u Lučanima, osim što će ga oni sada za ručicu povesti zato što im finansira kampanju pošto on ima mnogo, mnogo para. Pitanje je između njega i Vuka Jeremića ko ima više. Pitaju ga – šta ćeš ti, koordinator „agencije za SIS“, u Lučanima, šta to predstavljaš kao svoju kampanju? Ljudi se plaše da će i ono malo para što se dobija u kampanji potrošiti na neka nova odela, cipele i košulje; sada idu i zimske jakne, treba to sve da se obnavlja.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice Radeta. Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje? (Ne.)

Povreda Poslovnika, Igor Bečić.

Izvolite, kolega Bečiću.

IGOR BEČIĆ: Poštovani predsedavajući, pozivam se na član 109.

Mislim da je potpuno jasno da gospodin koordinator nije došao slučajno u salu silazeći iz kancelarije, nego je dobio nalog od gospodina Đilasa da mora da skrene pažnju sa skandala koji je on napravio u Skupštini grada, gde se uneo u lice gospodinu Vesiću i pretio mu – platićeš mi sve. Jasno je da gospodin koordinator mora da štiti Jeremića, onu izdajničku bitangu koju...

(Narodni poslanici negoduju.)

Samo pominjem reči koje gospodin Jeremić koristi na „Tviteru“.

(Predsedavajući: Kolega Bečiću, samo malo terminologiju uskladite sa ...)

Tu imamo njegov „tvit“ gde on koristi tu reč, gde kaže – koliko god da je kriminalac i ubica, Ramuš Haradinaj se nikada ne bi usudio da slaže u autorskom članku za „Vašington post“. Dakle, ponudio je da prizna Kosovo, izdajnička bitanga.

Ja samo govorim ono što je gospodin Jeremić napisao na „Tviteru“ i tvitovao, da je on izdajnička bitanga. Gospodin Jeremić za mene. Tako da... To

su sve stvari sa kojih gospodin koordinator mora, govoreći u ovoj sali, u svojim nastupima da skrene pažnju – ono što gospodin Đilas radi u sali Skupštine grada, ono što gospodin, ne bih ga više nazvao gospodinom, Jeremić radi tvitujući, navodeći i koristeći reči „izdajnička bitanga“. Ja kažem za njega da je on izdajnička bitanga.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Bečiću. Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje? (Ne.)

Mihailo Jokić, povreda Poslovnika.

MIHAILO JOKIĆ: Molim vas, predsedavajući, ako mogu nešto da kažem. Sve zavisi od vas, predsedavajući, vi morate onoga ko odstupa od teme, a vi dobro znate šta je tema, da odmah prekinete i date mu opomenu, bez obzira na to da li je na levoj ili je na desnoj strani.

(Narodni poslanici dobacuju.)

Petroviću, molim vas, vi ste fini čovek, predsednik suda itd., molim vas. Evo, vidite, dokaz nekulture. Vi ste vrlo retko tu i dobacujete, a ja sam ovde sve vreme i nikad ne dobacujem. A vašim godinama to ne priliči. Pustite me da kažem ono što mislim.

(Predsedavajući: Kolega Jokiću, nastavite slobodno. Izvinjavam se.)

Ne mogu, kako da pričam? Pa nije ovo Šabac.

O čemu se radi? Ova ...

Nikad neće biti zbog takvih.

O čemu se sad radi? Ovo je toliko zahvalna tema, gde bi opozicija mogla da napada poziciju, ali vi niste pročitali materijal. Uzmite, prvi put je napravljena artikulacija društvenog bruto proizvoda; ne znate razliku između društvenog bruto proizvoda i društvenog nacionalnog proizvoda. Samo na tu temu i na tu artikulaciju vi biste mogli da napadate poziciju deset dana. I svaka tamo napisana... Svaka čast ministru što je to uradio. Ja ću, ako budem dobio priliku, diskutovati o tome, o deflatoru, o primarnom fiskalnom deficitu i razlici itd. To su stvari o kojima ste vi mogli da diskutuje ovde, da nas ubijete, ali vi niste pročitali materijal.

(Predsedavajući: Hvala, dr Jokiću.)

Molim vas, samo još jedan momenat.

A tražite i kažete da vam je vreme nedovoljno. Ja bih vama skratio vreme, još kraće vreme treba da bude.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Vraćamo se, naravno, na temu i na budžet.

Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje, dr Jokiću? (Ne.)

(Boško Obradović: Replika!)

Maja Gojković.

Izvolite.

(Boško Obradović: Replika ili Poslovnik, deset minuta me prozivaju. Pa kako?)

MAJA GOJKOVIĆ: Vratite mi vreme.

PRESEDAVAJUĆI: Da li možete samo da se umirite da možemo normalno da nastavimo rad? Nemojte da vičete, nema smisla. Samo polako, doći ćete na red.

Maja Gojković ima reč.

MAJA GOJKOVIĆ: Ne znam, Boško Obradović se kasno probudio, valjda se na Dedinju, tamo gde ima stan, malo duže spava, otkud znam. Toliko o njemu kao predstavniku sirotinje, koji je došao na privremeni rad u Beograd pa je našao baš tamo stan. Baš me interesuje kolika je zakupnina gore.

Nije problem. Htela sam član 106, da skrenem pažnju poslanicima, odnosno predsedavajućem na stav 2, da niko ne može da prekida govornika osim predsednika Narodne skupštine. Stav 3. je još bolji za sve njih koji viču ovde i ne dozvoljavaju poslanicima da govore, kako gospodinu Jokiću tako i Bečiću, da nije dozvoljeno dobacivanje i ometanje govornika, kao i svaki drugi postupak koji ugrožava slobodu govora.

Ne vidim šta je problem što je poslanik Bečić pročitao „tvit“ vanparlamentarnog političara, jer on ovde nema poslanike, nije učestvovao na izborima. Kad je učestvovao, sedeo je tamo i davao većinu kada je trebalo upravo stranci protiv koje sad glumi da je kao nešto. A to je Vuk Jeremić. On je lepo tvitovao ono što je tvitovao, on se toga ne stidi. Rekao je da koliko god da je kriminalac i ubica, Ramuš Haradinaj se nikada ne bi usudio da slaže u autorskom članku za „Vašington post“. Valjda su bliski, valjda su zajedno pisali taj članak. I onda je rekao za predsednika države u kojoj živi, kaže, pa njegova adresa: „@avucic je dakle ponudio da prizna Kosovo. Izdajnička bitanga“.

Šta je tu strašno ako Igor Bečić takođe za vanparlamentarnog političara, koji sanja da se jednog dana vrati u ove klupe, kaže da je on izdajnička bitanga? U čemu je tu problem? Zašto vi vičete, pa nije on vaš predsednik? Ne znam, jeste neki koalicioni partner, uzeli ste ga, valjda da mu pomognete malo, zato što on ne može da pređe cenzus, da ga neko ovde lažno predstavlja jer građani za njega nisu glasali na prethodnim izborima.

Nemojte da ugrožavate slobodu govora ako je Vuk Jeremić u pitanju i ako Bečić kaže za njega da je izdajnička bitanga. I sada ovde da napravimo konsenzus i da ja postavim pitanje kao predsedavajući ko se slaže sa stavom Igora Bečića, mislim da tu do klupe koja je negodovala – svi. Prema tome, nemojte da ugrožavate slobodu govora. Pisaćemo pisma Strazburu, Briselu, kako i vi jednako pišete, i žalićemo se na ono što vi radite. Mi učimo od vas, nije problem nikakav.

Samo, u sledećem mandatu, izgleda, „pukovniku neće imati ko da piše“ pošto narod neće dati vama ni jedan jedini glas, ubeđena sam. Sa ovakvim

delovanjem, da vi kažete za predsednika države da je ovo i da je vama Ramuš Haradinaj draži od predsednika Srbije, za koga je glasalo 56%...

(Narodni poslanici dobacuju.)

Pa samo još malo, bavite se politikom još jedno dvadeset godina pa ćete shvatiti i vi, draga koleginice. Ima neke nade za vas.

Molim vas, 106. i 107. su vrlo jasni, samo primenjujte Poslovnik. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala vam.

Idemo dalje sa raspravom.

Reč ima Čeda Jovanović, pravo na repliku.

Izvolite.

(Boško Obradović: Replika. Šta je ovo?)

ČEDOMIR JOVANOVIĆ: Gospodine Mali, pažljivo sam saslušao, nisam zaboravio šta ste rekli iako je prošlo dosta vremena, nisam siguran da uopšte poslanici više mogu da prate našu raspravu.

Samo mera ukidanja zabrane zapošljavanja u javnom sektoru. Borimo se za mlade koji imaju problem u pronalaženju posla. To je netržišna mera, tu nema konkurencije. Međunarodni monetarni fond takođe traži njeno ukidanje, vi ste to odložili za godinu dana. Smatram da je to loše i ponudite argumentaciju zašto na tome insistirate.

Što se tiče pominjanja perioda Vlade u kojoj sam ja bio i za koju preuzimam odgovornost, zajedno sa premijerom Živkovićem, ta vlada je vodila Srbiju šest meseci, Vlada Zorana Đinđića dve godine, ja za dve i po godine preuzimam odgovornost kao vlast, a za prethodnih osamnaest godina o kojima govorimo preuzimam odgovornost kao političar. Odgovoran sam zato što nešto loše nisam sprečio. Ali vi, gospodine Jovanoviću, dolazite iz stranke koja je u poslednjih osamnaest godina šesnaest godina bila na vlasti. Kada mi pominjete „Magnohrom“, privatizovan je u periodu vaše vlasti. Kada pominjete propale fabrike, privatizovane su u periodu vaše vlasti. Kada govorite o pravu nekoga ko je nešto privatizovao da sa svojom imovinom postupa onako kako misli da treba, vi ne razumete zakon, a pravnik ste. Onaj ko je nešto kupio ima apsolutno pravo da sa tim radi ono što misli da treba, on takođe trpi štetu, problem je ako nešto nije plaćeno.

Šta ćemo da radimo sa „Galenikom“? Hoćete li da vam kažem kakve su bile performanse 2008. godine kada ste je vi i vaša partija preuzeli i zašto nam danas u oblasti farmaceutske industrije država liči kao da smo mi divlje pleme koje je juče sišlo sa Karpata?

(Predsedavajući: Hvala, gospodine Jovanoviću.)

Izvinjavam se, neću moći da saslušam odgovore pošto imam zakazanu konferenciju za novinare, moram nešto da uradim za svoj narod na Kosovu.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala na tome i na obaveštenju.

Reč ima Vjerica Radeta, povreda Poslovnika.

VJERICA RADETA: Ja se sada javljam na osnovu člana 27. stav 1. i odmah najavljujem povredu Poslovnika na osnovu člana 107. stav 1. zato što ste malopre napravili povredu Poslovnika jer ste dali repliku Čedomiru Jovanoviću. To što on ima neke privatne obaveze, to je njegova stvar, on je sam rekao da ga ovde ništa ne interesuje, da je samo eto tako u prolazu, kada se njemu hoće. I vi, kažem, po Poslovniku, dajete njemu reč. Nemojte to da radite; zapravo, to ne možete da radite.

S druge strane se javlja Boško Obradović, naravno bez osnova da replicira dok se ne završi rasprava po Poslovniku. Kako ćete sada njemu objasniti, šta sad treba on da kaže, da on nekome nije simpatičan pa Čedi dajete reč a njemu ne dajete? Znae, te vaše stare simpatije i stare ljubavi političke nemojte ovde, molim vas. Vi ste bili nekada u koaliciji, sad ste u nekoj drugoj, ali, u svakom slučaju, tu ste predsedavajući i morate da vodite računa da svaki poslanik mora imati isti tretman.

Sada molim naredna dva minuta po Poslovniku zbog onoga što sam htela da se javim malopre.

(Predsedavajući: Ne može.)

Ne može?

Za ovo tražim da se izjasne, jer ste ovo baš prekršili, ovo malopre.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice Radeta.

Dobro. Smatram da nisam.

(Boško Obradović: Povreda Poslovnika.)

Dobro, želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje.

U skladu sa članom 112, određujem pauzu od pet minuta.

(Posle pauze.)

PREDSEDAVAJUĆI (Vladimir Marinković): Reč ima Nataša Sp. Jovanović.

Izvolite.

NATAŠA SP. JOVANOVIĆ: Evo, izašao je ovaj ljotićevec Boško Obradović. Ja sam se malopre javila, gospodine Marinkoviću, zato što javnost Srbije treba da zna o kakvom je čoveku reč i političkom profilu. Zaista, ta hipokrizija u njegovoj glavi je nešto što ne može niko normalan da prihvati, a naročito meštani čitavog Dragačeva, znači Guče i Lučana, gde se taj njegov prozapadnjački izdajnički savez kandidovao na predstojećim lokalnim izborima.

On je trebalo da Đilasu i njegovoj ekipi objasni, pre nego što ih je ubedio da on tamo ima nekakvu podršku, da su ljotićevci, čiji je on sledbenik i u čiju ideologiju se zaklinje, izvršili najmonstruoznije zločine u dragačevskim selima. Ja ne mogu sada, gospodine Marinkoviću, jer nemam vremena po Poslovniku, javila sam se zbog povrede dostojanstva Skupštine, da pročitam sva imena nastradalih ljudi, ali ću vam reći da su ljotićevci, sa nemačkim okupatorima,

dakle na njihov nalog... Imali su svoje saradnike koji su išli od kuće do kuće, govorili ko i kada treba da se likvidira. Iako su četnici Draže Mihailovića, uključeni u tu borbu sredinom septembra 1943. godine, uspeali da odbrane većinu stanovnika Dragačeva, Ljotićeveci i nemački fašisti su pobili i poklali na najmonstruozniji način mnoge ljude u Donjem Dublju, u Osaonici, u selu Lisa, u Negrišorima. Postoji, dakle, jedna čitava ekspertiza tih zločina, koja ima naziv – dragačevski crni dani.

Zaista je neverovatno da takav čovek pretenduje na bilo šta u mestu i u kraju odakle inače potiče, odakle sam na kraju krajeva i ja, i da može da se pojavi s bilo kim od te svoje izdajničke klike, iz tog saveza i da poruči da će meštani Guče, Dragačeva, Lučana da žive bolje ako oni dođu na vlast.

(Predsedavajući: Hvala.)

Mogu da otimaju, da krađu, da pljačkaju, završavam, jer pre nego što su počeli da ubijaju ljude Ljotićeveci i nemački fašisti su kao taoce od početka 1941. do 1944. godine upadali u Dragačevo, kao što sad upada Boško Obradović...

(Isključen mikrofon.)

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Moram da vas prekinem, produžio sam vam četrdeset sekundi. Interesantno je to što pričate, ali vreme je ograničeno.

Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje? (Ne.) Hvala.

Reč ima Neđo Jovanović, povreda Poslovnika.

NEĐO JOVANOVIĆ: Tako je, član 27. Poslovnika Skupštine Republike Srbije, jer ponovo ste dozvolili da se kroz repliku vređa dostojanstvo ovog doma.

Mogu da razumem da dramaturg pretenduje da bude dobar pravnik, nažalost, to je danas učinio jako neuspešno. Ja nemam pretenzije da budem dramaturg već samo želim činjenicama da ukažem na nešto što građani treba da znaju. Gospodin Čedomir Jovanović je danas samo tražio alibi, a nije odgovorio ni na jedno postavljeno pitanje. Komentarišući da je neko ko stiće privatnu imovinu slobodan da radi šta hoće, dovoljno je ukazao koliko zna. Sticanje privatne imovine može da bude na dva načina: jedan je zakonit, dakle u skladu sa zakonom, a drugi je krađom ili kriminalom. Na ovo drugo gospodin Jovanović nije dao odgovor, ne zato što ne zna, nego zbog toga što se brani od onoga što je učinjeno od 2001. godine.

Poslednje pitanje koje je juče postavljeno takođe u ovom domu od strane Čedomira Jovanovića nije zavredelo odgovor, a to je pitanje – zašto su prodate šećerane za samo po tri evra. Da li to znači zakonito sticanje imovine preduzeća koja su poslovala sa društvenim kapitalom? Gde su one pare koje je trebalo da se nađu od postupaka privatizacije u finansijskim tokovima ove države? Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Jovanoviću. Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje? (Ne.) Hvala.

Reč ima Vjerica Radeta, povreda Poslovnika.

VJERICA RADETA: Koliko god se na prvi pogled činilo da smo se mi možda udaljili od teme i da ne govorimo o osnovnom predlogu, a to je budžet odnosno zakon o budžetu, verujte, nismo. Jer mi narodni poslanici korisnici smo budžeta, mi iz budžeta primamo platu i na osnovu ponašanja nekih poslanika, poput ovog ljotićeveca Boška Obradovića, njegovog rasipničkog ponašanja, građani Srbije misle da su svi narodni poslanici takvi.

Niko od narodnih poslanika i nijedna politička partija osim njegove nije pravila žurku u nekom prestoničkom klubu u Beogradu, u ekskluzivnom klubu, u koji samo neke zvezde mogu da ... I na taj način je zapravo vršio pranje para. Niko od narodnih poslanika, osim ljotićeveca Boška Obradovića, ne živi na Dedinju. Sad ide u Lučane i priča kako je on narodni poslanik Moravičkog okruga, a živi na Dedinju. Malo je mnogo daleko. Ali ne znam odgovor na pitanje kako je on dospeo u tu vilu na Dedinju. Ako ju je kupio, kako je mogao? Ako je u zakupu, on čovek ima petoro dece, hvala Bogu, neka su deca živa i zdrava, ali od poslaničke plate da može neko da uzme vilu na Dedinju u zakup, to je jednostavno nemoguće. Koliko u tome ima udela kapital Dragana Đilasa i Vuka Jeremića, to bi trebalo da znamo i pre svega treba da skrenemo pažnju javnosti na to.

Ovih dana je Vuk Jeremić dospeo u žižu javnosti zato što se konačno razotkrilo da je tačno sve ono što smo govorili o njemu i da je silne milione dobio sumnjivim putevima iz Kuvajta. Evo, već je bio na svedočenju, mada je pitanje da li je svedočenje, videćemo dalje šta će biti u tom postupku.

Mi smo, Srpska radikalna stranka je pre nekoliko godina izdala dve knjige „Vikiliks mi javlja“, prvi deo i drugi deo. Ja sam za jednu od tih knjiga radila predgovor i radi tog predgovora sam pročitala mnoge depeše „Vikiliksa“ koje se odnose pre svega na Vuka Jeremića i na Borisa Tadića.

Završavam. Ovo moram nastaviti nekom sledećom prilikom, ali samo da završim ovom rečenicom. Neko ko je otvoreno radio i govorio američkim ambasadorima da lobira, da je NATO lobista u Srbiji, e, njemu je, poštovani građani Dragačeva, njemu je sada koordinator Boško Obradović i dovodi ga tamo, da na taj način pokuša da uzme glasove Dragačevaca.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice Radeta. Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje? (Ne.)

Nastavljamo sa radom.

Reč ima Ana Karadžić.

ANA KARADŽIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Dame i gospodo narodni poslanici, poštovani ministri sa saradnicima, glavna karakteristika budžeta koji je pred nama jeste da je razvojni. To je nama

iz Pokreta socijalista značajno zato što uliva poverenje i kaže da razvojni budžet povećava bruto društveni proizvod i omogućava da se oni socijalni aspekti budžeta koji su nama važni sigurno ostvare. Kad kažemo socijalni aspekti, mi kažemo – povećanje standarda građana, povećanje plata, povećanje penzija i razne socijalne mere za koje se mi kao partija svakodnevno zalažemo, u kojem god resoru bili.

Juče smo slušali kako se ova vladajuća koalicija ne odnosi dobro prema Vojsci i prema drugim snagama bezbednosti. Ja mislim da mnogima smeta to što je budžet Ministarstva odbrane prošle godine bio veći nego ikada dosad, a ove godine je još veći nego što je bio prethodne godine. Šta to znači? Znači da ulažemo u naoružanje, ulažemo u ljude i omogućavamo da konačno Srbija bude vojno neutralna zemlja, kao što i treba da bude.

S druge strane, imamo te iste koji su juče pričali, koji su od 2000. do 2012. godine zajedno sa svojim mentorima uništavali naoružanje, uništavali Vojsku, srozali je na najniži nivo i obećali da će Srbija imati samo civilnu odbranu. Ali to im nije pošlo za rukom.

Radi javnosti i radi građana, moram da naglasim šta smo mi uradili i šta se radi za pripadnike Vojske i snaga bezbednosti, pa oni neka odluče da li se radi dobro i kako mi radimo sa Vojskom. Znači, 2017. godine u decembru plate su povećane za 10%; od 1. januara 2019. godine sledi povećanje za 9%. Kažu da ne radimo dobro, a prosečna plata, i pored smanjenja zbog fiskalne konsolidacije, u 2018. godini je za 20% veća nego 2012. godine. Prvi put je uvedena solidarna pomoć porodiljama od skoro 50.000 dinara. Obezbeđeno je dodeljivanje novčanih nagrada za boravak u objektima Vojske Srbije. Zaključeni su ugovori sa privrednim subjektima koji omogućavaju povoljnosti svim pripadnicima snaga bezbednosti da jeftinije mogu da kupe proizvode i usluge. Povećavaju se novčana primanja i stipendije za vojnike, učenike i kadete. Grade se stanovi itd., itd. Ja nemam vremena da pročitam sve to što smo uradili za Vojsku, ali građani mogu da procene ko govori neistinu, a ko govori istinu i stoji uz svoj narod. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice Karadžić.

Reč ima Jelena Žarić Kovačević.

Izvolite.

JELENA ŽARIĆ KOVAČEVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Uvaženi ministri sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, pred nama su jako važne tačke dnevnog reda čijim usvajanjem će se umnogome uticati na živote građana.

Predstavljen nam je budžet koji je realan i razvojni, koji je napravljen da prati potrebe građana ali i da prati planove Vlade Srbije. Obezbediće bolji životni standard kroz povećanje plata i penzija i veća ulaganja u kapitalne investicije i infrastrukturne objekte, kao i kroz izdvajanje većih iznosa za

unapređenje rada javne uprave i zdravstva. Analizirajući budžet, možemo zaključiti da ima više elemenata koji su važni. Oni koji su najvažniji jesu svakako, prvo, poboljšanje životnog standarda stanovništva, a tu su i ostali elementi, u vidu kapitalnih investicija i podizanja konkurentnosti naše privrede.

I u 2018. godini imamo pozitivna kretanja na tržištu rada, povećanu privrednu aktivnost, jak investicioni ciklus, pozitivne mere zapošljavanja i samozapošljavanja. Sve su ovo činjenice koje su dovele do nekih rezultata. A rezultati su da, na primer, prema poslednjim podacima, na evidenciji Nacionalne službe za zapošljavanje ima čak 11% manje nezaposlenih lica nego u istom mesecu prošle godine.

Ono što smo ovih dana mogli da čujemo od mojih koleginica i kolega prekoputa, koji su uglavnom bili na vlasti do 2012. godine, jesu kritike upućene Vladi Republike Srbije i ministrima da iznose neistine, da iznose činjenice koje nisu tačne. Ministri iznose proverljive činjenice.

Želim da kažem građanima Republike Srbije da ne dozvole da budu izmanipulisani od strane nekih parlamentarnih predstavnika Saveza za Srbiju, jer je to opcija koja se skoro pojavila a vodi isključivo negativnu politiku, politiku napada na Aleksandra Vučića i na Vladu Srbije, jer oni nemaju ništa pozitivno da kažu o svojoj politici.

Zbog toga ću pročitati ono što su pročitali i ministri, a što se tiče porasta plata, a to je da će u javnom sektoru biti veće za 7–12%, u javnim komunalnim preduzećima za pet, za lekare će biti veće plate 10%, za zaposlene u prosveti za 9%, za vojsku i policiju takođe za 9%.

Za kapitalne investicije planirano je 220 milijardi dinara. Tu spadaju veliki projekti, kao što su Moravski koridor, put Preljina–Požega, obilaznica oko Beograda, rekonstrukcija Kliničkog centra Beograd, kao i nove škole, obdaništa i bolnice koje će se podići širom Srbije, kao i subvencije za poljoprivrednike, koje su jako važne.

Kada govorimo o povećanju konkurentnosti naše privrede, to će se vršiti kroz smanjenje opterećenja zarada, dakle kroz ukidanje doprinosa za nezaposlenost na teret poslodavca, i kroz poreske podsticaje, koji će privući nove investitore. Smanjiće se nezaposlenost, biće dodatnih priliva u budžet kroz poreze i doprinose i na taj način ćemo imati mogućnost da se povećaju plate i penzije.

Za naredni period, od 2019. do 2021. godine, planirane su mere koje će održavati fiskalnu stabilnost i mere koje će raditi na daljem smanjenju učešća javnog duga, sve do ispod 50% BDP-a. Poreska politika će ići u pravcu daljeg usaglašavanja sa direktivama Evropske unije. Mere fiskalne konsolidacije stvorile su uslove za povećanje kapitalnih investicija, za ukidanje kriznih mera kod penzija i plata i na taj način će se i životni standard našeg stanovništva poboljšati.

Upravo ovako predložena rešenja bude neki osećaj sigurnosti kod nas koji smo detaljnije analizirali budžet i mi taj osećaj moramo da prenesemo građanima da bi bili sigurni u svoje plate i penzije, da bi bili sigurni da će socijalna zaštita biti dobra. To uveravanje moramo da prenesemo, da se više neće ponoviti period koji je važio do 2012. godine, kada je sve ovo bilo pod znakom pitanja. Dakle, potpuno je jasno da Vlada radi sve da građanima bude bolje i da Srbija dalje napreduje.

Poslanička grupa SNS će podržati sve ove predloge koji su danas pred nama. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice Žarić Kovačević.

Reč ima Ana Čarapić.

Izvolite.

ANA ČARAPIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Poštovani ministre sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, pred nama je danas set zaista odličnih zakonskih rešenja, pred nama je danas set zakonskih rešenja koja imaju za cilj nova ulaganja, još veći nivo otvorenih radnih mesta u narednom periodu, dakle cilj nam je da smanjimo stopu nezaposlenosti sa 11,9%, koliko je ona iznosila u drugom kvartalu 2018. godine, da je spustimo na još niži nivo.

Osim što usaglašavamo naše zakonodavstvo sa zakonodavstvom EU, Vlada Republike Srbije maksimalno je posvećena olakšavanju poslovanja privrednim subjektima u našoj državi. O tome svedoči činjenica da kroz mere digitalizacije u potpunosti olakšavamo poslovanje kako domaćim tako i inostranim kompanijama koje posluju kod nas. Takođe, samo smanjenjem nameta privredi za 1% po stopi doprinosa (to je sa 63 na 62%), mi ćemo uspeti da u 2019. godini privredi obezbedimo uštede od dvanaest milijardi dinara. Dakle, privreda će imati dvanaest milijardi dinara slobodnih sredstava za nova ulaganja i širenje proizvodnih kapaciteta, što sa sobom donosi nova radna mesta.

Cilj naše vlade u narednom periodu je, takođe, da Republika Srbija bude u prvih trideset zemalja na Duing biznis listi Svetske banke. Zašto ovo govorim? Pa zato što je nama plasman na pomenutoj listi izuzetno značajan. Dosad smo ostvarili izuzetan napredak, za čak 45 mesta, i Srbija je bolje plasirana od ostale 142 države koje se nalaze na Duing biznis listi a, podsetiću, ukupno i u trci 190 država. Bolji smo i od Hrvatske, i od Albanije, i od BiH itd.

Srbija je danas apsolutni lider u regionu po privlačenju stranih investitora. Primera radi, u 2012. godini u nemačkim kompanijama radilo je 12.000 ljudi; u 2018. godini, dakle u ovoj godini, u nemačkim kompanijama radi 52.600 ljudi. Takođe, isti je slučaj sa turskim i kineskim kompanijama. Pre šest godina je radilo par stotina ljudi, danas radi na desetine hiljada naših građana.

Samo ukoliko pogledamo zakon o budžetu Republike Srbije za 2019. godinu, sasvim je jasno koliko je danas Srbija ekonomski jaka i snažna država u odnosu na period od pre šest godina. To znači da su u potpunosti stabilizovane javne finansije. Predlogom zakona o budžetu predviđeno je da ćemo u 2019. godini imati deficit od 0,4% BDP-a. Međutim, članovi Fiskalnog saveta po tom pitanju su optimistični i predviđaju da ćemo u 2019. godini imati suficit u budžetu, što znači da naša država četiri godine zaredom ostvaruje suficit. Predlogom zakona o budžetu i dalje je predviđen privredni rast i za 2019. godinu, što je zaista fantastično.

Takođe, u zakonu o budžetu opredeljena su sredstva za povećanje plata za budžetske korisnike, i to za pripadnike službi snaga bezbednosti, za prosvetne radnike, za radnike medicinske struke, za zaposlene u naučnoistraživačkoj delatnosti i ostale budžetske korisnike, i to po stopi od 7 do 12%, što za građane znači veći kućni budžet, a za privredu, odnosno na nivou države imaćemo značajno veću agregatnu tražnju.

U 2019. godini takođe imamo, u apsolutnom iznosu, 10,9 milijardi dinara više opredeljenih sredstava po osnovu subvencija, i to namenjenih poljoprivredi, turizmu, „Koridorima Srbije“, a 30% više sredstava je opredeljeno za kapitalne investicije, odnosno za kapitalne projekte.

Interesantna je činjenica da u 2019. godini imamo 4,6 milijardi dinara manji transfer PIO fondu po osnovu nedostajućih sredstava, i to uz povećanje penzija koje smo imali u 2018. godini i koje će nastaviti da rastu i 2019. godine. Znači, manji transfer iz budžeta Republike Srbije, a imamo povećanje penzija, što znači da smo ostvarili fantastične rezultate kada je u pitanju naplata doprinosa.

Ne samo što završavamo projekte započete 2018. godine i ranijih godina već u 2019. godini počinjemo sa realizacijom novih projekata, a to su: izgradnja auto-puta E-761, auto-puta E-763, auto-puta E-80, zatim, beogradska gondola, ulaganje u Železnicu, ulaganje u puteve, bolnice itd.

Što se tiče javnog duga, juče smo imali priliku da čujemo precizno od ministra finansija gospodina Siniše Malog na koji način nas je prethodna vlast zaduživala. Toliko su uzimali nepovoljne kredite da smo samo po osnovu njihovih dospelih kredita u 2015. godini po osnovu kamata isplatili 115 milijardi dinara. S obzirom na to da nam je za izgradnju 60 fabrika za prečišćavanje otpadnih voda potrebno dvesta miliona evra, to znači da smo za sredstva koja smo isplatili po osnovu kamata mogli da izgradimo 312 fabrika za prečišćavanje otpadnih voda. Pa, 115 milijardi dinara, to vam je celi penzioni fond za jednu godinu. Dakle, tu su penzije naših penzionera.

Takođe, ovu priliku želim da iskoristim da čestitam svim članovima Vlade na fantastičnim rezultatima i da se zahvalim predsedniku Aleksandru

Vučiću za bezrezervnu podršku svim članovima Vlade. Srbija je danas povratila ugled u regionu i svetu i Srbija je danas ponos svih njenih građana.

Poslanička grupa SNS će sa zadovoljstvom podržati set svih zakonskih rešenja koja su na dnevnom redu. Hvala.

PREDSEDNIK: Hvala.

Reč ima ministar Mali.

SINIŠA MALI: Dame i gospodo uvaženi poslanici, imam sa vama da podelim jednu lepu i važnu vest, koja je važna i za građane Srbije.

Po izveštaju Zavoda za statistiku koji smo upravo dobili i koji je postao javan, stopa nezaposlenosti u Republici Srbiji u trećem kvartalu 2018. godine iznosi 11,3%, dakle istorijski minimum. Podsetiću vas, u aprilu 2012. godine stopa nezaposlenosti u Srbiji bila je 25,5%. Ovo je, s jedne strane, pokazatelj odgovorne politike koju sprovode Vlada Republike Srbije i predsednik Srbije Aleksandar Vučić još od 2014. godine. S druge strane, velika je odgovornost na svima nama da sa ovakvom politikom i nastavimo. Budžet za 2019. godinu upravo u sebi sadrži mere koje su usmerene ka podsticanju daljeg rasta naše ekonomije, samim tim i smanjenja nezaposlenosti.

S druge strane, informacija koja je takođe veoma važna, ako pogledate stopu zaposlenosti, a posmatramo je ovde od 2014. godine pa do 2018. godine – 2014. godine ukupno zaposlenih u Srbiji bilo je 2.559.400 ljudi; po podacima iz trećeg kvartala ove godine zaposleno je 2.929.300 ljudi. Dakle, 370.000 novozaposlenih u poslednje četiri godine. Ovo je veoma važan rezultat. To je 370.000 porodica koje su našle mogućnost da zarađuju svoj hleb u proteklom periodu i još jedna potvrda o opravdanosti naše ekonomske politike da se otvaraju nove fabrike, da se borimo za to da Srbija bude faktor mira i stabilnosti u regionu, da menjamo imidž naše zemlje, da radimo i izgrađujemo našu infrastrukturu i da se borimo za svako novo radno mesto, i domaćeg i stranog investitora.

Hvala puno.

PREDSEDNIK: Reč ima poslanik Balša Božović.

Izvolite.

BALŠA BOŽOVIĆ: Zahvaljujem.

Dame i gospodo, uvaženi ministre sa saradnicima, poštovani građani, ja ću vam samo reći kako će Srbija izgledati po budžetu koji kreira budućnost građana za 2019. godinu. Vi vidite šta ćete da radite sa tim, vi ste većina, vi ćete izglasati sve što budete hteli u ovoj skupštini. Nas buni to što ne želite o budžetu ozbiljno da debatujete očigledno želeći da mnoge stvari sakrijete. Ni vi sami se ne ponosite svim onim što piše u budžetu ili svim onim kako će Srbija izgledati 2019. godine.

Meni je krivo što Ana Brnabić više veruje u budžet Kipra nego u budžet Srbije, a to je veoma sramotno za jednu zemlju i njene građane koji žele od svog

premijera da čuju kako će zemlja da izgleda naredne godine. Premijerka Srbije je odlučila, pošto ne veruje u ovaj budžet, da ode na zajedničku sednicu Vlade Kipra, a ovo je najvažniji zakon u godini i predsednica Vlade nije tu. To govori o vama, to govori o onome što piše u ovom budžetu.

Ono što smo doživeli jeste da je privatni sektor, sa svim radnicima koji rade u privatnom sektoru, zgažen, ponižen, omalovažen. Celokupna država se finansira iz tog nikakvog privatnog sektora, koji jedva grca u dugovima, opterećen parafiskalnim nametima. U tom privatnom sektoru samo pet tajkuna bliskih SNS-u mogu da dobiju poslove. Samo pet. Građani Srbije znaju pet tajkuna u ovoj zemlji, njihova imena, njihove kompanije. Oni mogu jedini da učestvuju u privatnom biznisu u Srbiji. Svi ostali služe da bi se iz njih cedilo sve što u godini dana zarade. U državnom sektoru, koji se finansira iz tako mučenog privatnog sektora, samo pet ljudi iz vrha SNS-a može da učestvuje na tenderima i samo pet ljudi iz vrha vaše partije može da dođe do tog posla, može da obezbedi sebi milione i milione evra kroz poslove. Među njima su, naravno, i oni koji predstavljaju mafiju na severu Kosova danas. Ovaj budžet nastavlja da finansira i njih i njihove interese.

Kada pričamo o 2019. godini, onda treba jasno i glasno da kažete da je to izborna godina, da će biti vanredni parlamentarni izbori, zato što je ovo izborni budžet, budžet gde nekome pokušavate, nekom vojniku ili policajcu, da kažete da ste mu smanjili za 10% platu pa mu sada vraćate 9% platu, pa mu je manja za 1% u globalu, a vi govorite da je ta plata nikada veća. Pa ste smanjili dnevnice vojnicima, pa to uračunajte u ovo smanjenje plate, a onda izračunajte cenu goriva, izračunajte osnovne potrepštine, koje su poskupele u poslednjih godinu dana. Kako se danas u Srbiji živi?

Danas finansiramo ovim budžetom vojsku, policiju, službe bezbednosti. Meni je drago i ja želim da srpski policajac ima, želim da srpski vojnik ima, želim da svaki operativac u BIA, VBA, VOA ima, da može da prehrani i školuje svoju decu, da može da izdržava svoju porodicu i svaki put ću glasati kada oni imaju, ali ne mogu da podržim budžet koji izdvaja sredstva za onaj uski deo rukovodilaca koje je namestila vaša partija koji zloupotrebljava svoje dužnosti, koji zloupotrebljava ime službe i srpsku uniformu. To ne mogu da podržim. Jer, tih zloupotreba je bilo u 2018. godini. Ubijen je Oliver Ivanović u ovoj godini. Ova godina će biti poznata po tome. Ubijen je jedan od lidera opozicije i BIA nije uradila ništa da ga zaštititi. Mi je danas nagrađujemo, i one koji je vode.

Čast onima koji profesionalno rade svoj posao, ali isto tako je represivni aparat danas u službi stranke na vlasti. Oni zloupotrebljavaju svoje funkcije, oni danas prate i prisluškuju i građane Srbije i opoziciju u Srbiji. Danas se visoki čelnici BIA nagrađuju zato što govore da smo mi pretnja po Srbiju i nacionalnu bezbednost. Danas se poziva na ubistvo Vuka Jeremića i svi o tome ćutite, vi i

vaši poslanici. Ono što je urađeno Borku Stefanoviću je samo nastavak onoga što se dogodilo Oliveru Ivanoviću. Tako će Srbija izgledati 2019. godine.

To ulaganje u represivni aparat i zloupotreba represivnog aparata su skandalozni. Nikada izbori neće biti nelegitimniji, neslobodniji nego ovi koji se raspisuju za april sledeće godine. To jasno i glasno recite građanima zato što imaju pravo da znaju, njihove pare trošite na izbore. U toku te kampanje želite da potpišete sporazum sa Kosovom pa da se od svih predloga u kampanji ne čuje ono što ćete uraditi, ali to onda glasno i jasno recite, ako vam je to politika, a mi ćemo se opredeliti da li ćemo je podržati ili ne. Vi morate da kažete, a ne da lažete građane Srbije. Zahvaljujem.

PREDSEDNIK: Narodni poslanik Marijan Rističević.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, reklamiram član 107, povreda dostojanstva Narodne skupštine.

Gospodin Balša Božović nas je optužio za sve i svašta. Govorio je o tajkunima, a njegov savez lopuža i prevaranata vodi čovek koji je, dok je bio na vlasti, zaradio, prihodovao, verovali ili ne, pet stotina miliona evra. Direktor njegove stranke, finansijski, bio je Miodrag Kostić, dakle tajkun, njemu dobro znan i njemu veoma blizak. Ja nisam video nijednog tajkuna da je novostvoren od 2013. godine do danas.

On je govorio o Vojsci. On! On je stvorio, zajedno sa Tadićem, Đilasom i Jeremićem, „mnogobrojnu“ i dobro razoružanu Vojsku. Od avijacije smo imali samo jedan avion i orlove na zastavi.

On priča o ubistvima i Vojsci. Pa njima su ubili... I treba da odgovore – ko je ubio dva vojnika u vojnom objektu? Ko je ubio dva vojnika dok je vladao Boris Tadić i njegova stranka? Da li su počinioci pronađeni? Ubijeni su samo zato što su njihovi prijatelji tamo štekovali jednu i po tonu droge. Za to postoje svedočenja.

On priča o mučeništvu i radnicima. Oni koji su otpustili 400.000 ljudi! Dok se svi građani raduju ovim rezultatima koji su izneti, on tuguje i protiv je novog zapošljavanja. Ovo je njihov znak za fabrike, ovo su oni. Ovo je Balša, koji kupuje kaiš od 450 dolara, koji kupuje dukseve od 600 evra, koji letuje za 30.000 evra. Ovo je njihov znak koji su dali radnicima, ovo je njihovo zapošljavanje. Ovaj katanac treba da stave, ovo treba da bude simbol saveza lopuža, prevaranata i ljotićevara.

Ne tražim da se glasa.

PREDSEDNIK: Hvala.

(Aleksandra Jerkov: Hoćete li da date pojašnjenje?)

Dala sam objašnjenje, rekao je poslanik da ne želi da se glasa. Hvala što mi pomažete u vođenju sednice, posebno ću to ceniti u daljem toku.

(Aleksandra Jerkov: Nema na čemu, i drugi put.)

Hvala.

Pravo na repliku, narodni poslanik Aleksandra Tomić.

ALEKSANDRA TOMIĆ: Uvaženi predsedavajući, poštovani ministri, kolege poslanici, tajkune smo nasledili kada smo došli 2012. godine kao SNS i naplatili im porez. Kada pitate odakle suficit, suficit je od naplate poreza tajkunima, koji su do 2012. godine plaćali porez vama u džepove, a nama su plaćali u budžet.

Pričate o tome da je uporedivo – Vuk Jeremić i Oliver Ivanović, i pričate o tome kako mafija vlada na Kosovu. Treba da vas je sramota, vi ste postavili granice između Srba i Srba na Jarinju. I nijednu reč nismo čuli u Skupštini Srbije da je na pomolu humanitarna katastrofa na Kosovu, nego pričate o tome da podržavate politiku Haradinaja i Tačija, a da su Srbi krivi što žive dole na Kosovu. To je jedna sramota sa kojom vi jednostavno ne možete da u Srbiji i pred građane Srbije izađete uopšte da razgovarate na tu temu, pogotovo kada pričate o policiji i vojsci.

Tvrdite da podržavate povećanje plata policiji i vojsci, a tražite da se smanji budžet i govorite o tome kako podržava vlast. A ne govorite o tome kako vode računa o miru i redu u Beogradu, Novom Sadu i Nišu, gde je bio povećan kriminal do 2012. godine, i da je Ministarstvo unutrašnjih poslova, po svim statistikama, sada uspelo da reši određene slučajeve i dovede pravdi sve one koji su u vaše vreme radili šta su hteli.

Treba da vas je sramota za ono što ste izjavili sada i treba da se izvinite pre svega ljudima koji rade u toj vojsci i Ministarstvu unutrašnjih poslova zato što oni brinu o svim građanima Srbije, o radu uopšte svih nas.

PREDSEDNIK: Hvala.

Siniša Mali.

Izvolite.

SINIŠA MALI: Hvala puno.

Uvaženi poslanici, ja bih se osvrnuo samo na dve neistine koje smo čuli. Želim da kažem građanima Srbije na koji način Vlada Republike Srbije podstiče privredu, i privatnu i javnu, i da se osvrnem na komentar ko i na koji način dobija povećanje plata od 2019. godine.

Malopre smo čuli – uski deo rukovodilaca će imati koristi od povećanih plata u januaru 2019. godine. Dame i gospodo, ukupno 429.865 ljudi će dobiti povećanje plata od 1. januara 2019. godine, u proseku između 7% i 12%, 429.865. To je upravo politika Vlade, da svima onima koji teško rade – ako nešto uštedimo, ako nešto zaradimo, dakle ne uzimamo skupe kredite – damo mogućnost da oni i njihove porodice žive bolje. S druge strane, čuli smo da privreda grca pod pritiskom i teretom politike Vlade Republike Srbije, odluka koje donosimo. Tu postoji nekoliko pokazatelja koji su po meni veoma važni, koji pokazuju kako je privreda funkcionisala u nekom prethodnom periodu, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012. godine, i kako funkcioniše sada. Dva su aspekta

koja želim ovde da napomenem: jedan je kako monetarna politika doprinosi boljem poslovnom okruženju, stabilnosti poslovanja i, dva, koje mere Vlada Republike Srbije sa fiskalne strane preduzima i koje će preduzeti u budžetu za 2019. godinu kako bi dodatno olakšala poslovanje privatnim kompanijama.

Ako pogledamo, recimo, devizni kurs, kako se devizni kurs kretao u proteklih desetak godina – kao što znate, za privatnike, za privrednike generalno devizni kurs je veoma važan – imate politiku prethodne vlasti koja je dozvolila da od 2008. godine dinar–evro bude na nivou oko 81 dinar za evro, a da već 2013. godine bude 113 dinara za evro. A 2014. godine dinar–evro je 117,3. Znae koliko je danas – 118,26. Dakle, ovo pokazuje na koji način se Vlada Republike Srbije i NBS trude da okruženje u kome privrednici rade održe, da ga naprave da bude stabilno, predvidivo i da na taj način naši privrednici lakše donose odluke da ulažu novac u novu proizvodnju, u nove fabrike. Devizni kurs je veoma važan indikator za to.

Da pogledamo drugi indikator, a to je stopa inflacije. Ako se bilo ko bavio privredom, zna da privrednici žele da imaju predvidiv devizni kurs, žele da imaju predvidiv kurs inflacije, odnosno stopu inflacije koju Vlada Republike Srbije planira. Pogledajte, recimo, od 2008. godine, kada je stopa inflacije bila 11,7%, 2009. godine 8,4%, 2010. godine 6,5% na godišnjem nivou, 2011. godine opet 11% inflacija u Republici Srbiji, 2012. godine 7,8%, 2013. godine isto 7,8%. Kako li su se tada osećali privrednici i kako su mogli da planiraju svoje cene i svoje troškove, i uvoze i izvoze i plate i sve ostalo kada je inflacija bila dvocifrena ili blizu dvocifrene? Danas je u Srbiji inflacija 2,3% na međugodišnjem nivou, 2015. godine je bila 1,9%, 2016. godine 1,2%, prošle godine 3%, evo ove godine 2,3%.

Dakle, dame i gospodo, to su ozbiljne cifre i ozbiljna razlika u okruženju u kome posluju svi privredni subjekti nekada i sada, i to je doprinos odgovorne ekonomske politike Vlade Republike Srbije i Narodne banke.

Na kraju, drugi element o kojem sam želeo da kažem odnosi se na plan i budžet za 2019. godinu. Ponovio sam više puta, ponoviću i sada, osnovni elementi budžeta su upravo usmereni ka tome da dodatno olakšaju rad privrede Srbije i pospeše još veći ekonomski rast nego što je ovaj koji imamo 2018. godine, koji je već po mnogo čemu rekordan i u odnosu na zemlje u okruženju i u odnosu na poslednjih par godina u našoj zemlji. Dakle, imamo rasterećenje troškova zarada, po prvi put u našoj istoriji, gde ukidamo doprinose na teret poslodavca za nezaposlenost. Dvanaest milijardi dinara ostaje više privredi nego što uzima država. Imate zakon o naknadama, gde ukidamo četiri naknade, smanjujemo osnovice velikog broja drugih naknada, ostavljamo još dve milijarde dinara više privredi nego što ide u budžet Republike Srbije. Konačno, imate čitav niz poreskih olakšica o kojima sam pričao proteklih par dana, gde dodatnih sedam milijardi dinara ide privredi a ne u budžet Republike Srbije.

Time upravo rasterećujemo privrednike, pokušavamo i utičemo na to da budu konkurentniji, da nam okruženje bude atraktivno, održavajući naravno makroekonomsku stabilnost.

Sve što država radi po pitanju svojih odluka, po pitanju makroekonomske stabilnosti, toga što smanjujemo udeo našeg javnog duga u BDP-u, što nam raste BDP po ovim stopama rasta, što imamo suficit u budžetu već treću godinu zaredom, upravo utiče na stabilnost deviznog kursa, na nikada niže stope inflacije, na ono okruženje koje je upravo privrednicima važno da bi ulagali što više.

I, na kraju, malopre sam rekao, smanjuje nam se stopa nezaposlenosti, na istorijskom je minimumu od 11,3%; povećava se stopa zaposlenosti, 370.000 novih radnih mesta u protekle četiri godine. To je upravo egzaktni pokazatelj uspešnosti ove ekonomske politike i mi ćemo s tom politikom nastaviti.

Još jedna stvar koju sam zaboravio da vam kažem – želim još jednom da se zahvalim svim penzionerima u Republici Srbiji – danas će na svoje račune dobiti jednokratnu pomoć u iznosu od tri hiljade dinara svaki penzioner u našoj zemlji. To je još jedan pokazatelj da ono što uštedimo, ono što zaradimo, osim povećanja penzija iz oktobra ove godine, želimo da damo onima kojima je ova podrška potrebna i koji su, naravno, zaslužili. Želim da im zahvalim na teretu reformi koji su podneli u proteklih par godina. Sa fiskalnom stabilnošću koju smo uspeali da ostvarimo, sa uštedama koje smo napravili, i penzije i plate u Srbiji mogu da budu i biće samo veće u godinama koje dolaze. Hvala puno.

(Balša Božović: Replika.)

PREDSEDNIK: Kome? Ko vas je od njih spomenuo u svom govoru?

(Balša Božović: Aleksandra Tomić.)

Ona je replicirala vama, nije izazvala repliku, ali, evo, izvolite.

BALŠA BOŽOVIĆ: Zahvaljujem.

Dakle, ja vam kažem kako će biti. Znam da ćete vi ovo usvojiti i nemam apsolutno... Biće loše u 2019. godini. Šest stotina hiljada ljudi je napustilo Srbiju od 2012. godine do danas, trajno. To su podaci OECD-a. Kada kažete da je manje nezaposlenih, pa to su ti nezaposleni, koji su napustili Srbiju zauvek i više ih nema u tabeli da su nezaposleni. To je to.

S druge strane, govorite o privatnom sektoru... Ja govorim o privatnom sektoru, vi govorite o privredi. Dakle, nekoliko ogromnih tajkuna koji imaju ogroman novac u Srbiji takođe čine privredu, njima ide odlično. Statistika je takva, kada oni nešto prihodeju, onda i statistika pokazuje da se napreduje, ali onaj mali privatnik, srednji privatnik grca u dugovima, opterećen je parafiskalnim nametima. Cedite iz tih ljudi i radnika u privatnom sektoru sve. Oni finansiraju penzije, oni finansiraju propala državna preduzeća, direktore koji primaju desetine hiljada evra na godišnjem nivou. E, za njih nema mesta u ovom budžetu, za njih nema budućnosti u 2019. godini.

Što se tiče ostalih, verujte mi na reč, nisu interes Srbije na Kosovu Veselinović i Radoičić, ne. Njihovi privatni interesi na Kosovu su da sever Kosova bude bez zakona da bi oni tamo mogli da vladaju, da bi mogli da učestvuju na tenderima u Srbiji. A Srbiji je interes građanin koji dole živi.

PREDSEDNIK: Zahvaljujem.

Predlagač zakona ministar Siniša Mali ima reč.

Izvolite.

SINIŠA MALI: Hvala lepo.

Zbog građana Srbije, zbog onih koji gledaju ovaj prenos, ja bih samo da ponovim još jedanput, mislim da je za građane Srbije mnogo bolja vest da je stopa nezaposlenosti 11,3%, iako nismo zadovoljni tom stopom nezaposlenosti, nego 25,5% kolika je bila 2012. godine. Takođe mislim da je za građane Srbije važna i dobra vest da je stopa zaposlenosti prešla 49%, iznosi u trećem kvartalu ove godine 49,2%, i da smo u protekle četiri godine otvorili nova radna mesta i zaposlili 370.000 ljudi. Toliko je porastao broj zaposlenih u našoj zemlji u poslednje četiri godine, ako neko slučajno nije čuo ili nije razumeo.

I još jedanput da ponovim, ako opet neko nije čuo, danas će svi penzioneri u Republici Srbiji dobiti jednokratnu pomoć u iznosu od 3.000 dinara, kao znak ušteda i rezultata koje smo ostvarili u ovoj godini i naše želje da u što kraćem vremenskom periodu podignemo životni standard naših građana. Hvala puno.

PREDSEDNIK: Reč ima Aleksandar Marković.

ALEKSANDAR MARKOVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajuća.

Uvaženi ministri sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, u dosadašnjem delu rasprave čuli smo praktično sve one argumente koji govore u prilog tome zašto treba da usvojimo sva predložena akta, prvenstveno mislim na Predlog budžeta za 2019. godinu. Ministri su nas, posebno ministar Siniša Mali, ali i poslanici, posebno ovlašćena predstavnica Srpske napredne stranke gospođa Tomić, detaljno informisali o svim pozitivnim efektima kao i benefitima koje će ova predložena zakonska rešenja doneti.

Sasvim je jasno iz svega priloženog da je ovaj zakon izbalansiran, uravnotežen, da su usklađene prihodna i rashodna strana budžeta. Kao što je sasvim jasno i da ovaj budžet možemo nazvati razvojnim budžetom, ali to ni na koji način ne treba da zanemari njegovu socijalnu dimenziju. O tome govore činjenice o povećanju penzija i plata u javnom sektoru, ali i stvaranje uslova za dalji rast penzija i plata koji će uslediti.

O tome se već dosta govorilo u ova, evo, već tri dana, ali za mene je najvažnije da istaknem nešto, a to je da su ta povećavanja penzija i plata zasnovana na realnim osnovama, iz realnih sredstava, iz realnih prihoda, dakle bez zaduživanja, i tu je ključna razlika između nas s ove strane i njih prekoputa nas. Oni su povećavali penzije isključivo u predizborne svrhe. Dakle, idu izbori,

zadužuj se. Nema para u budžetu, nema veze, zadužuj se, samo nek povećamo penzije zbog izbora. Ko će da vrati te dugove, nije važno, nećemo mi, neko drugi će da vraća te dugove.

Dakle, to je ta suštinska i ključna razlika između nas i njih. Takvu su državu oni nama ostavili, prezaduženu, a te dugove i dan-danas otplaćujemo. Vi ste, ministre, potpuno u pravu kada postavljate pitanje šta smo sve mogli da radimo sa tim stotinama milijardi dinara koje danas otplaćujemo na ime servisiranja starih dugova. Koliko je to vrtića, koliko bolnica, koliko škola, koliko puteva? U šta je sve taj novac mogao biti bolje utrošen umesto na otplatu ranijih kredita?

Stanje javnih finansija je stabilno i postizemo odlične rezultate po svim mogućim parametrima: i kada je reč o prilivu stranih direktnih investicija, i kada je reč o stopi privrednog rasta, i kada je reč o smanjenju javnog duga, i kada je reč o nezaposlenosti – malopre je ministar rekao kakva je danas rekordna stopa nezaposlenosti u Srbiji, na istorijskom minimumu – i kada je reč o naplati poreza, koja je na rekordno visokom nivou. To danas ne vide samo oni koji ne žele to da vide, poput prethodnog govornika.

Prethodni govornik em ne razume sve ovo, em ga potpuno ne zanima. On jedino što zna, zna ovde da iznosi nekakve laži, i o Aleksandru Vučiću, i o Srpskoj naprednoj stranci i o Vladi Srbije, neke imaginarne podatke da iznosi tek tako olako, paušalno, a politika mu se svodi i jedino što zapravo zna da radi, to je da pravi kombinacije po dorćolskim kafićima. Na to je on navikao, na takvu politiku je navikao i to je politika koju on ovde zastupa.

Ja znam da njima smeta kada i MMF oda izvesno priznanje za ekonomske rezultate, kada MMF kaže da je stanje javnih finansija u Srbiji stabilno. Oni bi danas da proteruju, danas im smeta MMF, i MMF i Svetska banka. I proterivali bi strane investitore. Ne prođe dan jedan da se njegov šef Dragan Đilas ne obruši na strane investitore. Svaki dan imamo pozive, pretnje; preti stranim investitorima kako će da im oduzima imovinu i svašta nešto. Koja se poruka šalje time? Kakva se poruka šalje time? Nećemo strane investicije, nećemo priliv investicija, nećemo privredni rast, nećemo nova radna mesta. Nemojte ovde da uložite, ovde nije pogodno tle za vas, idite negde drugde, preskočite Srbiju. Da li je to poruka? Da li je to politika Saveza za Srbiju? Ovde je prethodni govornik trebalo da kaže – da, to je politika Saveza za Srbiju, mi se zalažemo za to.

Spominje izbore neke, kaže kako je ovo izborni budžet, izborna godina. Samo vi nemojte da pričate o izborima. Pa vi ste jedini koji izbegavate izbore. Plašite se izbora kao đavo krsta, što kaže narod. Evo, imate priliku, 16. decembra će biti izbori u četiri opštine u Srbiji. I, šta ste vi uradili? Bojkotujete te izbore. Kaže – nema fer uslova itd. Pa ti izbori su raspisani po vašim zakonima, mi nismo menjali zakone. I oni bojkotuju izbore.

Kaže prethodni govornik malopre, i to vrlo olako – biće loša 2019. godina. Ničim nije potkrepio tu tvrdnju, ali kaže – biće loša 2019. godina. Da, biće loša 2019. godina za njega, za njega i njemu slične, kao što su mu bile loše i prethodne godine od kada ne vrše vlast zato što smo sprečili mogućnost kombinacija, zato što smo sprečili politiku trange-frange i zato što smo sprečili politiku kojom se on i njegov šef bogatio svih onih godina dok je vršio vlast, dok su građani naglo siromašili. Zahvaljujem.

PREDSEDNIK: Hvala vama.

Reč ima narodni poslanik Milorad Mirčić.

Izvolite.

MILORAD MIRČIĆ: Pa, evo, u stilu ministra, i ja da obavestim drage penzionere koji danas počinju sa primanjem 3.000 dinara – to ćete morati da date za godišnju pretplatu za RTS i RTV, podignuta je sa 150 dinara na 220. Ostaće vam nekih 400 dinara na kraju godine. I nije to loše, samo da se nastavi takvim trendom, to je pozitivan trend.

Što se tiče ovog budžeta, evo još jednog budžeta u ovom sazivu a da pre toga nismo razmatrali niti raspravljali o završnom računu, o izveštaju kako su se trošila sredstva iz prethodnog perioda.

Šta mi radimo? Vrtimo se ukруг, pričamo uvek jednu te istu priču. Ovde nam predstavnici Vlade, konkretno ministar finansija objašnjava, ubeđuje da je ovaj budžet najvećim delom rezultat nastojanja Vlade i pojedinačno svih ministara, da ih ne zaboravimo, da poboljšaju standard i da vode socijalno odgovornu politiku. Negde pri kraju kažu da su to usaglasili sa MMF-om, kao onako usput.

Zaboravljate, gospodo, da ste vi doneli jednu inovaciju kada je u pitanju finansiranje ove države. Zajedno sa MMF-om doprineli ste i te kako da se stvori jedan fond koji se zove „čuvarkuća“. Znae kako to divno zvuči kad se kaže u narodu – imamo milijardu na raspolaganju, ali nećemo je uzimati (milijardu evra naravno), to mi zovemo „čuvarkuća“. Čuvarkuća je, inače, biljka koja je rasprostranjena u Srbiji i služi u lekovite svrhe. Ali vi nećete to, to je više ovako zbog naroda. Inače, da vi ne mislite o narodu, vi biste i to potrošili.

A onda, koincidencija: kada uporedite ovaj budžet s prethodnim, odnosno budžetom iz ove godine, 2018, vidite da je povećanje milijardu evra. Kako to baš da se uklapa ta cifra? Otprilike je milijardu evra. Tamo je bilo 9.900, ovde je 10.900, odnosno 11, to je otprilike milijarda. Nije valjda da ste posegli za tim da ćete iskoristiti tu „čuvarkuću“?

Ono što je veoma interesantno u ovom budžetu, pogotovo u obrazlaganju resornog ministra, to je da će doći do povećanja životnog standarda i na prvom mestu povećanja penzija i plata. Vi zaboravljate, gospodo, da je ova 181 milijarda, koliko ste opredelili za penzioni fond, samo mali deo onoga što ste uzimali u prethodnom periodu. Znae kakvu vi matematiku imate? Vi računate

– smanjeno je 10%, sada smo u nekoliko navrata vratili po manji procenat i to je otprilike isto. Jeste, gospodo, kada bi se prosto sabiralo, ali, ne zaboravite, penzija je imala mnogo veći osnov na koji se obračunavalo to povećanje. Vi samo gubite iz vida da ste vi na penziju koja je umanjena za 10%, na to umanjeno dodavali te procenat, i to nije isto. To ne može da bude isto.

Šta je ovde zanimljivo? Ni vi, kao i prethodne vlade, niste posegli za jednim instrumentom da dugoročno rešavate pitanje penzionera. Mi insistiramo na tome zato što je to po prirodi stvari jedna od najugroženijih kategorija u stanovništvu, zato što su to ljudi koji su radeći trideset-četrdeset godina obezbedili neki kapital, dali taj kapital državi na čuvanje, ta država im uzela te pare. Pensioneri i penzione organizacije traže od vas, gospodo, da im vratite imovinu koja im pripada po zakonima ove države. Mnoge banje su napravljene iz penzionih fondova. Kakav odgovor dobijaju? Ne može, zato što je to privatizovano. Ne može po zakonu.

Gledajte, kada radite restituciju, vi vraćate nešto što je bilo pre sedamdeset godina i tu zakoni svi padaju u vodu. Po svim zakonima, po svim pravnim pozitivnim propisima, ne može da dođe do restitucije imovine kako vi to radite. A kada treba vratiti penzionom fondu, onda se koristite tim zakonima i kažete – to ne može da se vrati.

Hajde, kad ne možete da vratite, zašto niste razmišljali da taj penzioni fond ne zavisi toliko od budžetskih sredstava? Recimo, primera radi, mi radikali vam kandidujemo jednu ideju za razmišljanje: zašto se niste dosetili da emitujete korporativne obveznice iz „Telekoma“, pa da te obveznice budu jedan deo vlasništva u sklopu buduće privatizacije tog „Telekoma“, pa da bude penzioni fond vlasnik? To je siguran izvor prihoda. Zašto to ili nešto slično niste uradili sa Elektroprivredom Srbije? Ne, ne pada vam na pamet, zato što taj deo stanovništva držite u zavisnosti od vaše političke volje ili nečeg drugog; zato što taj deo stanovništva uvek živi u nadi da će biti bolje, pa glasa i daje poverenje aktuelnoj vlasti.

Čak ste toliko daleko otišli da ste partiju koja je proistekla iz tog sloja stanovništva i te grupacije stanovništva potcenili, naterali da prizna ovde da je dobro što ste smanjili penziju. Toga još u istoriji ove Srbije nije bilo, da nekom zavlačite duboko ruku u džep, a da kažete – to je dobro. Ali vi ste posegli i za tim.

Kada se pogleda prihodna strana, imate jednu neuralgičnu tačku koju nećete da objašnjavate, gospodine ministre. Vi na prihodnoj strani najveći deo finansirate iz poreza; u tim porezima najvećim procentom učestvuje porez na dodatu vrednost, tzv. PDV. Šta je interesantno, gospodo? U tom PDV-u najviše doprinosi PDV na uvezenu robu. Vi imate jedan problem koji je sve veći i veći, sve prisutniji, a to je da vam uvoz raste u odnosu na izvoz. Vi to objašnjavate tako laički, lakonski, kažete – nema to veze, u proteklom periodu rastao je izvoz.

Ali struktura izvoza vas ne interesuje. Jeste možda rastao izvoz, ali to su zamrzivači, to su frižideri, to su šporeti iz „Gorenja“, to su „Fijatova“ vozila, to je italijanski proizvod, to su robe koje se proizvode za interes stranih kompanija.

Vi ne možete to da rešite, ne možete da rešite sve prisutnije povećanje uvoza. Zašto ne možete? Više je faktora. Zato što sve više i više postajemo zavisni od robe koja se uvozi u Srbiju. Zato što ne stimulirate izvoznike u ovoj državi, domaće proizvođače koji bi izvozili. Ne iz razloga što to vi ne želite; zato što vam ne da Međunarodni monetarni fond. Zato što je tzv. čvrst kurs dinara destimulativan kada je u pitanju izvoz. Zato što se sve pametne ekonomije, a samim tim i vlade koje upravljaju tom ekonomijom, uvek služe malo većom inflacijom, devalviraju domaću valutu da bi bili konkurentniji na stranom tržištu. Vas to ne interesuje, vas boli briga. Vama je MMF rekao da je to dobro, vas pohvalio da ste vi nešto što je novo na ekonomskom nebu Srbije. Pa tako su govorili i za one na čijem čelu je bio Boris Tadić. Hvalili ih, govorili im – vi ćete biti sto godina, vaša ekonomija, vaš način razmišljanja o ekonomiji, vaša privatizacija će doneti korist Srbiji, a vas će narod da slavi. Videli ste kako su ih odbacili, kao papir.

Hvalite se da vodite socijalnu politiku i u delu zapošljavanja. Pogledajte, gospodo, kako i ta medalja ima dve strane. To je tačno, vi zapošljavate, zapošljavate u privatnim kompanijama, ali ima jedna činjenica: i dalje je na snazi odluka da mladi i nova radna snaga ne mogu da se zapošljavaju u državnom sektoru. Vidite koliki se deficit kada su u pitanju kadrovi, kada je u pitanju stručno osoblje pojavio u oblasti zdravstva. Vidite koliko ljudi stručnih fali kada je u pitanju državna administracija, nemamo pravnike, nemamo kvalitetne ekonomiste. Ono što je bilo, to je otišlo, a mladi ljudi završavaju, ne mogu da nađu svoje radno mesto. Nemamo dovoljno inspektora. Zašto ti mladi ljudi završavaju fakultete? Zašto se usavršavaju? Šta, da bi išli da peru suđe u inostranstvu? Nema nikakve potrebe da ova odluka bude na snazi. Biće kasno kada budete zapošljavali mlade stručnjake – onda neće imati gde da rade.

Gospodo, vi ovde navodite kako dajete subvencije. Dajete i dalje subvencije po zaposlenom kada je u pitanju strani investitor, ali to vam je ta tatovska ekonomija, ta lopovska ekonomija koju je uspostavio Mlađan Dinkić. Opšte je poznato, nije više tajna, da su Mlađan Dinkić i njegova kriminalna grupa koja se zvala G17 uzimali hiljadu evra po zaposlenom. Pa su izneli zvanični podatak da je 17.000 novozaposlenih ljudi; 17.000.000 evra se slilo u džepove Dinkića i njegovih istomišljenika. ta imamo? Imamo kontinuitet Dinkića uvek u Ministarstvu finansija: imali smo Vujovića, opljačkao Ukrajinu; evo, sada imamo mladog junosu. Pa dokle će ova Srbija da živi u ubeđenju da će to nešto novo da donese? Ko nas može da ubedi da vi ne uzimate?

Ali imajući u vidu da je ovo inače provizorijum od države jer ne znamo još gde su granice te države i imajući u vidu kakav je sastav koalicione vlasti,

ništa nas ne iznenađuje. Mi u ovoj državi ne samo da ne znamo granice nego se suočavamo s novim granicama. Mi imamo potpredsednika Vlade Rasima Ljajića, koji podržava džudžu neku koji crta nove granice, koji Rašku oblast proglašava za Sandžak, zaboravlja da u Sandžak, takozvani, spada i severna Crna Gora. A vi i dalje ćutite. Sada se realno postavlja pitanje, pitanje svih pitanja – u kojoj ćemo mi to državi da osvanemo? U kojoj ćemo mi to državi da radimo? U kojoj ćemo to državi da pričamo o povećanju BDP-a? Ako nastavite tako da podržavate najdirektnije vaše koalicione partnere, teško, bogami, da će ostati i ovo malo Srbije. Hvala vam.

PREDSEDNIK: Aleksandar Martinović, replika.

I Milorad Mijatović, replika.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Razumem gospodina Mirčića, kao poslanik jedne opozicione stranke, on mora da kritikuje Vladu, to je sasvim normalno, ali za nekoliko stvari koje je izneo nije u pravu.

Prvo, iznos penzije nije stečeno pravo, i vi uporno brkate dve kategorije: penziju kao socijalni status i iznos penzije. Iznos penzije nije zagantovano pravo. Iznos penzije zavisi, bilo bi dobro kada ne bi zavisilo, ali iznos penzije zavisi od realnih ekonomskih mogućnosti, s jedne strane, budžeta Republike Srbije i, s druge strane, fondova penzijskog i invalidskog osiguranja. Da smo potpuno udžbenički i ekonomski uređena država, onda iz budžeta uopšte ne bi trebao da se isplaćuje ni jedan jedini dinar za penzije, nego bi se sve penzije isplaćivale iz fondova PIO. Nažalost, ti fondovi su opljačkani u nekim davnim vremenima i sada je Republika Srbija u situaciji da najveći deo penzija ili jedan veći deo penzija isplaćuje iz budžeta Republike Srbije. Tako da to oko iznosa penzija, mislim da niste u pravu.

Što se tiče fabrika koje su otvorene zahvaljujući, kako vi kažete, subvencijama stranim kompanijama, ni tu niste u pravu. Pozitivnopravni propisi Republike Srbije, gospodine Mirčiću, ne prave nikakvu razliku između stranih i domaćih investitora. Pogledajte Zakon o državnoj pomoći. On prepoznaje samo kategoriju investitora. Kapital može da bude strani, ali kapital, kada dođe... I taj strani kapital, kada dođe u Republiku Srbiju, mora da posluje po zakonima Republike Srbije. On podrazumeva formiranje preduzeća po pozitivnopravnim propisima Republike Srbije, koje mora biti registrovano u Agenciji za privredne registre. To preduzeće je domaće preduzeće, koje plaća poreze, doprinose i sve druge fiskalne obaveze po propisima Republike Srbije.

Dakle, Republika Srbija nije država u kojoj strana kompanija može direktno da funkcioniše na tržištu. Kapital je strani, ali sve kompanije koje su otvorene su domaće zato što su registrovane u Republici Srbiji. Mi nismo banana država u kojoj posluju firme koje su registrovane na Kajmanskim ostrvima, nego država uređena, u kojoj svaka novoosnovana firma mora da bude registrovana u Agenciji za privredne registre.

Nemojte da zaboravite još jednu stvar – ja znam da je to politički zgodno da se upotrebljava: motate neke kablove i izvozite gorenjske frižidere – od sto i nešto fabrika koje su otvorene u Republici Srbiji od 2014. do 2018. godine...

PREDSEDNIK: Hvala, vreme.

Izvinjavam se, poslaniče.

Reč ima Milorad Mijatović, replika.

MILORAD MIJATOVIĆ: Hvala, gospođo predsednice.

Mene raduje činjenica da imamo istorijski minimum u nezaposlenosti, 11,3. To je tema o kojoj treba ovde da govorimo. Međutim, postoje snage koje stalno vuku u prošlost. Upravo prethodni diskutant je to rekao, a on to čini iz prostog razloga jer stranka kojoj pripada nema suvislu politiku. To je stranka koja nema pravu politiku, izmišlja afere, iznosi neistine i upravo tu gleda da nešto uradi. Nažalost, niste uradili. Ta nova koalicija između dve stranke koja je nastala, istina malo čudna ali je nastala, izgubila je. Vi ste izgubili izbore za nacionalne savete i jednom prihvatite. Da vam javim, izgubili ste, šta vam ja mogu. Ali, molim vas, izborna volja građana je zakon, poštujemo je. To je zakon iza kojeg mi stojimo, iza kojeg ćemo stajati, a narod zna prepoznati prave politike, politike koje vode napred, politike koje znače bolje za građane, a upravo smo čuli jedan od tih podataka.

Ja sam jedan od onih koji kažu – da, treba ići napred, ali korak po korak, uz poštovanje svih resursa koje imamo, a Srbija ima resurse. Zbog toga želim da kažem, ako hoćete političku borbu, imajte prave politike, nemojte praviti afere, nemojte o ljudima iznositi neistine, laži i misliti da ćete na tome dobiti. Na tome nećete nikad dobiti jer istina uvek pobeđuje i istina je konačno pobedila i dole u Raškoj oblasti ili Sandžaku, tako ću uvek zvati – Raška oblast i Sandžak. Ona je pobedila, jer građani su znali ko je Rasim Ljajić, kako radi i sve što je dosad uradio.

(Milorad Mirčić: Replika.)

PREDSEDNIK: Kome replika?

Sačekajte onda. Grozdana se isto javila za repliku.

Znači, prvo replicirate vi Mijatoviću i onda dajem repliku gospođi Grozdani Banac.

MILORAD MIRČIĆ: Suvišno je raspravljati sa ljudima koji dva dana sve što mogu najgore govore o politici Srpske radikalne stranke. Ali nijednog od njih nisam čuo da se ogradio od onoga što je uradio Džudža. Ko je sa Džudžom, isti je Džudža, i po karakteru i po političkim stavovima.

Gospodo, samo da znate jednu stvar, cenim doslednost u nedoslednosti ove partije kojoj pripada Mijatović. Oni su ušli u koaliciju sa Srpskom naprednom strankom tako što su prevarili Borisa Tadića, a onda, dosledni svojoj nedoslednosti, nastavili tim putem, osetili da mogu kod Aleksandra Vučića da profitiraju i ostali mu verni i biće mu verni kao i Borisu Tadiću – do prve prilike.

Nemojte da gubite iz vida, vi koji pripadate Srpskoj naprednoj stranci, sve što su govorili Vojislavu Šešelju, i da je ratni zločinac, i da je huškač, i da je iseljavao, to se odnosi na Aleksandra Vučića, samo ne smeju sada da kažu jer im je interes da su sa Aleksandrom Vučićem. Inače, videćete, ako dođu u priliku, isto će to govoriti Aleksandru Vučiću. Jedino je Maja Gojković to primetila i pokušala da ih sprečava, a vi ćutite, ćutite hrabro. Mislite, optužuju Vojislava Šešelja, šta vas boli briga. Ne, optužuju sve one koji su bili i koji jesu u Srpskoj radikalnoj stranci. To je njihova politika. Njihova politika je doslednost u nedoslednosti.

PREDSEDNIK: Moram i Grozdani Banac da dam i svima. Dogovorite se.

(Vjerica Radeta: Replika.)

Po kom osnovu vama? Kao zamenik. Dobro.

Onda redom: Aleksandar Martinović, pa Grozdana Banac, pa...

Ne možete svi replicirati. Ne mogu da repliciraju i Vladimir Marinković i Milorad Mijatović ispred jedne grupe.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Srpska napredna stranka je iznela jasno svoj stav, a to je da smo za trajnu slogu između Srba i Bošnjaka i u Raškoj oblasti, kao što smo za slogu i dobrosusedske odnose sa Bošnjacima u BiH. To je jedna stvar.

Ne želimo ni na koji način da Aleksandar Vučić bude upetljiv, kao predsednik Republike Srbije, u interne sukobe dve parlamentarne političke stranke. Nas u to nemojte da mešate. To je jedna stvar.

Druga stvar, niste u pravu kada ste rekli da smo ćutali na neosnovane napade koji su dolazili na vašu stranku. Ja sam lično, kao predsednik Administrativnog odbora, bio pod snažnim medijskim pritiscima da pošto-poto, na silu boga, preko kolena zakažem sednicu Administrativnog odbora i da Vojislavu Šešelju, kao navodnom ratnom zločincu, oduzmem mandat. Jasno sam i glasno rekao da to neću da uradim, ne zato što se slažem sa Vojislavom Šešeljem, nego zato što nema zakonskih uslova da se čoveku oduzme mandat. Sada će mi to zameriti neko od mojih koalicionih partnera, ali to je moje mišljenje, kao pravnika.

Kao što nisam hteo da, samo zato što je to bilo u tom trenutku popularno, osudim Vjericu Radetu zbog jednog prilično grubog „tvita“ koji je objavila letos, zato što znam i drugu stranu medalje, kako vi kažete, a to je da u Podrinju nisu stradali samo Bošnjaci, nego su masovno stradali i Srbi tokom 1992. i 1993. godine.

(Predsednik: Vreme.)

Završavam jednom rečenicom. U jednom pismu... Nemojte da dobacujete, mnogo ste nervozni. U jednom pismu Čerčilu Entoni Idn, britanski ministar spoljnih poslova, kaže: „Za Meklejn, Tito je bio potpuno beo, a Draža

Mihailović potpuno crn. Meni se čini da je“, kaže, „siva boja na Balkanu najčešća“.

PREDSEDNIK: Daću reč Vladimiru Marinkoviću da bi mogao da me zameni ovde, po Poslovniku, da bih ja mogla da odgovorim gospodinu Mirčiću.

VLADIMIR MARINKOVIĆ: Hvala, uvažena predsednice.

Poštovani ministre, dame i gospodo narodni poslanici, reklamiram povredu Poslovnika, član 107, radi se o dostojanstvu Narodne skupštine Republike Srbije.

Govornik, odnosno kolega Milorad Mirčić je opet govorio o izborima za nacionalne savete nacionalnih manjina, pritom po ko zna koji put iznoseći neistine. Eklatantna je neistina da je gospodin Rasim Ljajić i da je naša stranka učestvovala na tim izborima. Ja mislim da bi sa tim trebalo stvarno da prekinemo. Mi smo ovde i vrlo smo spremni da razgovaramo o politikama.

Ja za poslanika Šešelja neću ništa da kažem, on čovek trenutno nije ovde. Da je tu, rekao bih šta imam i replicirao, ali ću reći to njegovim kolegama. Mislim da je dosta sa ovakvim vrstama napada jer, naravno, niti doprinosi razvoju naše parlamentarne demokratije niti debati koju treba da imamo u ovoj Narodnoj skupštini.

Bolje da se bavite, srpski radikali, time što Kadri Veselji poziva na veliko Kosovo, veliku Albaniju, bolje budite sa vašim narodom na Kosovu i Metohiji. Nisam čuo da je neko bio u Republici Srpskoj Krajini i obišao predele gde žive Srbi u sadašnjoj Republici Hrvatskoj. I nisam video nikakvu ni želju ni volju da se borimo zajedno za prava srpskog naroda. Danas u Crnoj Gori, upravo danas, Milan Knežević sedi u Skupštini Crne Gore, ne može da izađe jer će verovatno biti uhapšen kao predstavnik srpske stranke u Parlamentu Crne Gore, a vi ovde govorite nebuloze o tome da je Rasim Ljajić učestvovao na izborima za savete nacionalnih manjina.

Hvala. Neću tražiti da se Narodna skupština izjasni o povredi.

PREDSEDNIK: Hvala.

Hoćete, Marinkoviću, molim vas?

Reč ima Vjerica Radeta.

VJERICA RADETA: Najpre, kolega Martinović je izašao, govorio je da se SNS zalaže za slogu sa muslimanima.

Što se tiče Srpske radikalne stranke, nama to nikada nije bilo sporno, naprotiv, ali kada pominjemo Rasima Ljajića i Esada Džudžu u Nacionalnom savetu, mi ni na koji način ne vređamo muslimane, mi samo kažemo da Rasim Ljajić, kao potpredsednik Vlade, podržava Esada Džudžu i pomogao mu je da postane predsednik Bošnjačkog nacionalnog saveta, a Esad Džudža slika neku novu kartu cepanja Srbije.

Kaže gospodin Martinović, on je imao velike pritiske da zakaže Administrativni odbor da Vojislavu Šešelju oduzme mandat. Martinović je

dobar pravnik i on to nije odbio zato što je imao nekakav poseban odnos sa Vojislavom Šešeljem, nego zato što kao dobar pravnik zna da je to nemoguće. Zamislite sada – ne daj bože, toga se plašim, ali opet verujem da bi Martinović kao dobar pravnik to odbio – šta ako ga bude Rasim Ljajić pritiskao da prihvate ove Džudžine mape o cepanju Srbije?

Što se tiče vas iz ove Ljajićeve stranke, koji se stalno hvalite, kažete da mi nećemo preći cenzus, mi smo prošlost itd., samo da vas podsetim, 19. juna 2012. godine... A nekoliko dana pre toga Rasim Ljajić je rekao da bi on bio veoma nemoralan čovek kada bi ušao u koaliciju sa Vučićem, jer kako će kada ga je Tadić uveo u Skupštinu. Pa je onda tražio od Tadića i demokrata da ga puste da dođe kod naprednjaka, naravno oni to nisu hteli, i on 19. juna 2012. godine kaže, citiram: „Prihvatio sam korektnu ponudu Vučića i Dačića, kakvu mi niko do sada nije dao ...“

(Predsedavajući Vladimir Marinković: Tako je, hvala.)

Molim vas. „Odluka o ulasku u vladajući blok je moralno diskutabilna, ali birao sam između opstanka i nestanka stranke...“

(Isključen mikrofoni.)

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Vama je očigledno krivo što smo mi najveći saveznici Aleksandra Vučića, voleli biste vi to da budete.

Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje? (Ne.) Hvala.

Reč ima Grozdana Banac.

GROZDANA BANAC: Ja se izvinjavam, samo bih želela...

Gospodine Mirčiću, između ostalog, hvala vam, i vi ste ovo pokrenuli, pitanje penzionera. Meni je jako drago da svi brinu o penzionerima, međutim, PUPS je jedina partija koja ovu populaciju može da podrži i da vodi.

Mi smo imali određene razloge zašto smo podržali konsolidaciju, da bi država mogla da opstane. Međutim, u ovom obaveznom penzijskom osiguranju, kako danas funkcioniše, to je međugeneracijska solidarnost, i svi dobro znamo da mora da dođe do reforme. Mi smo svi jako dobro, sa životnim iskustvom, naučili da do ove reforme mora da dođe iz mnogih razloga, ne samo zbog ove konsolidacije, zbog mnogih drugih razloga koje smo naveli.

Više puta smo zamolili i molimo da se održe javne rasprave na koje će se pozvati svi zainteresovani, naravno predstavnici Vlade, predstavnici sindikata, predstavnici udruženja penzionera, predstavnici PIO fonda, da vidimo. Mi već imamo predloge, pratimo. Naš stav i stav našeg predsednika Milana Krkobabića je 3P – penzije prate plate. Molim vas, bez obzira na sve druge, to je sve diskutabilno. Možemo mi da polemishemo, hajde da iznesemo, da vidimo svačije mišljenje i da izvučemo i da znamo gde su iz Fonda nekretnine, gde je sve ostalo i kako se sa tim postupa. Prema tome, najlepše

molim da se odazovete, da podržite naš poziv, mi smo jedini kao partija. Zastupamo ovu populaciju.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima Maja Gojković.

Izvolite.

MAJA GOJKOVIĆ: Zahvaljujem.

Zbog ličnog pominjanja od strane poslanika Milorada Mirčića.

Nesporno je i stvarno poštujemo našeg koalicionog partnera SDPS; mi smo na poslednjim izborima zajedno ušli u ovaj parlament iza imena predsednika Republike Srbije Aleksandra Vučića. On je, ako analizirate rezultate izbora u mnogim sredinama u kojima preovladava muslimansko stanovništvo, ili bošnjačko, kako se danas kaže, dobio veliki broj glasova, što znači da ima poverenje svih građana ove države. Svih građana ove države. I predsednika ne treba mešati u naša međustranačka sporenja.

Međutim, ja ne razumem uopšte kako sam ja najednom postala meta izborne kampanje za Bošnjačko nacionalno vijeće. Ja nisam učestvovala na tim izborima, nisam navijala ni za koga, jednostavno, nije me interesovao ishod tih izbora, sve dok se to nije završilo i dok kao predsednik Parlamenta najednom ja nisam postala kolateralna šteta. Ispalo je da sam ja kriva za izjave pojedinih političara dole u Raškoj oblasti, Sandžaku, sa kojima se Srpska napredna stranka ne slaže.

Poštovani kolega, SNS nikada se neće složiti s izjavama Sulejmana Ugljanina, koji je rekao da je Srbija fašistička tvorevina i takve morbidarije. Mi se od toga ograđujemo i osuđujemo takve izjave.

Naravno, predsednik Bošnjačkog nacionalnog vijeća gospodin Esad Džudžo, ili Džudžević, svejedno, takođe je na društvenim mrežama, to je sada jedan priznati medij, nacrtao prekrojene karte Republike Srbije. I naravno da to osuđujem.

Vi znate da sam ja zbog svojih principijelnih stavova, zbog toga što branim ovu državu, izvređana, da su mi spočitavali da imam nekakav stokholmski sindrom. U redu, imam ja stokholmski sindrom, evo, i Boško Obradović me je tukao, pa opet moram s njim da komuniciram, nije problem. To kažu, kada žrtva oprosti, prosto je vezana za nekog ko vas maltretira. Eto, ja imam prema Bošku Obradoviću; tukao me je i maltretira me, ali, dobro, takva je politika, šta da radim.

Ali neću imati nikakav stokholmski sindrom sa Sulejmanom Ugljaninom i sa Esadom Džudževićem. Niti Srpska napredna stranka. Naše koalicione partnere poštujemo, ali ove ljude druge, sa takvim izjavama i sa takvim namerama prema Srbiji – ne. Tačka jedna velika. Srpska napredna stranka je stranka koja poštuje Republiku Srbiju, a svako ko misli da treba da sarađuje ili da se ne ogradi od ovakvih izjava u velikoj je zabludi.

U vreme kada imamo ovako veliku krizu na teritoriji Kosova i Metohije, kada se borimo za opstanak našeg naroda tamo, kao da neko namerno, namerno, po komandi, otvara nekakvu Pandorinu kutiju dole na jugu Srbije. E, tome treba svi zajedno da se suprotstavimo i da shvatimo kako je uopšte krenula ta tema o Bošnjačkom nacionalnom vijeću, kako je to najednom Ugljanin počeo da više kada je doskoro bio ministar u fašističkoj državi, šta je radio tu, zašto nije izašao iz te vlade. Neverovatno! I da niko to ne osudi?! U našem parlamentu je to svima simpatično! Pa i u ovom, kako se zove, ovaj Savez za Srbiju, postoje Ugljaninovi ljudi, poslanici... Ne znam kako se zovu, za, protiv, svašta nešto, svejedno.

(Maja Videnović: Zbog pominjanja imena, tako je rekao.)

Hvala vam, kolegice, nadam se da vi branite Srbiju i da ćete razmisliti o tome da li će vam Ugljanin biti koalicioni partner na sledećim izborima, jer ćete biti laka meta, jer ćemo stalno govoriti da je on...

(Narodni poslanici dobacuju.)

Vuk Jeremić je od juče sa Haradinajem rođeni brat jer više poštuje Vuk Jeremić Haradinaja nego predsednika Republike Srbije.

Tako je.

Vaš poslanik je, uvažene kolege... Imali smo danas priliku, u sklopu svega ovoga o čemu danas pričamo, da Balša Božović ustane, poslanik, i kaže – preti se ovde smrću Vuku Jeremiću. Nisam mogla da reagujem, ali kako se to preti Vuku Jeremiću? Zato što se iznosi građanima Srbije u direktnom televizijskom prenosu istina šta je on tvitovao? Pa on se toga ne stidi. Da se stidi, on bi rekao – izvinite, pogrešio sam. Ovde se koristi mikrofona da bi se unosilo nekakvo ludilo u glave građana Srbije kako ovde poslanici izmišljaju, fejk njuz, ili šta mi ovde govorimo. Znači, on je to tvitovao na svom nalogu, on je ponosan na to što je pohvalio Haradinaja i osudio Aleksandra Vučića. Odlično! A mi nemamo prava da to iznesemo. To je takođe novost u političkom životu Srbije.

Ali, poštovani kolega Mirčiću, poštovani poslaniče Mirčiću, hvala vam što ste...

(Maja Videnović: Rekla je da se javila za repliku.)

Imam prava.

Još malo pa će biti izbori i onda će preuzeti bukači da vode Skupštinu Srbije. Zamalo.

Znači, da se razumemo, mi poštujemo naše koalicione partnere. Aleksandar Vučić je našim zajedničkim naporima i svojim velikim ugledom, kao predsednik Vlade prethodno, i ovom ekonomijom koju je vodio dobio glasove i od Mađara, i od Slovaka, i od Rumuna, i od Rusina, i od muslimana, i od Bošnjaka i od velike većine u ovoj državi.

Izjave Sulejmana Ugljanina, izjave predsednika Bošnjačkog nacionalnog vijeća Esada Džudževića predstavljaju ovakav procenat građana u ovoj našoj državi. Mi oštro osuđujemo takve izjave, koje su morbidne i u ovom trenutku predstavljaju ko zna čije interese da prestane da se priča o Kosovu i Metohiji i onome što se danas dešava dole, i da mi svi pričamo najednom o Bošnjačkom nacionalnom vijeću i o tome šta se dešava dole i da poslanici ovde, bez obzira, bili na mojoj listi, ne bili na mojoj listi... Bila sam šokirana što su ovde pojedini poslanici ustali i pretili – ako se ne oduzme mandat jednom poslaniku u Parlamentu, izvešće Bošnjake pred Parlament Srbije. Bila sam šokirana takvom izjavom. Nadam se da je to bila jedna velika greška.

Verujem, poslanice, da ste vi šokirani, ali nadam se da ste razumeli o čemu sam ja danas govorila. A većina iskusnih političara je razumela.

Pozivati zbog toga da ja ili Aleksandar Martinović, ili svi vi biste morali da učestvujete u tome, oduzimamo mandat... Na koji način, kome, po kom zakonu? Kome? Nekome ko je bio u zatvoru trinaest-četrnaest godina? Da oduzmemo mandat? Ko je od vas završio pravni fakultet? I ko vam je rekao da to tražite? I, ako to ne uradimo, Srbija se ucenjuje, kaže – mi ćemo dovesti ovde pripadnike nacionalne manjine. Kakva je to poruka Srbiji? Kakva je to poruka našem parlamentu?

Tako da sam se javila da bi shvatili građani Srbije, jer ja znam, mi smo ovde, postoji barijera i ono što znate da je istina nećete da prihvatite. Nećete, jednostavno mrzite, unapred mrzite. A mi ne mrzimo nikoga. Ali kada su tako velike teme u pitanju, kada je u pitanju Srbija, ne smemo da imamo podignute zastave partijske jedne ispred drugih i da se mrzimo. Moramo da se razumemo kada je neko veliko pitanje ispred nas, a to je sigurno zastava Srbije na Kosovu i Metohiji i to je Srbija, poštovanje teritorijalnog integriteta i suvereniteta, i da osudimo svi zajedno kada se neko drzne, može da bude pripadnik koje god hoćeš manjine, da prekraja granice Republike Srbije. Tu moramo da budemo jedinstveni, a ne da kažemo – e mi smo ovo, a vi ste ono. Ne, mi svi živimo u Republici Srbiji i moramo da je čuvamo i da je pazimo. Hvala vam puno.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

(Milorad Mirčić: Replika.)

Smatram da posle ovog govora stvarno možemo samo da nastavimo dalje da radimo. Molim sve koji su se prijavili, i Milorada Mirčića, i Milorada Mijatovića, da prestanemo sa replikama i ovom borbom koja neće...

(Milorad Mirčić: Replika za PUPS.)

Predsednica je poslala sada poruku, jako je jasna i trebalo bi malo da spustimo tenzije i nastavimo s radom.

(Milorad Mirčić: Marinkoviću, replika za PUPS.)

Imaćete priliku ponovo, molim vas.

(Maja Videnović: Poslovnik.)

Reč ima Zoran Bojanić.

Izvolite.

ZORAN BOJANIĆ: Zahvaljujem, uvaženi predsedavajući.

Kolege mogu da pričaju, ali ja sam u situaciji da imam mikrofonski ispred sebe pa ću biti jači.

Gospodine ministre, kolegice i kolege, pred nama je najvažniji dokument koji donosi Parlament u toku jednogodišnjeg zasedanja. Ponoviću, kao što je više puta rečeno danas, da je ovo jedan dobar, kvalitetan, uravnotežen predlog budžeta, da je istovremeno i razvojni, da je istovremeno i socijalno odgovoran. Ovaj predlog budžeta govori u cilju svega onoga što su činili u prethodnom periodu i što će činiti u budućnosti predsednik Republike i Vlada, i Narodna banka Srbije, ne smemo ni nju zaboraviti, kao i ova parlamentarna većina. Znači da se ponašamo odgovorno, da se ponašamo tako da mislimo o budućnosti i da stvaramo za budućnost.

Pomenuću još u tom delu nešto što mislim da su okosnice ovog budžeta, a to je rasterećenje privrede kroz ono jednogodišnje umanjenje, koje će doneti dvanaest milijardi prihoda privrednicima i, pod dva, napuštanje kriznih mera. Onda bih stao i poručio vam, gospodine ministre, da ne trošite vreme da objašnjavate nešto nekome ko ne želi da shvati.

Svega smo čuli, ali nijedne primedbe na Predlog budžeta i na ove kvalitetne zakone nismo čuli. Ovde su pojedinci, koji verovatno nemaju tegove kod kuće, donosili materijal da pokazuju koliko je to teško, teško je verovatno za čitanje. Čak su i Alana Forda uveli u Parlament. Moraću i ja da ga spomenem, posebno zbog gospodina Sir Olivera, koji pokušava da glumi Robina Huda i dovodi nekog Superhika i priča nešto što nije na mestu, pre svega u ovom parlamentu. Ali izgleda da grupacija koju on zastupa zastupa i jednu tezu Broja Jedan, nekih izbora tamo, i kaže ovako, lepo – mi ne obećavamo ništa i obećano ćemo ispuniti. Mislim da su tu završili.

Prva primedba koju sam primetio bili su rokovi, ulazak u Parlament itd., i to od onih koji su bili na Odboru za finansije gde ste lepo rekli da smo imali ovde MMF, da smo imali Svetsku banku, da smo sačekali, sve je to trebalo u septembru, pa u oktobru; nakon toga, dokumenta su došla i po ubrzanom postupku mi rešavamo sve te probleme.

Druga primedba bio je zakon o završnom računu. Mi ga u Parlamentu dobijamo. Tačno je, nismo raspravljali, ali na istom tom Odboru za finansije lepo je rečeno da će DRI obraditi sve završne račune od 2008. do 2018. godine i kad budemo dobili mišljenje Državne institucije da će u toku sledeće godine biti rasprava o svim tim završnim računima u Parlamentu. Ali, nažalost, ako nemam šta da primetim da je loše u budžetu, ja ću pričati nešto što mi je već jedared rečeno.

I onda, Fiskalni savet. Pa baš je predsednik Fiskalnog saveta, kada je u pitanju javni dug, na samoj sednici rekao, parafraziraću – nažalost, moram da podržim gospodina ministra, vi niste u pravu. Sve ovo što piše, i ova četiri procenta, i da će biti smanjenje, ako ovako nastavimo, sledeći put biće 51% u odnosu na 54% koliko je već ove godine, da je to tačno... A ona vaša priča sa 24 milijarde jeste takva kakva jeste, ali mi se svake godine zadužujemo iznova jer stvaramo, jer imamo investicije, investiramo i u koridor, neki tamo budući, moravski, i u mnogo, mnogo drugih stvari.

Šta je opet bila primedba i ono što mi smeta i danas u diskusijama? Kaže – institucije sile, presije. Pa nisu to institucije sile, nisu presije, vojska i policija nisu, vojska i policija nam trebaju. I, zašto od onih 220 milijardi trećina ide za vojsku i policiju? Pa i treba da ide. Ovaj deo ne ide na povećanje njihovog ličnog budžeta, odnosno zaposlenih, ovde je ulaganje u to da možemo da se zaštitimo, da zaštitimo i ovu državu i ovaj narod. Ne znam zašto je to primedba i zašto to smeta u budžetu.

Kaže se u jednoj od diskusija – nije socijalni, eto, da ste razmišljali, vi biste obezbedili doručak, užine itd. Nekada davno kada sam ja bio osnovac svi đaci su imali obezbeđene užine. To je neko drugi uništio. Oni koji su oduzeli 400.000 radnih mesta oduzeli su i užine, jer roditelji nisu mogli da kupuju užinu za svoju decu. Sa 370.000 od 2014. godine, mi rešavamo i taj problem, da obezbedimo dostojan život svakom čoveku u ovoj našoj zemlji, da može od svog rada da živi, da radi i da stvara.

Da bih dozvolio i ostalim kolegama da nešto kažu, završiću ovde. Hvala vam.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Bojaniću.

Reč ima Milorad Mirčić, povreda Poslovnika.

MILORAD MIRČIĆ: Član 27. Gospodine Marinkoviću, vi ste napravili jedan mali previd. Ja sam nekoliko puta prozvan, čak imenom i prezimenom, od kolegice iz PUPS-a kada su u pitanju penzije. Samo radi razjašnjenja, da ne ostanemo nedorečeni, mislim da je to čisto jedan previd zato što ste se i vi uneli u ovaj žar rasprave, vezano za diskusiju koju je iznela predsednik Skupštine Maja Gojković, koja se jasno ogradila od svega onoga što je Džudža rekao, ali ne ograđujete se vi, vi ste mu koalicioni partneri, nismo mi napali ovde.

Drugo, bio bi red da objasnimo kakav je stav Srpske radikalne stranke po pitanju socijalno ugrožene kategorije stanovništva, u koju, nažalost, spadaju i penzioneri. Bilo bi osnovno da nam dozvolite da iznesemo svoje programsko opredeljenje. Ne može neko da prisvaja i da bude ekskluzivni predstavnik jedne grupacije stanovništva u ovoj Srbiji. Glasali su jednako penzioneri i za nas, i za PUPS, i za SNS i za sve političke partije, nekom dali više glasova, nekom dali

manje, ali svi imamo pravo. Na kraju krajeva, to je i prirodno pravo; većina od nas ima roditelje a, bogami, nemali broj je blizu da bude u statusu penzionera.

Ne možemo da zatvaramo oči pred činjenicom da se tvrdi da penzija nije stečeno pravo. Pa sutra ćete štednju građana da uzmete na taj način, pa ćete reći – nije vam zagarantovana visina štednje, evo, mi ćemo vam dati na kašičicu. O tome se radi. Mi govorimo nešto što je stabilno finansiranje penzionog fonda, što je primenjivo i primenjeno u svetu, a ne govorimo da bismo sticali jeftine političke poene.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Mirčiću. Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje? (Ne.)

Reč ima prof. Milorad Mijatović, povreda Poslovnika.

MILORAD MIJATOVIĆ: Hvala, čl. 107. i 108.

Moram da priznam da se stalno pitam zašto se stalno od SDPS-a traži da se izjašnjava. Mi smo jedna državotvorna stranka, stranka koja radi u Srbiji, koja je stranka za celu Srbiju i koja radi ne rečima već delima. Rasim Ljajić, u koga ovde sumnjate, radi za državu Srbiju i poštuje državu Srbiju, i noćas se vratio iz Turske dovodeći nove investitore. Vi stalno sumnjate.

A onda nećete da kažete kada osudimo. Osudili smo izjavu Sulejmana Ugljanina, Rasim Ljajić onog trenutka kada je rečena, ja sam to uradio ovde u Parlamentu. Takođe osuđujemo izjavu tog, kako se zove, Džudževića, ne znam ni ja, jer smo državotvorna stranka. Socijaldemokratska partija osuđuje sve izjave koje negiraju državu Srbiju u njenim ustavnim granicama. Molim vas, ustavne granice.

Nemam nameru da odgovaram dalje, jer istina ovim ljudima sa desne strane ne odgovara. Istina im ne odgovara zato što samo u mutnom, u aferama mogu postojati, jer nemate politiku, zbog toga sam to naglašavao i nema potrebe da stalno naglašavam. Svoju ispravnost, ispravnost partije kojoj pripadam nemam nameru bilo kome da poveravam; to činimo delima u ovom parlamentu podržavajući reforme i radeći zajedno sa našim koalicionim partnerima. Rezultate koje imamo vi ne možete osporiti. Zato vam narod ne daje poverenje i daće nam poverenje sutra ponovo, a vama nije dao ni za predsedničke izbore, ni za beogradske izbore i neće vam više dati poverenje. Stranka ste prošlosti i uživajte u toj prošlosti. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala, dr Mijatoviću. Da li želite da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje? (Ne.)

Saglasno čl. 27. i 87. st. 2. i 3. Poslovnika Narodne skupštine, obaveštavam vas da će Narodna skupština danas raditi i posle 18 časova zbog potrebe da Narodna skupština što pre donese akta iz dnevnog reda ove sednice.

Takođe, sada određujem pauzu do 15 časova. Hvala.

(Posle pauze – 15.05)

PREDSEDNIK: Nastavljamo sa radom.

Reč ima Vladimir Đurić.

VLADIMIR ĐURIĆ: Najpre bih rekao nešto što u zakonu o budžetu za 2019. godinu treba pozdraviti, a to je svakako smanjenje deficita, smanjenje daljeg novog zaduživanja, negde 4,05% u odnosu na lane je to manje, i smanjenje otplate za ranija zaduživanja. Dakle, to deluje svakako rasterećujuće. Ali mislim da nema potrebe hvaliti se činjenicom da je MMF pohvalio budžet jer MMF gleda brojke, a ne politike koje iz tih brojki proističu i ne ocenjuje hoće li te brojke smanjiti ili produbiti socijalne nepravde, podstaći ili osujetiti privredni rast i podići ili ne životni standard. To je posao svih nas, da ostvarimo taj rast, a treba nam mnogo veći rast jer u poslednjih deset godina zemlje našeg regiona rasle su sa 20%, a mi sa duplo manje.

Da bi ovaj budžet bio zaista razvojni i ispravio tranzicione nepravde, socijalne nepravde i podigao privredni rast i standard građana, on bi morao obezbediti finansiranje za povećanje javne potrošnje, odnosno zarada u javnom sektoru; ukidanje zabrane zapošljavanja i popravku strukture zaposlenih u javnom sektoru; finansiranje za povećanje kapitalnih izdataka i investicija u trajna dobra i infrastrukturu i finansiranje za rasterećenje poslodavaca kroz smanjenje poreza i doprinosa na zarade.

Šta po ova četiri pitanja radi ovaj budžet? U pogledu povećanja zarada javnog sektora, iskoračilo se ispred privatnog sektora i time se destimulisao rad u njemu a zapravo se promovisao državni posao. To verovatno jeste fiskalno opravdano jer je verovatno kompenzovano negde na štetu nečega.

U pogledu zabrane zapošljavanja u javnom sektoru, zabrana se ne ukida i nastavićemo sa problemom odlaska kvalitetnih ljudi. Imaćemo i dalje problem strukture zaposlenih u javnom sektoru jer ćemo imati i mali raspon zarada, pa ćemo imati odlazak lekara a zadržavanje administrativaca.

U pogledu povećanja kapitalnih izdataka, oni su nam svakako potrebni, pre svega za životnu sredinu i druge oblasti koje bi podstakle privredu, ali nažalost u našem budžetu Vojska i MUP najviše učestvuju u rastu kapitalnih izdataka, 25 milijardi. To su dve trećine ukupnog povećanja kapitalnih izdataka i zapravo je trebalo da ministri odbrane i policije sede ovde sve ovo vreme i poslanicima obrazlažu politike za koje su im ova sredstva potrebna.

Ne mislim da je ovo predizborni budžet, ovo je vojni budžet, da ne kažem ratni budžet. To pokazuje da će se zamrznuti konflikti držati na političkoj sceni i povremeno podgrevati, po potrebi. Mi ćemo time zapravo rasterati investitore, pa ćemo ih dodatno kupovati subvencijama. To ovaj budžet predviđa sa dodatnih trinaest milijardi subvencija, da kupimo investitore i platimo im da dođu u ovaj region u kome se stalno konflikti podgrevaju kad god je to potrebno zarad političkog pozicioniranja.

Neko bi rekao, vojska i policija imaju male plate pa im treba kroz povećanje vojnog budžeta to nadoknaditi, ali ovaj budžet ne rešava ni to, ne rešava ni socijalni status vojnika i policajaca, jer zarada vojske se povećava za 12%, policije za 8%. To je sedam milijardi u odnosu na 35 milijardi dodatnih kapitalnih investicija u, da kažemo, vojni hardver, to je 223% povećanje vojnog hardvera. S druge strane, budžetski fond za stambene potrebe Vojske, umesto prošlogodišnjih 650 miliona, 3.000 dinara u budžetu.

Smanjenje opterećenja na zaradu, koje je vredno nekih dvanaest milijardi odricanja države od ovih prihoda, to je svakako dobra i neselektivna subvencija svim privrednicima, ali je još uvek tri puta manja od onoga što je Fiskalni savet predlagao. Trebalo je naći negde još dvadeset i neku milijardu, da se zaista učini maksimalno mogući napor da se privreda maksimalno rastereti opterećenja na zaradu, koliko je Fiskalni savet iznašao prostora, jer to je najkorektnija subvencija zato što je neselektivna.

Ima još puno stavki u budžetu gde se na uštedama moglo postići puno. Generalni sekretarijat Vlade ima 480.000.000 neobrazloženih transfera lokalnim nivoima vlasti, toga prošle godine nije bilo. Famoznih četrnaest milijardi ponovo za sudske kazne i penale, naknadu štete od strane države. To je manje budžetirano nego lane, ali na izvršenju budžeta vidimo da je već u avgustu potrošeno svih osamnaest milijardi budžetiranih za prošlu godinu. Za to isto nigde obrazloženja nema.

Osamsto pedeset miliona ponovo za vozni park MUP-a, sedamsto i nešto je bilo prošle godine, a prethodne godine u decembru imali smo polemiku o spornoj javnoj nabavci „Škodinih“ vozila. Deluje da MUP svake godine obnavlja flotu.

Zapravo, da bi se stvorio prostor da ovaj budžet bude podsticajan za rast privrede i standarda građana, mogli smo uraditi neke preraspodele. Recimo, dve i nešto milijarde uštede na ukidanju kabineta svih potpredsednika Vlade koji su i resorni ministri pa imaju i tamo svoje kabinete; ukidanje Kancelarije za Kosovo; ukidanje ova tri ministarstva bez portfelja zato što njihov posao rade resorna ministarstva. Dakle, da nemamo tu vrstu dupliranja.

Po meni ključno, mogli smo zaista smanjiti kapitalne izdatke MUP-a za 40% Ministarstva odbrane za 50%. To je nekih dvadeset i nešto milijardi. Oni bi svakako i uz to smanjenje imali kapitalne izdatke veće nego lane i ti kapitalni izdaci kod njih bi bili najveći; dakle, svakako bi bili veliki budžetski dobitnici, i to baš u domenu investiranja u vojnu i policijsku opremu.

Moramo se opredeliti da li želimo ispravljanje socijalnih nepravdi, privredni rast, bolje zdravstvo i obrazovanje, kao najveći ulog za budućnost, ili želimo da zveckamo oružjem po regionu. Dakle, nema i za jedno i za drugo. Prosto, mislim da su nas decenije konflikata iscrpile i tu se mora neki politički stav zauzeti.

Mogli smo još dodatno smanjiti subvencije za onoliko koliko je cela privreda subvencionisana i to bi bilo jedno socijalno odgovornije budžetiranje. Hvala vam.

PREDSEDNIK: Zahvaljujem.

Reč ima Mihailo Jokić, po Poslovniku.

MIHAILO JOKIĆ: Prethodni govornik je napravio dva teška lapsusa. Prvo, rekao je da je ovaj budžet... Mada, prvo je rekao neku pametnu stvar, da ovo nije izborni budžet. To se jasno vidi iz artikulacije BDP-a, da ne pričam sada o tome, jer je državna potrošnja u 2019. godini na istom nivou kao i 2018. godine. To ste dobro rekli da nije izborni, ali ste rekli ...

(Predsednik: Poslaniče, vi replicirate, morate meni reći u čemu je povreda Poslovnika.)

Povreda, zato što je poslanik rekao da je budžet ratni. Pazite, to je mnogo teško. Vojni, ratni, to su ogromne razlike. Reći u ovom momentu i u ovoj situaciji da mi pravimo ratni budžet, to je vrlo opasna stvar, a reći da je vojni to je nešto drugo.

Drugu stvar koju ste pogrešili, nije zabrana zapošljavanja, nego kontrola zapošljavanja. I dalje se ljudi zapošljavaju, samo kontrolisano, uz određene procedure. Znači, ne možete reći da je zabranjeno, vi znate da se stalno neko zapošljava, ali se to kontroliše. Prvo ide odgovarajuće ministarstvo, pa zatim Ministarstvo finansija, pa onda ide na komisiju. Znači, zapošljavanje postoji, nije zabranjeno, nego je kontrolisano.

Znači, to su dve vrlo teške omaške. A za ovo „ratni“, ne znam kako se osećate, ali morate dati neko objašnjenje ili neko izvinjenje preko medija, opasno ste pogrešili. Hvala.

PREDSEDNIK: Reč ima narodni poslanik Jovan Jovanović.

Izvolite.

JOVAN JOVANOVIĆ: Hvala.

Poštovane kolege i kolegice, poštovani ministri i članovi Vlade sa saradnicima, žao mi je što će danas ponovo glavna vest u medijima iz Skupštine biti još jedan performans, odnosno unošenje slike i otimanje oko te slike umesto pitanja koja su suštinska za građane Srbije, a budžet je svakako suštinski jer se radi o novcima svih građana Srbije i kako se oni troše. A i to je već dobro poznati mehanizam banalizacije politike i obesmišljavanja Skupštine, koji takođe služi za skretanje pažnje s važnih tema.

Postavljam onda pitanje i ministru finansija kako se oseća kad je najvažniji zakon u godini tek četvrti na dnevnom redu, među šezdesetak ostalih tačaka dnevnog reda. Zbog velikog broja amandmana koji su podneti na zakone koji mu prethode, verovatno, kao ni prošle godine, nećemo u detaljima raspravljati o budžetu.

Iz dosadašnje rasprave o budžetu sa žaljenjem mogu da konstatujem da je kod ministara prevladala uloga političara u odnosu na ulogu ekonomista i stručnjaka. Tako smo od njega slušali neutemeljen trijumfalizam zbog jedne godine u kojoj imamo zaista dobar privredni rast, a zaboravilo se na kojoj osnovici je taj rast došao i da smo recimo protekle godine bili na samom dnu u regionu sa 1,9% rasta i da je samo Makedonija, koja je prolazila kroz tešku političku krizu, imala niži rast od nas. Pominjano je, takođe, da imamo veći rast BDP-a, recimo, od Estonije, ali je zaboravljeno da se kaže da je BDP po stanovniku te zemlje gotovo 20.000 dolara, dok je naš više nego tri puta manji.

Zatrpali smo tako velikim brojem procenata koji bi trebalo da ilustruju uspehe ove vlade, ali sve te brojke padaju u vodu pred onom najvažnijom – koliko je ljudi napustilo zemlju i koliko se tek ljudi sprema da napusti zemlju, i to ne samo zbog lošeg životnog standarda već pre svega zbog načina na koji funkcioniše ova vlast, zbog toga što glavnu reč vode nekompetentni i bahati poslušnici. Zbog toga zemlju ne napuštaju samo mladi već i ljudi naših godina, koji se približavaju pedesetim, kao ministar i ja, i uskoro ćemo u mnogim profesijama imati manjak radne snage. Evo, već u nekim imamo: imamo egzodus zdravstvenih radnika, vozača, građevinskih radnika, a te brojke su najbolja ocena rada ove vlasti.

Mene svakako takvo ponašanje ministra ne iznenađuje, o tome sam pričao tokom rasprave na sednici kada je izabran na ovu poziciju, jer je on pre svega operativac ove vlasti. Ne iznenađuju ni prioriteti koje ovaj budžet sadrži imajući u vidu i prioritete koje je imao kao gradonačelnik glavnog grada, odnosno imajući u vidu da je on jedan od glavnih zamajaca ove vlasti i oličenje toga kako ova vlast funkcioniše. Setimo se samo da se za vreme njegovog mandata dogodilo nelegalno rušenje u Savamali, kada je suspendovan pravni poredak na jednom delu teritorije Srbije, na čijem razrešenju insistira i Evropski parlament i bez čega suštinski napredak ka EU nije ni moguć; da je jedan od glavnih tvoraca i realizatora projekta Beograda na vodi, neizbrisivog ožiljka na licu prestonice, sve više poznatog kao Mordor; zatim, nakaradnih i nekvalitetnih rekonstrukcija u gradu, odnosno sveopšte betonizacije i vašarizacije glavnog grada, koja je u svom najdrastičnijem obliku oličena u preskupoj i kič novogodišnjoj rasveti i koja je ove godine metastazirala.

Ministar Mali je govorio o tri stuba ovog budžeta među kojima je i rast privrednog standarda, ali, kako ja vidim, tri najvažnija stuba su sledeća: pogrešni prioriteti, netransparentnost i dalja centralizacija. O pogrešnim prioritetima je govorio i Fiskalni savet, na koji su se obe strane pozivale u ovoj raspravi ovde. Rečeno je da budžet ne predviđa efikasne mere za ubrzanje privrednog rasta i da je nedovoljno izdvajanje u infrastrukturu, prosvetu i zdravstvo, odnosno da je previše otišlo u ulaganje u bezbednosne strukture; tu imamo i gondolu...

Zanima me, takođe, zašto imamo 104% povećanje budžeta za Kancelariju za informacione tehnologije i elektronsku upravu, koja je pod predsednicom Vlade, od čega se 1.400.000.000 dinara izdvaja za održavanje softverskih licenci (znači, to je gotovo 12 miliona evra), i ko će kome te licence odraditi.

Dodatno, imamo povećanje za kabinet ministra bez portfelja zaduženog za demografiju i populacionu politiku, to je porast od 25%. Da li se možda opet predviđaju neke nepotrebne i kontraproduktivne kampanje poput one „Rađaj, ne odgađaj“ ili „Dosta reči, nek zakmeči“?

Što se tiče transparentnosti, postoji previše prostora za diskreciona izdvajanja sredstava i klijentelizam, pre svega preko subvencija i tzv. specijalizovanih usluga. Što se tiče dalje decentralizacije, dovoljno je videti da je 40% povećanje budžeta za Vladu, gde se najveći iznosi odnose na transfere ostalim nivoima vlasti.

Svakako je pozitivno to što imamo relativno visok privredni rast, što imamo fiskalnu konsolidaciju, povećanje kapitalnih investicija, mada, uzimajući u obzir dosadašnje iskustvo, veliko je pitanje kako će se te investicije realizovati.

Ono što je mnogo bitnije za kontinuirani rast jesu značajne strukturne reforme, kojih nema. One su neophodne jer će bez toga ovogodišnji privredni rast biti samo izuzetak. Zato o ovome govori i poslednji izveštaj Evropske banke za obnovu i razvoj, te bih pitao ministra šta nameravaju da učine i on i Vlada, recimo, po osnovu sledećih pitanja: na osnovu globalnog indeksa konkurentnosti, Srbija je tek 104. kada je reč o prvom stubu institucija, a bez izgradnje institucija i vladavine prava nema održivog razvoja; tek smo na 101. mestu kada je reč o razvoju finansijskog tržišta; na 110. mestu po nivou poslovne sofisticiranosti; poslednji u regionu po procentu dodate vrednosti koju daju mala i srednja preduzeća, samo 53% (znači da je potrebno dodatno rasterećenje privrede).

Da slikovito zaključim raspravu o budžetu – naš budžet i ekonomija su kao „jugo“ iz 1990. godine, koji je bio pred crkavanjem pre nekoliko godina; on je u međuvremenu sređen, promenjeni su neki delovi, tako da neće stati i nije opasan po život, ali on neće postati ni „lada“, a kamoli *BMW* ili „audi“, o čemu je ministar onako malo trijumfalistički pričao na kraju svog izlaganja.

PREDSEDNIK: Ministar ima reč.

SINIŠA MALI: Hvala lepo.

Uvaženi poslanici, prioriteti rada Vlade Republike Srbije, kada govorimo o ekonomskom delu, jesu što više stope rasta, što niža stopa nezaposlenosti, odnosno što viša zaposlenosti i što veći životni standard naših građana.

Rezultati koje smo ostvarili nakon teškog perioda fiskalne konsolidacije u proteklih par godina i rezultati koje smo ostvarili ove godine i po pitanju stope

rasta u prvih devet meseci od 4,5% BDP-a, koji svrstava Srbiju među najbrže rastuće ekonomije u Evropi; fiskalni rezultat, koji govori o tome da već treću godinu zaredom imamo suficit – u istoriji Republike Srbije i budžeta Srbije nikada se nije desilo da tri godine imate suficit – što pokazuje koliko je Vlada odgovorna prema građanima i koliko pazi na svaki dinar koji troši...

Malopre sam vam izneo podatak, a ja sam gledao podatke iz proteklih petnaest godina, da imamo nikada nižu stopu nezaposlenosti, 11,3% u trećem kvartalu ove godine, nikada višu stopu zaposlenosti, 49,2% je rezultat koji je danas izašao od strane Zavoda za statistiku Republike Srbije, gde ste videli da u protekle četiri godine 370.000 novozaposlenih radi u privredi Srbije od 2014. do 2018. godine. To su rezultati na koje smo posebno ponosni. A da dodam na to i smanjenje našeg javnog duga u BDP-u sa sedamdeset i nešto, približno 80%, na 55,6% danas, sa daljom tendencijom smanjenja. To su egzaktni podaci, o kojima govore i Svetska banka, i MMF i Evropska komisija, koji govore u prilog tome da se ekonomska politika Republike Srbije vodi na odgovoran i ispravan način.

Zato je budžet za 2019. godinu koncipiran tako da dalje nastavimo sa rastom naše ekonomije kroz smanjenje opterećenja na zarade, kroz veliki broj poreskih podsticaja, da dalje nastavimo da radimo na obnovi naše infrastrukture kroz rekordno visoke kapitalne investicije (30% više nego ove, 2018. godine) i da radimo na tome da životni standard građana Srbije podignemo još više kroz povećanje penzija, kroz povećanje plata u javnom sektoru i kroz povećanje minimalne cene rada od 8,6% koje će biti od 1. januara 2019. godine.

Još jednom želim da čestitam našim najstarijim sugrađanima, danas se isplaćuje jednokratna pomoć u iznosu od tri hiljade dinara, i da im zahvalim još jednom na teretu reformi koji su podneli na svojim plećima.

Još jedan kratak komentar vezan za budžet Slavice Đukić Dejanović: dakle, imate veći iznos novca koji je opredeljen za ono čime se ona bavi upravo iz razloga što želimo da poboljšamo naš natalitet, da se bavimo time da u Srbiji bude što više beba, da se rađa što više beba u našoj zemlji i, naravno, da kroz ovakve mere ekonomske konsolidacije, ekonomskog rasta zadržimo mlade ljude da ostanu ovde.

Čuo sam malopre i o iznosu budžeta za Kancelariju za IT. Pa jeste, ponosimo se time što idemo u elektronsku upravu, što se sve manje dokumenata izdaje građanima Srbije, što veći broj usluga mogu da urade preko interneta. To je dugoročno opredeljenje Vlade Republike Srbije. Hoćemo da po tom pitanju stignemo i prestignemo druge zemlje i time ćemo nastaviti da se bavimo i u budućnosti. Hvala puno.

PREDSEDNIK: Hvala.

Reč ima Novica Tončev.

Izvolite.

NOVICA TONČEV: Poštovana predsednice, poštovani ministri i predstavnici Vlade Srbije, poštovane kolege narodni poslanici, u ime Socijalističke partije Srbije i u svoje ime želim ovom prilikom da pohvalim Predlog budžeta za 2019. godinu.

Pažljivo sam pročitao ovaj materijal i nema dileme da je budžet izbalansiran i da će istovremeno imati i socijalnu i razvojnu dimenziju, uz deficit koji je pet milijardi manji nego ove godine. Povećanje plata u javnom sektoru je za 33 milijarde dinara, među kojima su plate lekara, profesora, policije i vojske. Moram da pohvalim i planirano povećanje penzija, 35 milijardi, što će našim najstarijim građanima i te kako poboljšati životni standard.

Da je budžet razvojni, potvrđuje i podatak da će kapitalne investicije biti 30% veće u odnosu na prošlogodišnji budžet i da se vodilo računa o velikim infrastrukturnim projektima. Imaćemo iduće godine oko sto milijardi namenjenih za subvencije, što podrazumeva više novca za privredu, železnice, puteve, turizam i poljoprivredu. Smatram da je važno da svi poljoprivrednici u Srbiji znaju da će iduće godine budžet za poljoprivredu biti za sedam milijardi dinara veći od ovogodišnjeg.

Što se tiče transfernih sredstava, moram da naglasim da je planirano, na primer, da Opština Surdulica iz budžeta Ministarstva finansija iduće godine dobije 238.000.000 dinara, što predstavlja značajnu podršku za finansiranje tekućih poslova iz delokruga lokalne samouprave.

Ministre, znate da lokalna samouprava daje plate svim zaposlenima u lokalnoj samoupravi, kao i da finansira predškolsku ustanovu, te vas molim da u budućnosti povećate i ovaj transfer za povećanje plata. Mi ćemo se kao opština truditi da deo nedostajućih sredstava dopunimo kroz izvorne prihode i maksimalno ćemo iskoristiti sve zakonske mogućnosti za ubiranje većih izvornih prihoda u budžet Opštine Surdulica.

U tom smislu, zamolio bih vas da na nivou Vlade i Ministarstva finansija razmotrite jedan moj predlog. Reč je o članu 98. Predloga zakona o naknadama za korišćenje javnih dobara, koji je takođe na dnevnom redu ove sednice, a kojim je predviđeno da prihodi ostvareni za naknade za vode pripadaju budžetu Republike, a prihodi od tih naknada na teritoriji AP Vojvodine budžetu Vojvodine. Smatram da bi zbog infrastrukturnog razvoja opština širom Srbije bilo korisno da ovaj odnos podele prihoda bude pola-pola, tako da 50% prihoda od naknade za vode zadržavaju opštine i gradovi, a 50% ode u budžet Republike. Reč je o značajnim sredstvima, a vi sigurno imate podatke i možete u dinar da uradite projekciju koliko je to novca. Ako bi 50% tog prihoda ostvarili direktno opštine i gradovi, uz zakonsku obavezu da investiramo u razvoj lokalne infrastrukture, to bi za svaku opštinu bio veliki zamajac. Molim vas da o tome razmislite, jer je to na neki način i pravično rešenje, a svaki dinar izvornih prihoda mnogo znači lokalnoj samoupravi.

Navešću primer. Znete da u opštini Surdulica postoji fabrika vode „Rosa“, odnosno „Vlasinka“, koja radi pod kompanijom „Koka-Kola“. Po ovom predlogu i tabeli koju ste dali, 1,23 dinara na svaku flaširanu vodu ide u budžet Republike Srbije. Svi šleperi, kamioni i sve to prolazi kroz opštinu Surdulica, a mi moramo iz lokalnog budžeta da finansiramo popravke istih, tako da vas molim da, ako možete, ovu raspodelu uradite ovako. Ja sam dao i amandman na ovu temu i nadam se, ministre, da ćete ga podržati.

Takođe, želim da pohvalim to što je Vlada prepoznala značaj projektnog finansiranja kroz IPA projekte EU. Vidim da je u Predlogu budžeta za narednu godinu obezbeđeno budžetsko sufinansiranje konkretnih projekata u vrednosti od 4,3 milijarde dinara, dok će iz IPA fondova biti obezbeđeno 3,8 milijardi.

Pošto dolazim iz Opštine Surdulica, koja maksimalno koristi IPA fondove prekogranične saradnje, moram da naglasim da smo realizovali projekte, u vrednosti od preko pet miliona evra, koji su poboljšali uslove života građana Surdulice. Moja ideja je da kroz IPA fondove realizujemo najveći projekat južno od Niša, i to projekat izgradnje kanalizacionog prstena oko Vlasinskog jezera. Evropska unija bi obezbedila 50% sredstava, ali potrebno je da Vlada kroz budžet obezbedi ostatak novca, a to je oko četiri miliona evra. O tome sam razgovarao sa predsednikom Vučićem i on je podržao ovaj projekat. Na ovaj način bismo uposlili najmanje hiljadu ljudi u Pčinjskom okrugu. Kao krajnji rezultat, dobili bismo zdraviju životnu sredinu, razvoj turizma, ribolova, bolji kvalitet izvorske vode i više stranih investicija. Zato hoću da vas zamolim, za početak, da Ministarstvo finansija obezbedi novac za izradu planskih dokumenata, pa da nakon toga i ceo projekat stavimo u budžet, uz podršku 50% novca iz IPA fondova.

Postoji ovde na dnevnom redu jedna stvar koja me zabrinjava, a to je mera zabrane zapošljavanja u javnom sektoru, koja će na snazi biti do kraja iduće godine. Ovo ne kažem zbog toga što imam nameru da zaposlim simpatizere moje stranke, već zbog objektivnih problema koji pogađaju lokalne samouprave, pa i Surdulicu. Zbog ovako restriktivne mere dolazimo u situaciju da ostajemo bez inženjera ili geodeta; neće imati ko da nam uradi pregled, da ga overi ili izvrši tehnički prijem. To blokira rad svake opštine. A da ne govorim o lekarima – ako ih ne zaposlimo, direktnu štetu trpe pacijenti, a to su naši sugrađani. Zato hoću da vas zamolim da ovu meru preispitamo početkom iduće godine ili da se pronade neki drugi način, ali da ne blokiramo funkcionisanje celog sistema.

Na kraju moram da se osvrnem na još jedan trošak koji je planiran u budžetu za pravosuđe, a reč je o troškovima novčanih kazni, jer sam ovde video da će svi osnovni i viši sudovi u Srbiji imati na raspolaganju preko milijardu dinara za novčane kazne, što je blizu deset miliona evra, ne računajući ostale sudove i tužilaštva. Samo u dva slučaja Opština Surdulica morala je da pomogne

i da plati štetu jednoj školi od 20.000.000 dinara zbog osude dvojice profesora koji su neosnovano otpušteni, pa presudom suda vraćeni na posao. Tužiteljka koja ih je tada proganjala i bez osnova pritvarala, u nameri da obezbedi članu Demokratske stranke reizbor na funkciju direktora, danas je napredovala iz Osnovnog u Više javno tužilaštvo u Vranju, a trošak od 20.000.000 morali su da plate građani Surdulice.

Zamolio bih vas i ministarku pravde da nađete način da sav ovaj rashod prebacimo na loše sudije, loše tužioce koji prave ovakve troškove, a ne na građane Srbije, koji za to nisu krivi.

Još jedanput da vam zahvalim, kao član Izvršnog odbora Fudbalskog saveza Srbije, na projektu izgradnje Nacionalnog stadiona i da vam poželim da ovaj budžet u idućoj godini sprovedete kako ste i planirali. Hvala, ministre.

PREDSEDNIK: Reč ima narodni poslanik Goran Kovačević.

Izvolite.

GORAN KOVAČEVIĆ: Poštovani ministri, naravno da je budžet najznačajniji pravni akt koji se donosi u jednoj fiskalnoj godini u jednoj skupštini i naravno da je budžet najznačajniji fiskalni dokument koji se donosi u jednoj fiskalnoj godini.

Budžet je planska i realna kategorija. Budžet Srbije za 2019. godinu je realan budžet i zadovoljava sve principe budžetskog planiranja. To je budžet koji podrazumeva da smo prihode planirali konzervativno, rashode realno, nalazi se u ravnoteži. Svoj stav su dali Fiskalni savet, MMF. I, gospodine ministre, ja bih mogao ovde da završim svoje izlaganje.

Ovo je budžet, javna rasprava u Skupštini Srbije, u javnosti Srbije. Prosto, za mene je iznenađenje – suviše vam je lako. To je posledica dobrog budžeta. Budžet je slika vremena u kome živimo, ove generacije i odnosa prema nasleđenim nacionalnim dobrima. Budžet Republike Srbije svakako jeste bitan i on podrazumeva da u narednom vremenskom periodu funkcionišemo sve bolje i bolje.

Kada bih se osvrtao na probleme koje su navodili, na kritike, da ne govorim teoretski o budžetu, u stvari, možemo da čujemo da postoji samo jedan problem, a taj problem je – Srbija ne raste dovoljno brzo u ekonomiji. To nije problem koji se tiče budžeta 2019. godine, nije tema rasprave, to je makroekonomski pokazatelj. Fiskalni savet kaže da ne rastemo dovoljno brzo, opozicioni poslanici kažu nam da ne rastemo dovoljno brzo, a rastemo po 4,5% u ovoj godini. Rastemo po prosečnoj stopi od 3,5%, i to je suština funkcionisanja u prethodne tri godine.

Porede nas sa zemljama Evropske unije. Kažu – ne, vi niste dobri kao zemlje Evropske unije, ne govoreći da zemlje Evropske unije imaju na desetine prednosti u rastu ekonomije u odnosu na nas. Sve zemlje sa kojima nas porede odavno su u Evropskoj uniji, imaju jedinstveno tržište, imaju pristup evropskim

fondovima, imaju sve ono što će Srbija tek imati. U takvim uslovima mi rastemo onoliko koliko i te zemlje.

Kada govorimo o budžetu, u stvari govorimo o potpuno novom sistemu funkcionisanja, o sistemu vrednosti u kome je čovek na prvom mestu. Čovek. Kada gradimo nove bolnice, gradimo ih za Srbiju i Srbe; kada gradimo nove auto-puteve, gradimo ih za Srbe i za Srbiju i za sve građane Srbije. Kada podižemo plate, a podižemo plate tako što podižemo plate u realnom sektoru i u javnom sektoru, podižemo i penzije, u stvari, radimo za ljude koji žive u Srbiji.

Suviše smo se mi, gospodine ministre, nagledali pogrešnih ekonomskih procesa. Suviše su ekonomski procesi koje smo mi gledali bili na ivici siromaštva države Srbije. Zato je borba za ekonomsku istinu, a protiv ekonomske laži, takođe rasprava o ovom budžetu.

Ključni srpski ekonomski parametar, i ne tiče se ekonomije, jeste politička stabilnost. Bez političke stabilnosti nema jake ekonomije u Srbiji; bez političke stabilnosti u regionu nema ekonomski jakog srpskog naroda i srpskog ekonomskog prostora. To je suština.

Prvi makroekonomski parametar, rast srpske ekonomije, manje-više sam apsolvirao. To je prosto netačna tema, srpska ekonomija raste i u narednom vremenskom periodu.

Niko nije pomenuo, sem vas, monetarnu stabilnost. To nije tema, o tome se ne govori, iako je monetarna stabilnost ključni ekonomski faktor i pretpostavka za uspešnu ekonomiju. Inflacija od 2,2% nije inflacija u Srbiji, nego je inflacija u EU, a inflacija u Srbiji je takođe 2,2% u oktobru.

Građani Srbije, kada je inflacija u Srbiji u poslednjih šest meseci otprilike bila ista, nije otprilike nego potpuno identična sa inflacijom u EU, 2,2%? Kada je valuta bila na 0,3% rasta? Čak u ovim trenucima beležimo i pozitivan rast u odnosu na strane valute. Znači, ne govorimo o drugom parametru makroekonomske stabilnosti.

Kada govorimo o trećem parametru, vi ste lepo rekli, 370.000 ljudi je zaposleno; pada nivo nezaposlenosti na 11,3%. Ali, 370.000 novih radnih mesta. A pada nam, ministre, i broj zaposlenih u javnom sektoru, pa je u realnom sektoru broj zaposlenih još mnogo veći.

I koje kritike da neko kaže nama iz vladajuće političke stranke? Šta da nam kaže? Da pričamo o budžetu? Oni o tome nisu pričali.

Vi ste vrlo lepo i jasno rekli, postoje, u stvari, četiri ključna parametra koja govore o ovom budžetu. Srbija finansira povećanje plata i penzija, povećava ličnu potrošnju, povećava javnu potrošnju za 4% BDP-a, ono što smo sanjali i čemu smo težili. Srbija rasterećuje privatni poslovni sektor za 120 milijardi dinara. To je, u stvari, rasprava o budžetu i u toj raspravi nemate nijednu ozbiljnu temu.

Ja bih mogao ovako da pričam desetine i desetine minuta, o deficitu, koji je na 0,5% na nivou opšte države, odnosno 0,3% na budžetu Republike. Planiran, biće suficit. Za razliku od vas, ministre, ja mislim da treba da idemo u deficit od 0,5% u realizaciji zato što srpska ekonomija u ovom trenutku može da izdrži deficit od 0,5% na nivou opšte države. To bi nam bio prostor za još veći rast. Da govorim o javnom dugu, koji je 50% ispod za nekih mesec dana; da govorim o kamatama od 102 milijarde, odnosno njihovom umanjeњу od 12,5%, i to je jedan od osnovnih izvora budžetskog suficita koji država Srbija ima. Da pričam o ekonomskim parametrima...

Ali zašto da pričamo, možemo da se hvalimo. Vi to radite, predsednik Vlade radi, predsednik države radi. Skupština... Nema razloga, kao poslanik, da pominjem ono što niko nama ne kaže da nije tačno.

Govore samo o rastu. Kažu – Srbija ne raste. Ponovo da kažem građanima Srbije, kada smo u Skupštini poslednji put govorili da Srbija ne raste dovoljno brzo? Nije dovoljno 4,5%, odnosno 3,5% verovatno.

Kažu nama u Skupštini da mi branimo politiku. U stvari, njihova rasprava o ekonomiji je samo politička tema. Mi potpuno jasno razumemo da Srbija u ovom trenutku ima ideju, viziju i misiju da građanima Srbije bude bolje. Kada mi glasamo za budžet, u stvari glasamo da ispričamo san Srbije da Srbija bude ekonomski uređena zemlja. Glasamo za Srbiju, da više nikad ne doživi inflatorne devedesete i nacionalno ponižavajuće dve hiljadite. U stvari, glasamo, gospodine ministre, za hiljadu mojih malih komšija iz Kragujevca, da danas, po hladnom vremenu, igraju košarku u školskoj sali, u dve škole u Kragujevcu, jedna je stara 40, druga je stara 108 godina. Glasamo, u stvari, da ne ugrozimo ničiji ekonomski san, kao što su naše ugrožavali.

Ja mogu o budžetu da pričam još pedeset minuta i ne bih rekao i pomenuo sve što je pozitivno, ali, da ne ugrozim ničiji san i da napravim Srbiju kakva jeste, da budem mali deo te Srbije i tog cilja, zato, gospodine ministre, glasam za budžet Republike Srbije za 2019. godinu.

PREDSEDNIK: Zahvaljujem.

Reč ima poslanica Maja Videnović.

Izvolite.

MAJA VIDENOVIĆ: Gospođo predsednice, gospodine ministre, pardon, gospodo ministri, koleginice i kolege, nekoliko minuta koliko imam na raspolaganju da govorim o 63 tačke dnevnog reda, koje su iz oblasti kulture, poljoprivrede, nauke, ekonomije, obavezuje me da govorim o suštini, a suština je... Ja vas molim da pokušamo da budemo ozbiljni, barem ova dva minuta koliko imam.

Čujemo ovde neverovatne bajke o snovima, koji ne predstavljaju samo nekakvu poruku SNS-a zbog koje su oni danas došli danas da govore, nego

predstavljaju ponižavanje i ruganje građanima. Neverovatna je vaša nerealnost prema onome kako građani danas žive.

Vi ste, gospodine ministre... Premijerka Srbije je rekla da je ovaj budžet, citiram, pravedan i razvojan. Ja ću samo u nekoliko stvari da vas pitam da mi kažete tačno gde je pravda za penzionere, građane Republike Srbije, kojima ste oteli penzije, a danas ovde... Ministre, ja vas molim da prestanete da ponižavate penzionere, da im vi kažete da im Vlada danas daje nekakve tri hiljade. Ništa vi njima ne dajete. To, ministre, nisu vaše pare. To je njihov novac koji ste im vi protivustavno oteli, pa onda, vraćajući deo koji ste im oteli, to predstavljate kao nekakvo davanje. To nije vaš novac. Vi njim upravljate i upravljate nepravedno. Gde je tačno pravda u tome?

Gde je tačno, ministre, pravda u činjenici da se preko 370.000.000 evra za usluge po ugovoru nalazi u ovom budžetu? Za koje to tačno usluge? Kome tačno će ti ugovori, sa kim tačno će ti ugovori biti potpisani?

Gde je tačno pravda u činjenici da su subvencije za kulturu manje u ovom budžetu u odnosu na prošlu godinu za 22,50%? Gde je tačno pravda da građani ponovo subvencionišu i finansiraju „Er Srbiju“, a da im „Er Srbija“ naplaćuje čašicu vode kada imaju priliku, oni srećniji, da lete i da obavljaju poslove ili da putuju privatno?

Gde je, ministre, tačno pravda u činjenici da se 250.000.000 evra Republika Srbija... I čujemo neverovatne pohvale za taj neverovatni politički, vizionarski san, da ćete uzeti kredit u iznosu od godišnje uštede za finansijsku konsolidaciju, koliko ste oteli penzionerima, jer ćete izgraditi Nacionalni stadion. Gde je tačno pravda u toj nepravdi neverovatnoj u vašoj politici, za koju je jedini i isključivi cilj da se očuva SNS na vlasti?

Ministre, gde je tačno pravda u činjenici da se i ove godine izdvaja za Tomislava Nikolića, za Kancelariju za saradnju sa Rusijom i Kinom, za nešto što sam sigurna da vi ne možete da ponovite za šta tačno?

Gde je tačno pravda da i ovim predloženim zakonima ne ispravljate nepravdu i da ponižavate milostinjom porodilje i majke koje dobijaju nekoliko stotina i nekoliko hiljada dinara umesto onako kako je trebalo da bude? Ni to se ovim ne ispravlja.

Gde je tačno pravda za nešto o čemu govorim četvrtu godinu? I, evo, sada dobijamo da tako nešto treba da se ukine. Četiri godine vas molim i tražim da ukinete tzv. privremenu tzv. zabranu zapošljavanja, zato što to nije ni privremena mera, jer se iz godine u godinu produžava, niti je zabrana jer ona važi za svakog čestitog građanina koji je odlučio da se prirodno usmerava, da pošteno stekne diplomu i da radi u onim oblastima koje su prirodno usmerene na državu. Za njih nema mesta. Ima mesta za članove i simpatizere SNS-a, ima mesta za poslanike SNS-a koji rade u Višoj medicinskoj školi, dok profesorke ostaju na ulici.

Ovo je budžet u kome nema pravde.

A kada pričamo o razvoju, pričamo samo o razvoju budžeta BIA, pričamo o razvoju policije i vojske, i to ne za one časne vojnike i pripadnike unutrašnjih poslova, nego za silu i represiju. To je ono što je suština. Ovo nije budžet koji u interesu ima građane, ovo je budžet za očuvanje Srpske napredne stranke na vlasti.

PREDSIEDNIK: Hvala.

Reč ima narodni poslanik Aleksandra Tomić.

Izvolite.

ALEKSANDRA TOMIĆ: Uvaženi predsedavajući, poštovani ministri, kolege poslanici, pravda nije za SNS nego za sve građane Srbije. Pravda je ta da smo od 2012. godine morali da vraćamo dugove, one koje ste vi napravili do 2012. godine. Pravda je da smo za sve ono što ste radili do tada mi morali da uzmemo taj teret na svoja leđa i da dovedemo zemlju iz minus 3% pada društvenog proizvoda, i uopšte svih privrednih aktivnosti, do plus 4,2%. To nije tako jednostavno. Zbog toga su građani Srbije i prepoznali SNS, da može da izvuče zemlju iz ambisa u koji ste je vi gurnuli.

A što se tiče toga da u raspravi o budžetu treba da se provuku kroz blato poslanici koji rade u državnim institucijama, oni nisu zaposleni kao poslanici u visokim školama, nego su zaposleni kao profesori. Učili su neke škole, završili državne fakultete, magistrirali, doktorirali i imaju izbor u zvanja. Prema tome, nemojte to da radite, jer mnogo toga što bismo mi mogli da pričamo o vašoj kadrovskoj strukturi, o tome kako ste vi i vaše kolege završavali škole i gde ste sve radili i kako ste budžet Srbije trošili na vaše potrebe ne bi išlo nikome ovde u korist. Hvala.

PREDSIEDNIK: Sledeći govornik je Olivera Pešić.

Izvolite.

OLIVERA PEŠIĆ: Zahvaljujem, predsednice.

Uvaženi ministri sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, Predlog zakona o budžetu za 2019. godinu je rezultat reformskog procesa koji je Vlada Republike Srbije započela još 2014. godine. Želim da naglasim i pohvalim dobru praksu koja se nastavlja prilikom planiranja budžeta, odnosno želim da kažem da su prihodi i rashodi realno planirani, tako da mi danas ovde govorimo o jednom uravnoteženom budžetu. Planirani deficit je fiskalno odgovoran i kao takav on će omogućiti održavanje makroekonomske stabilnosti koja je postignuta u prethodnom periodu i dovešće do smanjenja učešća javnog duga u BDP-u.

Uštede koje su napravljene u prethodnim godinama zahvaljujući pre svega teškim merama fiskalne konsolidacije otvorile su prostor za nikad veće investicije, tako da se budžetom za 2019. godinu planira 30% više sredstava za kapitalne investicije nego što je to bilo planirano u 2018. godini. Dakle, 220

milijardi je planirano budžetom Republike Srbije za 2019. godinu za kapitalne investicije. Ministar je više puta tokom svog izlaganja taksativno nabrojao o kojim se važnijim kapitalnim investicijama radi. Ne bih da ponavljam, želim da kažem samo da se radi o velikom broju škola, vrtića, bolnica, domova zdravlja, kilometrima auto-puta. Upravo iz tog razloga mi s pravom možemo da kažemo da je ovaj budžet razvojni.

Budžet za 2019. godinu je i socijalno odgovoran, jer je pre svega fokusiran na povećanje životnog standarda svih građana Srbije. U prilog tome govori i to da će plate od 1. januara u Srbiji u javnom sektoru biti veće 7–12%. U tu svrhu planirane su 33 milijarde u budžetu Republike Srbije za 2019. godinu, više nego što je to bilo u 2018. godini, tako da će 12% povećanje neto zarada imati medicinske sestre i tehničari, 10% imaće lekari, 9% imaće ustanove socijalne zaštite, prosveta, vojska, policija, 8,5% Poreska uprava i Uprava carina i 7% ostali budžetski korisnici.

Ono što je važno da građani Srbije znaju jeste da će od 1. januara 2019. godine minimalna zarada u Srbiji biti veća, tako da će iznositi 27.000 dinara. Povećane su penzije u iznosu od 8 do 13%, a danas su svi naši penzioneri dobili ček od 3.000 dinara.

Nakon što je Vlada Republike Srbije obezbedila makroekonomsku stabilnost, pre svega uspešno sprovedenim merama fiskalne konsolidacije, stvorila se mogućnost da se ovim budžetom za 2019. godinu smanji fiskalno opterećenje zarada za 1%, odnosno sa 63 na 62%, i da se na taj način rastereti privreda.

Budžet za 2019. godinu je dokaz da Vlada Republike Srbije i Ministarstvo finansija vode odgovornu budžetsku politiku. Upravo zahvaljujući tome, građani Srbije u narednim godinama mogu da očekuju nova povećanja plata i penzija, nove investicije, nove olakšice za privredu, ali pre svega iz realnih izvora, u skladu s onim što zaradimo. Politika ove vlade, jedina ispravna, moguća i prava politika, jeste da trošimo u skladu s onim što zaradimo, jer je to jedini način da Srbija stoji čvrsto na svojim nogama.

U danu za glasanje poslanici Srpske napredne stranke a, nadam se, i naši koalicioni partneri podržaće Predlog zakona o budžetu, kao i ostale predloge zakona koji se nalaze na dnevnom redu. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI (Vladimir Marinković): Hvala.

Reč ima narodni poslanik Neđo Jovanović.

Izvolite.

NEĐO JOVANOVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Uvaženi ministri sa saradnicima, poštovane kolege narodni poslanici, imajući u vidu da je na današnjoj raspravi jedna od najvažnijih tačaka dnevnog reda u toku cele kalendarske godine, ja se zaista neću izjašnjavati o nečemu o čemu su se krajnje kompetentno i visokostručno, referentno izjasnili moji

uvaženi saradnici, kolege, drugovi, a to su ovlašćeni predstavnik Dušan Bajatović i uvaženi kolega Radenković.

Jedino pitanje koje želim da postavim vama, uvaženi ministre Mali, imajući u vidu da se zaista radi o izuzetno dobro ustrojenom budžetu – samo jedna profesija, da je tako nazovem, nije dovoljno prepoznatljiva u ovom budžetu kada je u pitanju rast zarada. Rast zarada u javnom sektoru je jako dobro osmišljen i ono što se čini kao razvojni deo budžeta jeste ne samo investicioni preporod, ne samo privredni preporod već i ono što se vezuje za bolji standard stanovništva kroz rast zarada. Postavlja se pitanje šta je sa pravosuđem, šta je sa tužiocima i sudijama, šta je s onima koji će u svakom slučaju imati priliku da postavie negde pitanje, a ja lično i moje kolege u poslaničkoj grupi ne bismo želeli da se to pitanje afirmiše, da se smatra da je ta branša zapostavljena. Postavlja se pitanje da li su rastom zarada obuhvaćeni i nosioci pravosudnih funkcija.

Sledeće što želim da kažem jeste zakon...

Jesu. Zahvaljujem se.

Sledeće pitanje koje se pojavljuje i kao tačka dnevnog reda jeste Zakon o stečaju. Uvaženi ministre, Zakon o stečaju je, kao Predlog zakona, odnosno izmena i dopuna zakona, jako dobro osmišljen. Ono što je u ovom zakonu afirmativno jeste veća uloga stečajnih poverilaca prilikom imenovanja stečajnog upravnika. Međutim, ja bih u ime Socijalističke partije Srbije ovde izneo niz sugestija za koje se, uvaženi ministre, nadam da ćete ih prihvatiti. Nisu predložene amandmanima, ali su krajnje dobronamerne sugestije.

Radi se o sledećem: u članu 5. kojim se dopunjuje član 35. predviđeno je da na prvoj sednici skupštine poverilaca stečajni poverioci čija potraživanja se smatraju verovatnim za više od 50% ukupnih potraživanja imaju pravo učestvuju u imenovanju, odnosno postavljenju stečajnog upravnika.

Ovde se radi, u stvari, o prvom poverilačkom ročištu. Zašto? Zato što se na prvom poverilačkom ročištu bira skupština poverilaca. Postavlja se pitanje da li će tih 50% na tom prvom poverilačkom ročištu, kao verovatna potraživanja, biti istovremeno na ispitnom ročištu utvrđena potraživanja, 50%? Da li se na taj način dovode u diskriminaciju određeni stečajni poverioci koji će imati privilegiju da na prvom poverilačkom ročištu učestvuju u postavljenju stečajnog upravnika, a posle toga će ih nesumnjivo biti značajno manje?

Drugo što je ovde jako važno jeste činjenica da ne bismo smeli da čestim izmenama, promenama stečajnih poverilaca utičemo na odugovlačenje stečajnog postupka. Na kraju krajeva, ulazimo u rizik da se povredi pravo stranke na suđenje u razumnom roku.

Što se tiče predujma za troškove stečajnog postupka, uvaženi ministre, ja bih vas zamolio da imate u vidu jednu činjenicu koju niko ovde ne može dovesti u sumnju, a to je da troškovi značajno prevazilaze iznose koji su

specificirani ili definisani u članu 59. stav 2. predloženog zakona. Tu su predložena rangiranja na mikro, mala, srednja i velika pravna lica i vidimo da su troškovi svedeni na iznose od 50.000, 200.000, 600.000 i 1.000.000 dinara.

Pedeset hiljada dinara je, uvaženi ministre, zaista suma koja neće biti dovoljna. Bojim se da će na taj način i stečajni upravnik i svi organi stečajnog postupka doći u jedan problem, a taj problem se vezuje za izmirenje osnovnih obaveza. Ako imamo u vidu da će 30.000 dinara biti plaćeno samo za oglašavanje, od 50.000 dinara ostaje samo 20.000 dinara. Treba zameniti katance na bravama, platiti administrativne troškove, mnogo štošta. Šta možemo da uradimo sa 20.000 dinara? Zamolio bih vas da ove iznose povećamo za 100% i da to bude odborski amandman s obzirom na to da mi amandmane u tom pravcu nismo podnosili.

Na samom kraju, s obzirom na to da su ovo krajnje dobronamerne sugestije, drago mi je što je koleginica Vazura ovde, ona može da čuje moje sugestije kao zaista dobronamerne jer naša saradnja je uvek bila krajnje korektna, molim vas da ih imate u vidu.

Poslanička grupa SPS će, u svakom slučaju, kompletan set zakona u danu za glasanje podržati. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Jovanoviću.

Reč ima ministara finansija dr Siniša Mali.

Izvolite.

SINIŠA MALI: Hvala lepo. Mislim da su sugestije koje ste dali veoma korisne, u smislu saveta, i ja ću koliko danas razgovarati sa ministrom privrede o tome.

Ono što je meni važno samo da vi znate jeste da, bez obzira na prava manjinskih poverilaca da izglasaju stečajnog upravnika pa da se kasnije utvrdi da imaju manje prava nego što je bilo na prvom ročištu, u bilo kom trenutku nakon toga stečajni upravnik može da se promeni, tako da ta fleksibilnost postoji u celom procesu.

Inače, izmene ovog zakona su upravo inicirane našom željom da postupak bude što transparentniji, da se uvaži i mišljenje malih poverilaca i, na kraju krajeva, da na Duing biznis listi Svetske banke napredujemo i u ovoj oblasti koja je za nas veoma važna. Hvala.

PREDSEDNIK: Zahvaljujem.

Reč ima Dušan Petrović.

DUŠAN PETROVIĆ: Hvala, predsednice.

Poštovana gospodo ministri, centralizacija je u Srbiji dobila oblik samovlašća. U pogledu finansiranja lokalnih samouprava zakon o budžetu je neustavan, protivan je Zakonu o budžetskom sistemu, protivan je Zakonu o finansiranju lokalnih samouprava, protivan je Evropskoj povelji o lokalnoj

samoupravi koju je ova skupština ratifikovala pre skoro deset godina, pa samim tim i protivan našem unutrašnjem pravu i po tom osnovu.

Imajući u vidu koliko bi trebalo novca za 145 gradova i opština u ovom budžetu da bude opredeljeno kada se radi o nenamenskim transferima, za Grad Šabac je opredeljeno 479.000.000 manje, dakle četiri miliona evra, za Paraćin 250.000.000 dinara manje, dakle dva miliona evra, za Čajetinu 95.000.000 manje, dakle 800.000 evra.

Nepoštovanje Zakona o finansiranju lokalnih samouprava i Zakona o budžetskom sistemu dovelo je do toga da je u 2017. godini Leskovac, koji ima 138.000 stanovnika, dobio 12,1 milion evra iz budžeta Republike Srbije, Kraljevo, koje ima 120.000 stanovnika, dobilo je 6,75 miliona evra, Jagodina, koja ima 70.000 stanovnika, dobila je pet miliona evra, Šabac, koji ima 116.000 stanovnika, dobio je 2,5 miliona evra. Ne postoji nikakva pravno utemeljena niti logička matrica koja može da dovede do ovakvog predloga koji je, još jednom ću da kažem, neustavan pa ćemo na Ustavnom sudu i da se raspravimo kada budete ovo izglasali, ako izglasate.

Tekuća rezerva u ovom budžetu je predviđena na tri milijarde dinara. Zanima me, gospodine ministre, koliko ćete para iz tekuće rezerve do 31. decembra da zaključcima Vlade opredelite pojedinim opštinama i gradovima u Srbiji? Grad Beograd je u 2018. godini do danas iz budžeta Republike Srbije dobio četiri miliona evra. Grad Beograd je u 2018. godini potrošio, poštovani građani Srbije, tri miliona evra da bi kupio nakit za Novu godinu, u državi Srbiji danas.

U 2017. godini iz tekuće budžetske rezerve gradovima i opštinama je zaključkom Vlade podeljeno, gospodine ministre Ružiću, pošto vi niste upućeni u to, kako ste to rekli na televiziji, 5,5 milijardi dinara.

Zbog toga, ovo samovlašće je moralo da se nađe pred međunarodnim institucijama. Gradonačelnik Šapca, predsednik stranke Zajedno za Srbiju i jedan od osnivača Saveza za Srbiju, o svemu ovome je govorio pred Savetom Evrope, pred Kongresom lokalnih vlasti u Strazburu.

Pošto su se, naravno, ozbiljne međunarodne institucije pozabavile ovim dramatičnim i drastičnim kršenjem zakona koje sprovodi Vlada Republike Srbije, neustavnošću odluka koje donosi Parlament Republike Srbije, početkom februara...

PREDSEDNIK: Hvala. Vreme ste potrošili. Vaše kolegice su potrošile vreme predviđeno za vašu poslaničku grupu. Hvala.

Reč ima poslanik Blaža Knežević.

BLAŽA KNEŽEVIĆ: Zahvaljujem, predsedavajuća.

Poštovani ministre sa saradnicima, pred nama se nalazi Predlog zakona o budžetu Republike Srbije za 2019. godinu, kao i set reformskih zakona koji će doprineti daljem podizanju životnog standarda građana, privrednog rasta i

još intenzivnijem ekonomskom napretku naše zemlje. Budžet za 2019. godinu karakteriše socijalni aspekt, koji je povezan sa povećanjem životnog standarda, nikad većim povećanjem plata i penzija, a takođe imamo rekordna izdvajanja za kapitalne investicije.

Ovim zakonom omogućićemo rasterećenje privrede, da naša privreda bude što atraktivnija i konkurentnija. Privredna aktivnost u 2018. godini beleži intenzivan rast i dolazak velikog broja stranih investitora. Reformski procesi u našoj zemlji sprovode se na zdravim osnovama fiskalne i monetarne stabilnosti. Podigli su kredibilitet i atraktivnost naše privrede za strana ulaganja.

Ono što je važno napomenuti, treću godinu zaredom imamo suficit u budžetu. Imamo nezaposlenost koja je spuštена sa preko 25% na 11,3%. Uspeli smo da dovedemo ozbiljne strane investitore. Popravili smo međunarodni ugled Srbije. Rast penzija je onakav kakav odgovara ekonomskom razvoju naše zemlje. Treba da nastavimo da radimo i ulažemo u našu ekonomiju, obrazovanje, kulturu, zdravstvo, u naš jezik, u digitalizaciju i da nastavimo da zapošljavamo Srbiju.

Zato je sramota što jedan od predvodnika petooktobarske horde koja je palila i pljačkala Dom Narodne skupštine, danas prisutan ovde konačno, govori na ovakav način o privrednom rastu naše zemlje. Isti oni koji su se na najbrutalniji način obračunavali sa građanima Srbije preko tzv. kriznih štabova 2001. godine, kada su upadali u javna preduzeća i lokalne samouprave i izbacivali ljude napolje s posla. Isti onaj prethodni govornik, koji je uništio grad Šabac katastrofalnim privatizacijama, a onda valjda kao nagradu, kako je to bilo kod njih valjda u to vreme, a mislim da ni sada nije drugačije, postao dvostruki ministar – ministar poljoprivrede – bacio je na kolena i uništio srpsko selo i, kako reče kolega Atlagić, za jednu godinu zaklao stočni fond, preko 250.000 grla. Zatim, kao ministar pravosuđa, preko noći otpustio preko 850 sudija samo zato što nisu hteli da sude kako su to hteli Boris Tadić, Dragan Đilas, Jeremić, Petrović i ostali. Naravno da ništa od toga njima nije bilo sveto.

Ne možemo, takođe, da zaboravimo i ono čuveno idiotsko pitanje pred Međunarodnim sudom pravde, takođe u kreaciji Borisa Tadića, Dušana Petrovića, Vuka Jeremića, Borka Stefanovića i Dragana Đilasa, kada su problem Kosova spustili u EU i samim tim doveli Kosovo i Metohiju u situaciju u kojoj se danas nalazi.

Na kraju bih samo rekao – ministre, puna podrška ovom budžetu i samo napred. Zahvaljujem.

(Dušan Petrović: Replika.)

PREDSEDNIK: Niste spomenuti ni jednom jedinom rečju. Stalno ste vikali – a ko, reci ime, reci ime.

(Dušan Petrović: Jeste, spomenuo me je, kako ne?)

Ne, vi ste sami u vašoj diskusiji rekli da je gradonačelnik Šapca pisao protiv države.

(Dušan Petrović: Ne, Međunarodnom sudu pravde o Kosovu i Metohiji.)

Nije vas pomenuo. Uvaženi poslanice, pažljivo pratim. Vi ste pisali drugom sudu.

(Dušan Petrović: Molim vas, imam prava na repliku, rekao je ime i prezime, pitajte ga.)

Nije vama uopšte rekao to, a sami ste se pohvalili da je gradonačelnik Šapca pisao protiv države pismo i žalio se na situaciju u Srbiji, o čemu smo pričali na čitavoj jednoj sednici. Niste bili, žao mi je.

Ostanite još malo, molim vas.

Reč ima Milanka Jevtović Vukojičić.

MILANKA JEVTOMIĆ VUKOJIČIĆ: Zahvaljujem.

Uvažena predsednice Narodne skupštine, uvaženi ministri sa saradnicima, pred nama se nalaze vrlo značajni zakoni iz oblasti finansija, i to najznačajniji zakon iz oblasti finansija – Predlog budžeta za 2019. godinu Republike Srbije, sa pratećim dokumentima, odnosno odlukama. Takođe, nalazi se i set drugih finansijskih zakona koji će koristiti realizaciji planiranog budžeta za 2019. godinu, ali se nalaze i zakoni iz oblasti državne uprave i lokalne samouprave i, kao vrlo značajan, zakon o radijacionoj sigurnosti i bezbednosti, koji je podnela narodna poslanica i predsednica Narodne skupštine gospođa Maja Gojković.

Srpska napredna stranka, u danu za glasanje, glasaće za sve predložene zakone zato što su u fokusu ovih zakona, pre svega, unapređenje privrede, odnosno unapređenje privrednog razvoja Republike Srbije; pod dva, rasterećenje privrede od svih onih nameta i dalje ispunjavanje svih onih preduslova koji su vezani za konkurentnost naše privrede. Treći razlog zbog čega će SNS glasati jeste da je budžet izbalansiran na taj način da odgovara potrebama građana. Potrebe građana su prioritet broj jedan za Aleksandra Vučića i SNS. To svakako jeste razlog što ćemo u danu za glasanje podržati ove zakone.

Za one dušebrižnike koji se brinu o najsiromašnijim građanima Republike Srbije, moram da kažem da jedino ovakav budžet, izbalansiran, budžet koji je razvojan, budžet koji se temelji na zdravim fundamentalnim osnovama, a to je na zdravom privrednom rastu, upravo može na adekvatan način da štiti i one najsiromašnije. Ovim predlogom zakona nijedno pravo koje se tiče najsiromašnijih građana, a koje se nalazi na razdelu Ministarstva rada 30, nije ukinuto. Sva prava iz boračko-invalidske i socijalne zaštite, iz oblasti zaštite porodice i dece i dalje se nalaze u Predlogu budžeta i ni za jedan jedini dinar nisu smanjena.

Kako ova vlada odgovorno radi, to pokazuje i povezivanje nauke i privrede osnivanjem Fonda za nauku, što svakako jeste veliki napredak i jedan od načina da mladi ljudi, naučnici ostanu u našoj zemlji i rade u naučnoistraživačkim parkovima.

Ono što takođe želim da naglasim jeste da je na razdelu Ministarstva rada, na razdelu 30, na razdelu Fonda za unapređenje položaja osoba sa invaliditetom, povećan ukupan budžet. Želim da kažem da ova vlada ima odgovoran pristup prema toj kategoriji stanovništva, jednoj od najugroženijih, sarađujući i pružajući finansijsku podršku za preko pet stotina lokalnih udruženja i preko trideset saveza.

U danu za glasanje podržaćemo sve predložene zakone. Hvala.

PREDESEDNIK: Hvala.

Sledeći govornik je Srblav Filipović.

Izvolite.

SRBISLAV FILIPOVIĆ: Hvala, predsednice.

Uvaženi ministri sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, građani Republike Srbije, danas i prethodnih dana raspravljamo o najvažnijim stvarima za našu zemlju, o najvažnijoj temi. Ta tema je budžet Republike Srbije za 2019. godinu.

Ja ne bih naše građane preterano zamarao brojkama, već bih govorio o nekim konkretnim činjenicama, onim do kojih je ljudima stalo i koje se tiču njihovih života, a to je da smo jednom odgovornom socijalnom politikom, odgovornom državotvornom politikom doveli finansije u Republici Srbiji u takvo stanje da možemo na realnim, održivim i stabilnim osnovama da podižemo i plate u javnom sektoru, da podižemo u značajnoj meri penzije, koje su danas više nego što su ikada bile u Republici Srbiji.

Mislim da je tome u značajnoj meri doprineo i sadašnji ministar finansija gospodin Siniša Mali, koji je pokazao kako se odgovorno vode finansije, na primer, u Gradu Beogradu, za vreme mandata gradonačelnika Grada Beograda, kada je dug Beograda prepolovljen, i time zaslužio naše poverenje i poverenje Aleksandra Vučića da bude ministar finansija i to poverenje opravdava iz dana u dan.

Čuli smo kritiku da je ovo vojni, ratni budžet. Pa, zaboga, svaka država mora da ima jaku vojsku i jaku policiju, zbog svoje bezbednosti, ne zato da bi osvajala i da bi uzimala tuđe, već da bi bila sigurna, da bi građani u njoj živeli mirno i spokojno. Da bi u tu zemlju dolazile investicije, morate da imate pravnu i bezbednosnu stabilnost i sigurnost. Zbog toga je dobro što ulažemo i u našu vojsku i u našu policiju.

Takođe, oni dušebrižnici koji kritikuju ovakav budžet neće da kažu da u značajnoj meri podižemo plate i medicinskih sestara, i nastavnika, i profesora i doktora, da pokušavamo da na taj način zadržimo one ljude koji su najčešće

odlazili iz Srbije tražeći bolji život u nekim drugim, zapadnoevropskim zemljama.

U fokusu budžeta za 2019. godinu i u fokusu politike Srpske napredne stranke ostaju građani, ostaju njihove potrebe. Uveren sam da ćemo još jačom, još boljom politikom, jer imamo ljude koji to mogu da sprovedu u Vladi Republike Srbije, na čelu sa Aleksandrom Vučićem kao predsednikom Republike, u 2019. godini ostvariti još veći ekonomski rast, tako da ćemo moći da nastavimo sa povećanjem standarda naših građana i u narednoj godini.

A oni koji govore da je malo tri i po, četiri i po, pet posto, neka se sete samo svojih minus tri i po posto i neka uporede to, biće sasvim dovoljno. Hvala.

PREDSEDNIK: Reč ima Dragana Kostić.

Izvolite.

DRAGANA KOSTIĆ: Zahvaljujem, predsednice.

Uvaženi ministre sa saradnicima, narodni poslanici i građani Srbije, svakako, danas je pred nama najznačajniji zakon iz finansija, zakon o budžetu za 2019. godinu. Ja bih se ovom prilikom u diskusiji posebno osvrnula na razdeo budžeta za 2019. godinu koji se odnosi na turizam.

Međutim, značajno je reći da je još u 2016. godini Vlada Republike Srbije usvojila Strategiju razvoja turizma Republike Srbije za period od 2016. do 2025. godine. Budžet za 2019. godinu je u skladu sa ciljevima koje je postavila ova strategija, a to su: održivi ekonomski, ekološki i socijalni razvoj turizma u Srbiji, jačanje konkurentnosti turističke privrede, povećanje direktnog ukupnog učešća sektora turizma u BDP-u i ukupnog broja zaposlenih u sektoru turizma i, svakako, unapređenje imidža Srbije kako u Evropi tako i u svetu.

Svedoci smo da je 2012. godine učešće turizma u BDP-u bilo 5,4%, a da je 2018. godine taj procenat sedam i očekuje se još veći trend rasta. Takođe, značajno je reći da je 2012. godine broj zaposlenih u turizmu bio 54.000, ali te iste 2012. godine, moram da kažem, 10.000 radnika zaposlenih u turizmu ostalo je bez posla, a danas je taj broj preko 80.000 i očekuje se bukvalno do 2025. godine duplo veći broj zaposlenih u turističkom sektoru.

Prihod koji je ostvarila Srbija u 2018. godini, devizni priliv, zaključno sa devetim mesecom, jeste 1,2 milijarde evra i očekuje se da će do kraja godine biti 1,35 milijardi evra, što je 15% više nego u 2017. godini. Isto tako, broj inostranih posetilaca u Srbiji je značajno povećan, čak i preko 15%. Sve ovo govori da postoji jedna politička sigurnost u Srbiji jer, naravno, inostrani gosti ne bi dolazili da posećuju našu zemlju.

Sem toga, Beograd je zabeležio u avgustu ove godine u odnosu na prethodni avgust 2017. godine 26% veću posećenost inostranih turista i ostvario značajni devizni priliv, a skoro 100% su hoteli bili popunjeni u beogradskim opštinama.

Takođe, jedna od značajnih stvari koje treba reći za budžet, koja se odnosi na razdeo za turizam, jeste da je Vlada Republike Srbije donela odluku da se 500.000.000 izdvoji za vaučere za subvencionisanje korišćenja usluga smeštaja, što znači da je ova vlada socijalno odgovorna prema svom stanovništvu i da će na taj način uticati na podizanje životnog standarda svog stanovništva, što jeste jedan od prioriteta ovog budžeta za 2019. godinu.

Takođe, u budžetu se predviđa razvoj i ulaganje u banje Srbije, koje su neiskorišćeni potencijal. Primetili smo da veliki broj turista iz Srbije odlazi u druge banje, u Sloveniji i Mađarskoj, te na neki način imamo i devizni odliv iz naše zemlje.

U danu za glasanje glasaću za ovaj zakon kao i za set drugih predloženih zakona, kao i moje kolege iz Srpske napredne stranke. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI (Vladimir Marinković): Hvala.

Reč ima Maja Mačužić Puzić.

Nije tu.

Reč ima prof. dr Snežana Bogosavljević Bošković.

Izvolite, profesorka.

SNEŽANA BOGOSAVLJEVIĆ BOŠKOVIĆ: Poštovani predsedavajući, gospodo ministri sa saradnicima, uvaženi narodni poslanici, prethodni govornici iz moje poslaničke grupe izneli su jasno stav SPS-a i na argumentovan način obrazložili zbog čega ćemo mi podržati Predlog budžeta za 2019. godinu, kao i sve prateće zakone koji su tema parlamentarne debate ovog skupštinskog zasedanja.

S obzirom na to da je moja matična kuća, kada se radi o profesionalnoj opredeljenosti, fakultet i naučnoistraživačka zajednica našeg društva, želim posebno da se osvrnem na jedan sasvim nov predlog zakona koji danas razmatramo u kontekstu pratećih zakona. Radi se o Predlogu zakona o Fondu za nauku Republike Srbije. Smatram da je ovaj predlog zakona izuzetno važan i da je on, uz uključivanje hiljadu mladih doktoranada u tekuće naučnoistraživačke projekte, među najvrednijim rezultatima rada resornog ministarstva u protekloj godini.

Zakonom o Fondu propisuje se pravni okvir za uspostavljanje Fonda za nauku, čiji je prevashodni cilj da se osigura stabilno, predvidivo i održivo finansiranje naučnoistraživačkih projekata.

Smatram da je izuzetno važno i to što se usvajanjem ovog zakona stvaraju i pravne pretpostavke za sprovođenje neophodnih reformi u našoj naučnoistraživačkoj zajednici. U našoj zajednici prepoznata je potreba za reformama, kao i potreba da se našim naučnim institucijama osigura stabilnost u radu. Zbog toga smatram da je izuzetno važno i to što se kao novina planira i institucionalno finansiranje institucija čija je pretežna delatnost nauka i istraživanje.

Dakle, jasno je da je politika Vlade i Ministarstva prosvete, nauke i tehnološkog razvoja da se očuvaju i osnaže naši naučni instituti ali i da se naši naučnoistraživački potencijali dalje razvijaju i adekvatno koriste.

Poštovani narodni poslanici, nema sumnje, naš najvredniji naučni potencijal su naši istraživači. Našu naučnu zajednicu danas čini 16.592 istraživača, od kojih oko 62%, ili nešto više od deset hiljada istraživača, jesu doktori nauka. Naši doktori nauka i istraživači rade pretežno na fakultetima i naučnim institutima, a mali broj ih je angažovan i u nefinansijskom, tj. poslovnom sektoru.

Važan naučni resurs Srbije su i savremene i dobro opremljene laboratorije fakulteta i instituta, naučni centri, ogledna poljoprivredna dobra i mnogi drugi materijalni resursi u koje su proteklih godina uložena značajna finansijska sredstva.

Da naša naučna zajednica ima izvanredan istraživački potencijal svedoče brojni naši naučni rezultati, od kojih je nemali broj publikovan u vodećim međunarodnim naučnim časopisima. Pominjem ovaj deo rezultata jer je njihovom objavljivanju prethodila pozitivna recenzija od strane najjementnijih stručnjaka za određenu naučnu oblast. Mnoge naše naučne rezultate citiraju naše kolege iz drugih zemalja, a mnogi od njih su korišćeni i za postavljanje novih hipoteza u njihovim istraživanjima. Važni rezultati naše naučne zajednice su i patent, nova tehničko-tehnološka rešenja. Na primer, nove tehnologije u prehrambenoj industriji, nove sorte bilja i razne inovacije u mnogim naučnim oblastima važne za ekonomski i svaki drugi prosperitet jednog društva.

Rezultat naše naučne zajednice je i visoka pozicija naših univerziteta na listama kojima se prikazuju rejtinzi svetskih univerziteta. Podsetiću vas da je Beogradski univerzitet na prestižnoj Šangajskoj listi rangiran među 400 najboljih, od preko 25.000 svetskih univerziteta. Posebno visoko Beogradski univerzitet rangiran je u oblasti nauke o hrani, tehnologiji hrane, gde zauzima izvanredno 42. mesto.

Poštovani narodni poslanici, u svaki naš vrhunski naučni rezultat utkano je mnogo znanja, truda, objavljenih radova u vodećim svetskim časopisima, entuzijazma mladih i talentovanih istraživača, naučnih saradnika i posvećenosti univerzitetskih profesora. Onda je jasno zbog čega Predlog zakona o Fondu za nauku zavređuje i pažnju i pohvalu, jer pruža nove i veće mogućnosti za našu naučnu zajednicu da ostvari svoje istraživačke ciljeve u oblasti osnovnih, razvojnih i tehnoloških programa kroz četvorogodišnje, dvogodišnje ili jednogodišnje projekte.

Uverena sam da će naša istraživanja i reformski procesi koji slede doprineti jačoj sponi nauke i našeg društva, jer verujem da je zajednički cilj svih nas da naše društvo bude društvo znanja, a da naši naučni rezultati budu stožeri ekonomskog rasta, unapređenja konkurentnosti naše privrede, društvenog i

kulturnog napretka, i to sve sa ciljem poboljšanja standarda i kvaliteta života svih naših građana.

Zbog toga Socijalistička partija Srbije pruža snažnu podršku nauci i svim nastojanjima da se ona vrati na pijedestal koji joj u našem društvu i pripada. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima Dragan Jovanović.

DRAGAN JOVANOVIĆ: Gospodine predsedavajući i gospodo ministri, koleginice i kolege narodni poslanici, još jednom da građani Srbije vide kako to na papiru izgleda ovaj naš budžet Republike Srbije za 2019. godinu. Ono što je najvažnije, osim što je ovako težak naizgled, on je dobro izbalansiran. Zbog toga, sve pohvale Vladi jer ovaj budžet za 2019. godinu, ja sam poslanik u trećem mandatu u ovoj Narodnoj skupštini, verovatno je najbolji budžet o kojem dosad raspravljamo.

Ministar je juče i danas već više puta rekao koliko je sredstava odvojeno pre svega za infrastrukturu, za kapitalne projekte, zatim za poljoprivredu, ali ono na šta bih stavio akcenat u svom izlaganju jeste, uvaženi ministre, jedna molba, a tiče se javne uprave, tiče se lokalnih samouprava i tiče se Uredbe o zabrani zapošljavanja koja će važiti i u 2019. godini.

Ako je već Vlada donela odluku da se ta uredba proširi na 2019. godinu, prosto bih zamolio i ministra Ružića i ministra Malog da mi odgovore da li postoji mogućnost da mladi ljudi koji se prvi put zapošljavaju, bez obzira na to da li su završili srednju, višu ili visoku školu, odnosno imaju visoko obrazovanje, mogu biti izuzeti iz ove kvote ako kao pripravnici dolaze u opštinske javne uprave. Jer mi smo, nažalost, u takvoj situaciji u dosta lokalnih samouprava da imamo stvarno problem sa funkcionisanjem. Taj problem je jednostavan jer, nešto prirodnim odlivom, nešto odlaskom ljudi, imamo manjak ljudi u opštinskoj upravi. Imamo dosta nadležnosti koje se novim zakonima prebacuju na lokalne samouprave, a prosto nemamo ljudi koji sve to mogu da iznesu.

Zbog toga molim da se ozbiljno razmisli o mom predlogu, da kažem još jednom – mladi ljudi koji se prvi put zapošljavaju, da bi ostajali u manjim sredinama, da ne idu ka velikim gradovima, da njihovo zapošljavanje može ići o trošku opštine (taj pripravnički rok koji traje do godinu dana), ali da ne ulaze u ovu kvotu zabrane zapošljavanja.

S druge strane, nešto što sam hteo da pomenem – mislim da sam više puta to isticao, a i neki narodni poslanici su to rekli u raspravi koja je iza nas – jeste određivanje kriterijuma za transferna sredstva ka lokalnim samoupravama. Zamolio bih vas, gospodine Mali, dobro ste uredili ovaj budžet, mislim da je vreme da se u narednih dvanaest meseci ili godinu dana do izbora uredi i na

adekvatan način javnosti da do znanja i na uvid na koji način i koji su kriterijumi kako pojedine lokalne samouprave dobijaju transferna sredstva.

S druge strane, dobro je da se povećava agrarni budžet. Godina iza nas, ova 2018, verovatno je u poslednjih trideset godina najteža za srpskog i šumadijskog seljaka, pre svega zbog elementarnih nepogoda. Zamolio bih vas, i jednog i drugog ministra, da se iznađu sredstva i da se na vreme, do 15. aprila, do početka sezone odbrane od grada, kupe protivgradne rakete. To nisu velika sredstva, prema nekim našim istraživanjima, to je nekih šest i po – sedam miliona evra u startu, da naši seljaci koji zavise od vedrog neba i vremenskih uslova ne prođu kao u većem delu gradom pogođenih opština u ovoj, 2018. godini. Zato je veoma važno da se ova sredstva na vreme iznađu, da ne bismo posle iz budžetskih rezervi i sa ostalih stvari krpili i kupovali te rakete. Znači, hajde da ih odmah dobavimo strelcima do 15. aprila.

Ono što je takođe pohvalno, gospodine ministre, jeste jučerašnja vaša najava, a to se i vidi u ovom budžetu, da će negde do tri milijarde dinara biti, prvi put, jasno namenjeno za izgradnju lokalnih puteva. To je dobro i to treba svi da pohvalimo, pre svega zato što dosta lokalnih samouprava, nažalost, ima probleme, ima prethodna dugovanja.

Ono što ste nam takođe obećali jeste da ćete jasno povesti istragu i Narodnu skupštinu i Odbor informisati na koji način su neke lokalne samouprave potpuno nezakonito dobijale saglasnost od prethodnih ministara finansija da se zadužuju i da potroše unapred po dva, tri ili četiri lokalna budžeta.

Ovo su sve veoma važne stvari. Važno je da je ovaj budžet dobro izbalansiran i zbog toga ću u danu za glasanje podržati ovaj budžet, i nadam se da će on dosta dobrog doneti građanima Srbije. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima ministar državne uprave i lokalne samouprave gospodin Branko Ružić.

Izvolite.

BRANKO RUŽIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Gospodine Jovanoviću, s obzirom na to da se ovo pitanje postavljalo u prethodna tri dana, mislim da je zbog građana važno da oni znaju da nije zabranjeno zapošljavanje u državnim službama. Ono što je takođe važno, to je da je upravo ta mera od 2013. godine u jednom delu smanjenja broja zaposlenih, racionalizacije broja zaposlenih u javnom sektoru, predstavljala jednu od mera koje su najviše doprinele smanjenju rashoda, samim tim i uspehu fiskalne konsolidacije.

Dakle, mi imamo paralelna dva procesa gde praktično sada sprovodimo proces optimizacije, uz tu racionalizaciju, i time obezbeđujemo fiskalnu stabilnost. Mi smo se odlučili da produžimo primenu ovog zakona do kraja 2019. godine kako bismo u ovom srednjoročnom periodu ostvarili upravo

ciljeve fiskalne politike koji su usmereni na održanje fiskalne stabilnosti, i to je ono što je bila intencija i razlog za produžetak ove odluke. Međutim, usled pozitivnih efekata ovih mera koje smo primenjivali kao Vlada Republike Srbije u prethodnih pet godina, omogućeno je mnogo manje restriktivno odlučivanje o potrebi novog zapošljavanja i to je fakat, to je činjenica.

Mi ćemo naredne godine razmatrati efikasnije načine da ovaj problem rešimo, ali ono što će biti model koji je svakako najpovoljniji, to je da se spram budžeta jasno definiše kadrovski plan i da to bude praktično dobitna kombinacija za rešenje ovog problema. Ali važno je da građani znaju da nema reči o tome da nema zapošljavanja. Svakako, kontrolisano zapošljavanje koje se sada sprovodi jeste način da se fiskalna konsolidovanost sačuva, očuva, a da se pritom svi ovi zahtevi, legitimni zahtevi naravno, koji postoje i od strane jedinica lokalnih samouprava uvažavaju na adekvatan način, i o tome se svakako odlučuje na vladinoj komisiji. U tom smislu, zaista mislim da smo napravili krupne korake napred.

Jedan podatak je veoma značajan – moramo imati u vidu da javna uprava i javni sektor predstavlja sve ono što nisu javna preduzeća. Upravo u tom segmentu društva radi 468.000 ljudi, a od decembra 2013. godine, kada su mere otpočele, do oktobra 2018. godine, dakle ove godine, broj koji je smanjen je 47.471. To je dovoljno da zaključimo da smo, naravno paralelno s tim, imali i mogućnost da kontrolisano zapošljavamo, da racionalizujemo, sinhronizujemo i napravimo preraspodelu unutar samog sistema, da tamo gde postoje potrebe praktično ne sprovodimo linearnu racionalizaciju, neko će reći otpuštanja, nego da vodimo računa o tome šta su značajni sektori i šta nam je u fokusu, poput zdravstva, medicinskih sestara, doktora, inspektora itd. Hvala vam.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, gospodine Ružiću.

Reč ima Sonja Vlahović.

SONJA VLAHOVIĆ: Zahvaljujem, poštovani predsedavajući.

Uvaženi ministri, kolege i kolegice, poštovani građani i građanke Srbije, naša Srbija se nalazi na dobrom, zdravom putu daljeg ekonomskog, privrednog rasta i razvoja. Uspeh znači raditi najbolje što možemo s onim što imamo. Naša vlada i naš predsednik Aleksandar Vučić dokazali su da je rad osnovni ključ svakog uspeha. Izgradili su uspeh od nasleđenog neuspeha.

Nakon uspešno sprovedene fiskalne konsolidacije od 2015. do 2017. godine, izbegnute krize javnog duga i obezbeđivanja makroekonomske stabilnosti, nakon teških ekonomskih mera i reformi od 2014. godine, došli smo do dobrih rezultata. Ponosno ću istaći te dobre rezultate. Smanjena je nezaposlenost na 11,9%, a 2012. godine iznosila je 25,2%. Nezaposlenost mladih ljudi je smanjena 50%, sa 51% na 27,5%. Javni sektor je pritom smanjio broj nezaposlenih, a privatni sektor je povećao broj zaposlenih. Treću godinu zaredom imamo suficit u budžetu, završava se budžet sa suficitom. Javni dug se

konstantno smanjuje i na kraju 2017. godine iznosi 26,6% BDP-a; pre par godina je iznosio 70% BDP-a. Inflacija nam je 2,3% i privredni rast u prvih devet meseci 2017. godine 2,3%.

Predlog budžeta za 2019. godinu je uravnotežen, racionalan i karakteriše ga socijalni aspekt – povećanje životnog standarda građana, povećavaju se plate i penzije od 7% do 12%, s tim što ćemo zdravstvenim radnicima dati najviše povećanje, policiji, vojsci, nastavnicima.

Razvojni aspekt – velika ulaganja u infrastrukturu, izdvajanja za kapitalne investicije, preko 30% budžeta za 2019. godinu biće predviđeno za kapitalne investicije, znači 30% više nego 2017. godine. Dvesta dvadeset milijardi dinara je predviđeno za kapitalne investicije. Od tih 220 milijardi, planira se završetak obilaznice oko Beograda, veliki broj novih mostova, tunela, zdravstvenih ustanova, škola, vrtića, bolnica. Znači, razvoj privrede i dalji rast naše ekonomije, smanjenje opterećenja na zarade sa 63% na 62%.

U danu za glasanje ću podržati ovakav predlog budžeta, naravno i set svih reformskih zakona, kao i sve predloge na dnevnom redu. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice Vlahović.

Reč ima Marija Jevđić. Nije prisutna.

Reč ima Marija Janjušević. Nije prisutna.

Reč ima Nataša St. Jovanović.

NATAŠA ST. JOVANOVIĆ: Zahvaljujem.

Poštovani ministre sa saradnicima, kolege narodni poslanici, naša obaveza i dužnost prema građanima Srbije je da nastavimo uzlaznim putem, jer ko hoće i zna, pokazalo se i da može. Svakako, voditi Vladu Republike Srbije je velika odgovornost ali i velika prilika i čast. Utvrđene su smernice za reformu upravljanja javnim finansijama kroz primenu programskog budžetiranja i utvrđeni prioriteti rashoda troškova i, kao što vidite, to je urodilo plodom jer se dosledno držimo puta oporavka i revitalizacije finansija i cele zemlje.

Osnovni ciljevi budžeta su održavanje makroekonomske stabilnosti i primena mera finansijske konsolidacije. Zatim, smanjenje učešća javnog duga u BDP-u, podizanje profitabilnosti javnih preduzeća, unapređenje poreskog sistema, smanjenje sive ekonomije i bolja naplata poreza. Povećane investicije na nivou države iznose dvadeset milijardi dinara. Došli smo na nivo da brže otplaćujemo obaveze od predviđene dinamike otplate i da koristimo kredite po kamatnim stopama kao i mnogo razvijenije zemlje u regionu.

Predviđeno je da u 2019. godini dvadeset miliona evra bude uloženo u projekte kulture, što me posebno raduje. Mnogo se radilo na modernoj, digitalizovanoj administraciji, jer se na taj način država bori protiv korupcije i na taj način se uštedelo 225.000.000 dinara. Posebna pažnja se poklanja znanju i inovacijama i to je ključno za ekonomski rast. Povećava se broj mesta na

tehničkim fakultetima za 20%, jer mi mislimo o budućnosti i potrebni su nam stručni i obrazovani kadrovi.

Veoma sam ponosna na ovu vladu, na trud i rad i marljivost, jer su uradili mnoge stvari na koje se čekalo više od četrdeset godina. Vlada gospodina Vučića, a isto je nastavila i gospođa Brnabić kao predsednica Vlade, postavila je temelje države na zdravim osnovama, i pored užasne kampanje neistina i stalnih pritisaka kojima je naša zemlja izložena.

Naš predsednik je rekao – želim ujedinjenu Srbiju, jer kada smo ujedinjeni možemo sve da postignemo. Često je i naša premijerka apelovala na jedinstvo, da u ova teška vremena treba da se složimo oko bitnih stvari za državu i da je sramota raditi protiv nje. A svedoci smo monstruoznih i lažnih izjava pojedinih opozicionih kolega, i to nisu strani državljani već upravo građani Srbije.

Ova vlada je u ovoj godini nastavila prethodno započeto, a to je konstantan rast BDP-a u prethodne tri godine; sprečila bankrotstvo, uredila javne finansije, drastično povećala nivo investicija i napravila najviše kilometra puteva do sada.

Ovaj budžet je razvojni, ali je i realan i uravnotežen i usmeren na poboljšanje kvaliteta života građana i ulaganje u kapitalne projekte i dalji rast privrede. Ova vlada je pokazala celom svetu koja su četiri koraka koja treba slediti do uspeha: planirati misleći na cilj; pripremaj i iskoristi dobre šanse; pod tri, nastaviti u pozitivnom duhu i pored svih teškoća i, četiri, raditi istrajno.

Kinezi, vredni i pametni ljudi, imaju jednu izreku koju bih uputila našim opozicionim kolegama: „Pričom nećete skuvati pirinač“.

Sada, da dam priliku i drugim svojim kolegama da kažu nešto, a ovim završavam, uz želju da se sledeće godine nađemo na istom ovom mestu, sa još boljim rezultatom, iako se i ovim s razlogom ponosimo. Hvala vam.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima gospodin Borisav Kovačević.

Izvolite.

BORISAV KOVAČEVIĆ: Hvala, gospodine potpredsedniče.

Uvaženi ministri sa saradnicima, poštovane koleginice i kolege poslanici, u ovako obimnom setu zakona, bez obzira na to što je toliko obiman, dominira naravno ovaj zakon o budžetu. Ne bih o njemu, o samom budžetu, oceni konkretno govorio mnogo, mislim da je dosta kolega govorilo, Posebno apostrofiram ono što je moj prezimenjak Goran govorio i mislim da je to ono što je suština ovog zakona i budžeta. Samo bih rekao da kada proučite taj predlog budžeta vidite mnogo inovacija pozitivnih u pristupu pravljenju budžeta za narednu godinu, što se mora apsolutno pozdraviti i mislim da taj trend treba zadržati i tako praviti buduće budžete. Budžet kakav je bio pre pet, šest, sedam godina i kakav je sada, to su potpuno različiti pristupi.

Kao takvog, Poslanička grupa PUPS će ga naravno, kao i ostale zakone iz ovog seta, podržati, ali bih hteo samo jednu stvar da kažem u vezi s budžetom. Mi smo imali situaciju da je ova vlada prepoznala i našla za potrebno da u ovom mandatu posebnu pažnju posveti regionalnom razvoju i preduzetništvu i taj sektor svog delovanja poverila je kabinetu ministra bez portfelja gospodina Krkobabića. Hajde, on je sad tu, ali nije važno ko je. Na tome se dosta radilo.

Zašto ovo podvlačim? Podvlačim zato što je u okviru regionalnog razvoja prošle i ove godine pristupljeno mnogim stvarima koje su umerene na revitalizaciju sela i unapređenje i razvoj ruralnih sredina ove države. Mislim da je to nešto što strateški moramo imati u vidu, to se ne može uraditi za godinu-dve dana itd. Ali mislim da je jako značajno i za ukupni doprinos razvoju zemlje, da ne govorim o razvoju poljoprivrede i privrede u celini, za uklanjanje mnogih sadašnjih nedostataka i mana u razvoju društva, a to je pre svega da povećamo u velikoj meri zaposlenost, da rasteretimo gradove mnogih pritisaka koji idu iz te ruralne sredine, odnosno iz sela, da razvijemo zemlju u celini podjednako, da maksimalno iskoristimo sve resurse u poljoprivredi itd.

Zato ja mislim... Intimno sam čak i očekivao s obzirom na to da je dosta na tom planu urađeno za ove dve godine, što je pokazalo da je pravilno opredeljenje Vlade za taj sektor i njegov razvoj, mislio sam da će se ostvariti ono što je u ekspozeu prilikom izbora Vlade rečeno. A, podsećam, rečeno je da se nije menjao Zakon o ministarstvima, što ne znači, doslovce citiram, „što ne znači da nećemo ići na neko od novih ministarstava, to može biti i prilikom usvajanja godišnjih budžeta“ itd. Intimno sam očekivao da će ovi poslovi prerasti i da će se ovim budžetom Vlada možda opredeliti da se u 2019. godini formira novo ministarstvo za regionalni razvoj i revitalizaciju sela, zadrugarstvo i sve ovo što je rađeno u ove dve godine.

Na kraju, s obzirom na to da me vreme gazi, predložio bih Vladi, bez obzira što to nije ušlo u budžet i obuhvaćeno budžetom, čak je smanjeno za nekih 225.000.000, sredstva su smanjena, da se mogu iznaći sredstva, evo za šta – da li je to putem rebalansa ili na neki drugi način – sredstva kojima bismo u ovoj godini pripremili uslove i organizovali, i kadrovski i strukturno i na svaki drugi način, uslove da se krajem 2019. godine, kada usvajamo budžet, ako ne pre, računa i formira to novo ministarstvo, koje bi bilo pripremljeno da u 2020. godini, znači sledećoj, napravi ono što se od njega očekuje. Znači, da bude gotovo i sa planom i sa svim tim, da maksimalno bude u punom kapacitetu. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Kovačeviću.

Reč ima Veroljub Matić.

Izvolite, gospodine Matiću.

VEROLJUB MATIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Što se tiče budžeta, ja sam uvek voleo da budem konkretan i lociraću se samo na tri stvari koje su po meni dosta bitne.

To je završetak brane i akumulacije Stubo–Rovni, koja ima prvenstveno dvonamensku ulogu: sprečavanje poplava, navodnjavanje i vodosnabdevanje zdravom, ispravnom pijaćom vodom.

S obzirom na to da je zdrava, ispravna pijaća voda uvek problem i na njoj treba uvek raditi i biti spreman i s obzirom na količine vode koju ova akumulacija ima, mislim da treba to proširiti i na druge opštine, kao što su Ljig, Osečina i Koceljeva. Koliko ja znam, Koceljeva se sprema da bude neko ko će se „zakačiti“ za zdravu i ispravnu pijaću vodu koja će dolaziti iz akumulacije Stubo–Rovni, a ove godine se ta velika investicija završava.

Druga stvar o kojoj želim da kažem jeste protivgradna zaštita. Nama je u Srbiji poljoprivreda jako ugrožena od elementarnih nepogoda, prvenstveno od grada, ovde je jedan kolega pre mene već govorio o tome. Ono što ova vlada i nadležno ministarstvo preduzimaju jeste automatska odbrana od grada, tako da će se na dva prostora u Srbiji graditi automatska odbrana od grada, to je zapadni deo Srbije i deo Vojvodine. To će biti kontinuitet, tako da će cela Srbija u nekom narednom periodu biti pokrivena efikasnijom, automatskom odbranom od grada.

S obzirom na to da su mi se kolege, pošto sam ja te struke, obratile jednim dopisom, želeo bih da kažem, i to se uglavnom odnosi na ministra Ružića, o Republičkom geodetskom zavodu. Oni imaju višedecenijske probleme s obzirom na to da funkcionišu u okviru državne uprave, i tu je skup, u okviru državne uprave, najviše tehničkih lica ima: od inženjera, tehničara, u kombinaciji sa pravnicima. Rade jako bitan posao i kao takvi su jedna spona, jedno vezivno tkivo, jedan „lepak“ u nivou funkcionisanja državne uprave u celini, kao i lokalne samouprave. Jako su to stručni ljudi, uskospecijalizovani i imali su određene zahteve, i sad imaju. Ako je moguće ispraviti u toku ove sednice, da, ako se smatra da je njihov zahtev opravdan.

Suština njihovog predloga je da se u okviru člana 32. Zakona o državnim službenicima uvrste i radna mesta na stručnim poslovima koji su zastupljeni u RGZ. Poslovi koji su vezani za održavanje Katastra nepokretnosti, kao i oni koji se odnose na upravljanje geoprostornim podacima zahtevaju posebna znanja, veštine, kao i visok stepen odgovornosti i pouzdanosti. U tom smislu je i Zakon o državnom premeru rešio, definisao jedno zvanje katastarskog službenika, tako da su ti prethodni zakoni rešili određena pitanja. Ovi problemi u RGZ-u traju, kažem, deceniju i mislim da je vreme da se to reši na jedan način; praktično, ta struka, specifikum te struke, ono što je potrebno ovoj državi, zaslužuje punu pažnju i verifikaciju nekog postojećeg stanja.

Ovo je moja, ne zahtev, nego jedna sugestija da se vidi da li je moguće to sad, ili u nekom narednom periodu. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima ministar Branko Ružić.

Izvolite, ministre Ružić.

BRANKO RUŽIĆ: Hvala na pitanju, gospodine Matiću.

Mislim da smo malo u docnji sa čitavom pričom, ali, suštinski, nije samo to razlog da se možda ne uzme u razmatranje ovaj amandman imajući u vidu i Poslovnik i kako funkcionise čitav parlamentarni život.

Ono što je činjenica, to je da zaista se radi o stručnjacima koji obavljaju veoma odgovoran posao, ali oni već imaju posebna zvanja u svom zakonu. Mi smo imali prošle godine, ako se ne varam, razgovore i sa predstavnicima RGZ-a, međutim, oni nisu menjali tu sistematizaciju, nisu ubacivali nova zvanja i nisu imali ni osnov za isplatu plata po njima, po istima dakle.

Ono što je takođe... Ne mogu da uzmem sebi za pravo da to tvrdim i garantujem, ali ono što je bila neka intencija, što je provejavalo kao ideja, to je da se razmatra promena statusa samog RGZ-a, da se on pretvori u javnu agenciju ili neki drugi nivo organizovanja i da iz tog razloga nije možda potrebno da se rade ta, narodski rečeno, tumbanja sa novim zvanjima u ovom momentu. To je dakle, rekao bih, i stav Vlade u tom pogledu.

Videćemo šta je moguće, napravićemo neku vrstu političke konsultacije, ali mislim da osnova i utemeljenja u ovom zahtevu zaista nema dovoljno da bi se u punom kapacitetu ovaj amandman prihvatio, uz svu kompleksnost prihvatanja amandmana u ovoj situaciji, u ovom trenutku kada već, ako se ne varam, od ponedeljka prelazimo na raspravu u pojedinostima. Naravno, ja ću napraviti konsultacije i videću šta je moguće, ali mislim da je intencija Vlade da se njihov status kao RGZ-a svakako promeni i to otvara svakako mogućnost da sve ono što su već sami svojim zakonom definisali praktično bude inkorporirano ne samo u taj posebni zakon nego i, naravno, u čitav sistem. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, ministre Ružiću.

Reč ima narodni poslanik Đorđe Kosanić.

ĐORĐE KOSANIĆ: Zahvaljujem.

Poštovani ministri, predsedavajući, dame i gospodo narodni poslanici, pred nama je objedinjena rasprava o više predloga sistemskih zakona, zatim sporazuma i odluka. Poslanička grupa JS u danu za glasanje podržaće sve predloge zakona iz ove objedinjene rasprave jer njihovo donošenje treba da doprinese povećanju životnog standarda naših građana, zatim povećanju privrednog rasta i intenzivnijem ekonomskom napretku naše zemlje. Moje izlaganje na samom početku biće fokusirano na Predlog zakona o budžetu za 2019. godinu, a u zavisnosti od vremena koje budem imao fokusiraću se i na druge zakone iz ove objedinjene rasprave.

Kao što sam rekao na samom početku, moje izlaganje biće usmereno na Predlog zakona o budžetu za 2019. godinu. Ministre, vi ste u vašem izlaganju istakli da ćete predlogom ovog budžeta trošiti onoliko koliko budete imali sredstava, dakle koliko budete zaradili. To je domaćinsko ponašanje, mi iz Jedinствene Srbije ćemo to podržati, podržavamo i naš predsednik Dragan Marković Palma i mi.

Isto tako, treba reći da je politička stabilnost jedan od osnovnih faktora za dalji privredni rast svake zemlje, ne samo naše nego svake. Predsednik Srbije Aleksandar Vučić i Ivica Dačić u kontinuitetu rade na poboljšanju političke stabilnosti, ali ovde moram da napomenem da i predsednik JS Dragan Marković Palma, koju god zemlju poseti, širom otvori vrata saradnje s tom zemljom. Poslednja poseta predsednika JS Dragana Markovića Egiptu doprinela je da Egipat podrži politiku naše zemlje.

Kada je reč o samom zakonu, vi ste istakli da se ovaj budžet zasniva na tri stuba: prvi stub – plate i penzije, drugi stub – kapitalne investicije i treći stub – set mera za rast privrede u našoj zemlji.

Ministre, mi smo, ako se ne varam, prošle godine imali oko 920 amandmana na budžet. Ove godine imamo nešto preko 160 amandmana. To govori da nema puno boljih predloga od onih koje ste vi predložili za ovaj budžet, ali ide u prilog jednoj činjenici, kada ste rekli da ovi stubovi stoje na zdravim nogama i da će Srbija u narednom periodu ići još krupnijim koracima napred. Isto ovde želim da napomenem da je BDP sa 70% spao na 55%, a očekivanja su da početkom naredne godine bude nešto ispod 50%. S druge strane, vođenje odgovorne fiskalne politike dovelo je do povećanja plata i penzija, zatim, povećanja minimalne cene rada. Izdvajanja za kapitalne investicije su ovim budžetom za 2019. godinu veća za 30% nego u 2018. godini. Šta to znači? Povećanje ovih projekata i dalja izgradnja naše infrastrukture.

Vi ste u ova dva dana govorili o skoro svim projektima koji nas očekuju u narednoj godini. Dolazim iz Kragujevca, pa da kažem samo ono što je najvažnije za nas iz Kragujevca: dakle, završetak auto-puta Batočina–Kragujevac, zatim Data centar u Kragujevcu, KBC, Regionalni zatvor, Palata pravde. Eto, to su samo neki od projekata koje ćemo realizovati u narednoj godini što se tiče ovog budžeta.

Isto tako, veoma važna stvar jeste da se ovim zakonom predviđa smanjenje opterećenja na zarade. Ne ulazeći više u ovaj zakon, samo da kažem da je budžet za 2019. godinu iskorak unapred. Poslanička grupa JS u danu za glasanje će ga podržati.

Prelazeći na sledeći zakon – ovde nije ministar Šarčević, ali tu su njegovi saradnici – kao član Odbora za obrazovanje, nauku i tehnološki razvoj želim da kažem ukratko o dva zakona koja su deo ove objedinjene rasprave a odnose se na ovu oblast. Prvi zakon je zakon o Fondu za nauku. To je potpuno nov zakon,

koji ovaj sistemski Zakon o naučnoistraživačkoj delatnosti uređuje praktično. Praktično, formiranjem ovog fonda, čija će osnovna delatnost biti da finansira naučnoistraživačke projekte, nadležnost resornog ministarstva u odnosu na ovo biće redefinisana.

Ono što je za mene najvažnije, čitava Vlada, vaše resorno ministarstvo i, na kraju krajeva, i svi mi zajedno šaljemo jasnu poruku mladim istraživačima da je njima mesto u naučnoj zajednici, da oni treba da ostanu u našoj zemlji, da treba ovde da stvaraju porodice i, s druge strane, da ovde daju pun doprinos što se tiče njihovih rezultata i projekata.

Cilj uspostavljanja ovog fonda zasnovan je na principima evropske naučnoistraživačke prakse, ali ne samo evropske nego i drugih svetskih zemalja, s posebnim akcentom na uspostavljanju funkcionalnog naučnoistraživačkog sistema integrisanog u međunarodni naučnoistraživački prostor. S druge strane, oslonac je i na partnerstvu, ne samo kod nas nego u čitavom svetu.

Ovde je jako bitno da taj fond, pored matičnog ministarstva, nosi sredstva i drugih ministarstava, ali i privrednih društava koja su zainteresovana za razvoj nauke. Zato je bitno da ovaj fond raste. U ovom trenutku on se finansira iz budžeta koji smo predvideli, ali u jednom trenutku ovaj fond će postati potpuno nezavisna institucija. I, što je za nas važno, on će finansirati one najbolje projekte koji budu dolazili u našu zemlju i koje mi budemo finansirali.

Samo ukratko, pošto nemam puno vremena, kada je reč o Predlogu zakona o patentima, samo da kažem, on je vrlo bitan za Poglavlje 7. Evo, ovde ću pročitati – da bi se primenile određene direktive, uvela jasnoća u procedurama, da bi se bolje zaštitili ljudi koji apliciraju, da se zaštite njihovi patenti i da se steknu bolji uvidi kroz pravosuđe, bolja vidljivost, da se kroz digitalni sistem vodi lakše evidencija i da se ukinu suvišni registri. Cilj ovog zakona, na samom kraju želim da kažem, jeste da se sve ove procedure koje sam rekao olakšaju i da ljudi koji se bave naučnoistraživačkim radom praktično budu mirni kada je u pitanju zaštita njihovih autorskih prava.

Na samom kraju, vezano za sve ove zakone u ovoj objedinjenoj raspravi, da kažem da će ih Poslanička grupa JS u danu za glasanje podržati. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Kosaniću.

Reč ima narodni poslanik Srđan Nogo.

Izvolite.

SRĐAN NOGO: Čim pogledate budžet, jasno je, svaki budžet liči jedan na drugog i već sedamnaest-osamnaest godina nema promena u ovoj zemlji. Tako nema ni s ovim budžetom.

Kojom mi ekonomijom i privredom da se hvalimo kada recimo – naravno, budžet pune građani porezima i akcizama – vidite da PDV iz uvoza iznosi 466.400.000.000, a PDV u zemlji 69.800.000.000? Toliko o snazi naše

ekonomije. Jasno je da mi imamo privredu koja služi kao protočni bojler: nešto uđe kao komponenta, ovde se sklopi kod tih stranih famoznih investitora, izveze se napolje. Taj novac fiktivno u bilansima prođe kroz zemlju, ne zadržava se, sem za te bedne plate koje ti radnici primaju, i izađe napolje. Ali vi se na osnovu toga zadužujete, pa planirate 630 milijardi dinara primanja od zaduživanja, a za otplatu glavnica 559 milijardi, a 103 milijarde i nešto preko za otplatu kamate.

Kod toga bih hteo, gospodine Mali, da vam dam jedan predlog, kojim biste mogli da se proslavite i, prosto, da obezbedite milijarde u državnom budžetu. Ilustrovaću kroz tačke 23. i 24. Drago mi je da je tu gospodin Bajatović iz „Srbijagasa“. Znači, ovde imamo dva predloga za zaduživanje „Srbijagasa“, jer „Srbijagas“, to je praksa, kod poslovnih banaka uzima kredite, i to se otplaćuje. To nije ništa sporno.

Šta je sporno? Kao što znate, banka ima pravo na glavnicu i na kamatu. Vrhovni kasacioni sud i pravosnažne presude pred sudovima Srbije kazali su da banke nemaju pravo na trošak obrade kredita. Kod svih kredita koje mi uzimamo postoji trošak obrade kredita. Ranije je u ugovorima koje je „Srbijagas“ zaključivao taj trošak je bio 1%. Mi sada samo vidimo da je navedeno da postoji trošak i naknada za uzimanje kredita, ne vidimo da li je trošak obrade kredita 1%. S obzirom na to da „Srbijagas“ sada uzima 90.000.000 evra, 1% od toga je 900.000 evra. Sada pomnožite sve kredite koje su uzimala javna preduzeća ili Republika Srbija od 2002, 2003. godine pa do danas, pa taj trošak, koji je nezakonit i pada pred sudovima Srbije, sa kamatama – to su desetina miliona evra samo za tu stavku. Šta čeka Republičko javno pravobranilaštvo? Evo, vi biste kao ministar finansije mogli da napunite budžet, da inicirate da Republičko javno pravobranilaštvo pokrene takve postupke.

Ali to nije sve, kada vidite da, recimo, „Srbijagas“ uzima kredite u dinarima kod poslovnih banaka, znači naših („Socijete“, „Komercijalna banka“, OTP banka itd.), znači kredite u dinarima, sa indeksiranim klauzulom u evrima. To je praksa i ranije bila, ne samo kod „Srbijagasa“, ali u svim ugovorima „Srbijagasa“, nego i kod drugih preduzeća. To možda sad nije problematično, kada je stabilan kurs evra. Ali setite se 2006, 2007, 2008. godine, kada je posle četiri godine u 2012. godini evro skočio sa nekih 65 na 120 dinara, koliko je to uvećalo u dinarima otplate. To su tek milijarde, a nezakonito je. Ako ste uzeli kredit u evrima, logično je, vraćate ga u evrima, ali ako ste ga uzeli u dinarima, vi ga vraćate u dinarima. Kakva indeksna klauzula u evrima? Pa to je potpuno neverovatno!

Treća stvar, postoji euribor u svim ugovorima. Znači, euribor plus kamatna stopa, tako i u ovoj tački 24. koja se pominje. Znači, 2016. godine, mi smo to više puta govorili i u Narodnoj skupštini, predavali smo Aleksandru Vučiću, dok je bio predsednik Vlade, taj materijal. Evropska komisija i sud u Londonu su sa 12,5 milijardi kaznili određene poslovne banke zbog nameštanja

euribora. Opet se vratimo u neki prethodni period, kad vi niste ni bili ministar, čak ni ova vlast nije bila aktuelna vlast – svugde je bio ugovaran euribor.

Pošto je u Evropi dokazano da su banke napravile nelegalne karteke kojima su nameštale euribor i pošto su oni tamo kažnjeni, mi možemo da iniciramo sudske postupke i da tražimo da i mi ovde naplatimo tu razliku kojom su oni veštački dizali kamatnu stopu. Zašto mi ne želimo naš novac? Zašto ne želimo da napunimo budžet? Milijardama biste napunili budžet, gospodine Mali, i to vam je jedan vrlo dobar predlog. Ne znam zašto ga ne biste prihvatili. Voleo bih da čujem odgovor od vas. Možda i gospodin Bajatović da kaže zašto postoji trošak obrade kredita i zašto je indeksna klauzula za dinarski kredit koji uzimamo kod domaće banke.

Još jedan način kako da napunite budžet, pošto zbog ograničenog vremena ne mogu više da govorim niti da kritikujem, s pravom, ovaj predlog, to su takse, odnosno kazne koje mi plaćamo za neosnovane i nezakonite pritvore i za troškove advokatskih odbrana. Milijarde se izdvajaju svake godine. Sudovi nam na kraju svake godine budu u blokadama. Nikada se nije pokrenuo postupak regresa protiv nekog sudije i tužioca zbog takvih stvari. Ako neće Ministarstvo pravde, pa vi koji vodite računa o budžetu Republike Srbije, vi bi trebalo da inicirate, jer postoji zakonska mogućnost. Pa kada tako olako odrede pet hiljada pritvora godišnje i moraju da plaćaju neosnovan pritvor, onda neka gospoda sudije plate iz svog džepa. Isto tako, kad olako hoće da vode montirane postupke pa dižu krivične optužnice, pa izgube kasnije, onda neka plate i ti tužioci iz svog džepa. Tražite regres, imate tu zakonsku mogućnost, napunite budžet. Ja mislim da sam bio vrlo konstruktivan.

PREDSEDAVAJUĆI: Jeste. Hvala, gospodine Nogo.

Reč ima dr Siniša Mali.

Izvolite.

SINIŠA MALI: Hvala lepo.

Dame i gospodo narodni poslanici, veoma je važno da kada čitate budžet znate da ga pročitate. Dakle, jedna od neistina koje smo čuli je oko tzv. domaćeg PDV-a. Inače, svi znamo da imamo domaći PDV, imamo takođe i uvozni PDV. S obzirom na činjenicu da se svake godine usvaja budžet Republike Srbije, takođe treba da znate da se u budžetu pokazuje samo tzv. neto domaći PDV, ne bruto domaći PDV, koji je umanjen za povraćaje PDV-a. Kada saberete 69,8 milijardi neto domaćeg PDV-a i povraćaj od 269 milijardi, dolazite do cifre od 339 milijardi dinara. Dakle, to je bruto domaći PDV, koji čine, još jedanput, neto domaći PDV i povraćaji.

Nesporno je da je PDV iz uvoza projektovan na 466 milijardi, dakle više nego tzv. domaći PDV. Ali takođe nije tajna ni činjenica da je Srbija uvek i oduvek bila uvezno orijentisana zemlja i zavisna od uvoza. Takođe, činjenica je da se taj gep smanjuje iz godine u godinu. Zbog čega to kažem i na osnovu kojih

podataka potkrepljujem tu činjenicu? Ako pogledate strukturu uvoza, i ovo je veoma, veoma važna informacija, pošto sam u delu rasprave oko toga da sve više uvozimo itd., struktura našeg uvoza, i gledam prvih devet meseci ove godine – prosečan rast uvoza je 12,8%, a 18,8% je uvoz sredstava za rad. Dakle, zbog pojačanih investicija, zbog pojačanih ulaganja, zbog sve većeg broja fabrika koje se otvaraju u Srbiji, uvozi se oprema, uvoze se sredstva za rad, a to je upravo ono što smo želeli. Reprodukcija – 11,6%. A to su, uvaženi poslanici, sirovine, repromaterijali, sve ono što se koristi za proizvodnju, što takođe govori u prilog tome da nam se struktura uvoza menja iz godine u godinu, drugačija je bila i 2017, i 2016. godine i u godinama koje su iza nas. Dakle, idemo na to da se uvozi više opreme, više nove tehnologije, više mašina i više repromaterijala.

Naravno, za one koji prate makroekonomska dešavanja, treba da znaju da je u okviru repromaterijala i uvoz nafte. U međuvremenu je porasla i cena nafte, tako da je i to dovelo do povećanja ovog procenta. Ali nesporno je da je 11,6% rasta u repromaterijalima upravo odraz pojačane investicione aktivnosti i proizvodne aktivnosti u našoj zemlji. Dok je, recimo, potrošnja, odnosno potrošna roba – rast samo 9,6, mnogo manje od 12,8, što je rast uvoza u celini za prvih devet meseci ove godine.

Dakle, to su dve veoma važne stvari, dva veoma važna pokazatelja, koja govore u prilog tome kako se struktura naše ekonomije menja i kako polako stupa na scenu tzv. reindustrializacija, ono o čemu su pričali mnogi pre nas, koji su se bavili zatvaranjem fabrika i otpuštanjem ljudi. Sama činjenica da imate 370.000 novozaposlenih u poslednje četiri godine i desetine novih fabrika u celoj Srbiji koje se upravo bave proizvodnjom, a najviše su i usmerene ka izvozu, govori o tom preokretu koji smo napravili i smeru u kome idemo, a to je da smanjujemo zavisnost od uvoza, gradimo izvozno orijentisanu privredu, gradimo privredu, gradimo industriju, sve ono što su pre nas uništavali i otpuštali radnike. To je ekonomska politika kojom ćemo se baviti i u budućnosti. Na kraju krajeva, upravo ti podsticaji o kojima govorimo, a koji su sadržani u budžetu za 2019. godinu, govore u prilog tome da se time bavimo.

Na kraju, oko cene kapitala, o tome sam već pričao pre par dana, ali, evo, još jedanput da pokažem – upravo je država svojom odgovornom fiskalnom politikom, svojim budžetom, koji je potpuno uravnotežen, svojim ekonomskim pokazateljima uticala na to da se kamatne stope smanje, i to nekoliko puta u proteklih par godina. Evro denominovane obveznice koje su emitovane 2011. godine imale su kamatnu stopu od 5% u evrima; danas ta ista obveznica ima kamatnu stopu od 1,25%, dakle četiri puta manje. U 2012. godini ponderisana prosečna kamatna stopa na dinarske obveznice bila je 14,74%, skoro 15%. Danas na iste te petogodišnje obveznice iznosi 4,12%, dakle opet tri i nešto, skoro četiri puta manje.

To upravo govori u prilog tome koliko se ekonomija Srbije promenila, koliko se makroekonomska situacija promenila, koliko se poverenje investitora u našu zemlju promenilo nabolje. To je naš doprinos i javnim preduzećima kada uzimaju kredite i svima onima koji se bave privredom a uzimaju takođe kredite od privatnih ili državnih banaka koje posluju u Republici Srbiji, jer smo upravo na taj način omogućili tim preduzećima da budu konkurentnija, atraktivnija, da proizvode konkurentnije proizvode, da više izvoze, da više zapošljavaju, na kraju krajeva, i da više novca kroz poreze i doprinose uplaćuju u budžet.

Po pitanju investicija jednog od javnih preduzeća, govorim ovde o „Srbijagasu“, mislim da imate priliku da vidite koliko se i to preduzeće promenilo. Ja ne mogu sad da nađem tu tabelu, ali reći ću vam u narednim minutima... Kada sam posmatrao profitabilnost ili rezultate poslovanja javnih preduzeća u Republici Srbiji, u poslednjih par godina mi smo imali, ako se ne varam, gubitke koji su se merili milijardama dinara – uvaženi poslanici, daću vam tačan podatak čim ga dobijem – gubitke kumulativne celog javnog sektora, koji su se merili milijardama dinara 2012, 2013. godine. Sada imate kumulativnu dobit preduzeća. Osim par njih koja još negativno posluju, većina njih posluje pozitivno. To pokazuje koliko se domaćinski odnosimo prema svakom dinaru građana Srbije i koliko se trudimo da i kroz rad javnih preduzeća (a nije uvek tako bilo) povećamo njihovu efikasnost i na taj način doprinesemo i boljitku građana Srbije. Hvala puno.

PREDSEDNIK: Hvala lepo.

Reč ima Milimir Vujadinović.

Izvolite.

MILIMIR VUJADINOVIĆ: Hvala, predsednice.

Uvaženi ministre, hvala vam na ovim iscrpnim obaveštenjima i razjašnjenjima. Kaže naš narod – gluvome je zalud pevati. Ne zaboravite, dok vi nama objašnjavate strukturu uvoza i učešće sredstava za rad i repromaterijala za novootvorene fabrike u Republici Srbiji, njihova namera je te fabrike zatvoriti, srušiti i investitore oterati. E pa čisto da znate koliko je nekad besmisleno nekome te stvari objašnjavati.

Da se vratimo budžetu. Naime, pred nama danas je jedan od najvažnijih zakona koji se može naći u toku godine u ovom uvaženom domu i nema tu velike razlike od onoga kada je u pitanju planiranje važnih, odnosno najvažnijih odluka u jednom domaćinstvu. Svako domaćinstvo planira svoje prihode i osnov tih prihoda i razmišlja o tome koji su to rashodi koje može sebi dopustiti i šta su posledice tih rashoda. Naravno, planiranje prihoda i rashoda u domaćinstvu uvek zavisi od toga ko je domaćin i kako se on ponaša. Kada je domaćin neko ko je odgovoran i razmišlja o svojoj porodici, onda korist imaju svi članovi porodice i svi u njegovom okruženju, a kada je domaćin rasipnik, onda korist imaju svi oni koji u stvari ne misle dobro toj porodici.

Isti taj princip može se primeniti kada je u pitanju budžet Republike Srbije. Ovaj budžet je sam po sebi rezultat višegodišnjeg rada, i to rada od 2014. godine ondašnjeg predsednika Vlade, današnjeg predsednika Republike i svih ostalih vlada koje su usledile posle 2014. godine, zaključno sa današnjom. Rezultat je i strpljenja građana Republike Srbije, naročito onih najstarijih. Još je nekada davno veliki vladika Nikolaj Velimirović rekao da strpljenje samo po sebi nije taj bezazleni oblik koji je nešto što je nasuprot nestrpljenju, nego je samo po sebi verovatno najbliže mudrosti.

Imali su građani Republike Srbije toliko mudrosti da podrže ovaj rad Vlade i stvore dobre osnove za budžet, tj. za predlog koji je danas pred nama. Osnovi su, pored političke stabilnosti koja je uslov svih uslova, ozbiljan privredni rast od 4,5% u odnosu na onaj rasipnički pad od minus 3% do 2012. godine; osnov je takođe stopa inflacije, koja je na 2,2%; osnov je takođe i stopa nezaposlenosti, koja je nešto više od 11%, u odnosu na onu od 25 i više posto iz 2012. godine. Sve to samo po sebi predstavlja jedan zdrav osnov za sve prihode budžeta koji su, evo, na 1.246 milijardi.

Kao svaki odgovoran domaćin, onda planirate šta su to mogući rashodi. Ti rashodi, videli smo, ove godine omogućavaju povećanje zarada, tj. automatski povećanje životnog standarda svakog građanina, povećanje zarada od 7% do 13% u javnom sektoru, povećanje penzija od 8% do 13%, uz nesmanjeno davanje svih onih socijalnih zahvatanja.

Ono što je drugo, u stanju ste da finansirate ozbiljne infrastrukturne projekte. Mi sa severa Subotice... Evo, zadužen sam da vam se zahvalim u ime svih nas na severu. Jedan od tih projekata je Ipsilon krak oko Subotice. Posle više decenija, čini mi se da prilazimo završetku tog projekta i konačno ćemo taj famozni Ipsilon krak završiti.

Međutim, danas mi se javilo dosta ljudi iz Republike Srpske i zadužili su me da svakako prenesem zahvalnost Vladi Republike Srbije za one projekte koji reku Drinu sve više pretvaraju u reku koja spaja naša dva naroda, a ne razdvaja. To je naročito važno njima u danu kada imate onu sramotnu odluku pravosuđa BiH, ja bih rekao tzv. pravosuđa BiH, koje je oslobodilo Nasera Orića za sve ono što je učinio devedesetih godina srpskom narodu.

Naš odgovor je danas dobar – projekti koji spajaju naša dva naroda. Gotovo svi mostovi na reci Drini između Srpske i Srbije će biti obnovljeni: i onaj stari most Bratunac–Ljubovija, i onaj Skelani – Bajina Bašta, i Most kralja Aleksandra u Zvorniku, i most u Karakaju i most u Šepku, a vidimo i prva sredstva za auto-put Beograd–Sarajevo.

Pored toga što će omogućiti lakši život građanima s obe strane reke Drine, ovo je jedna velika politička poruka i ovo je ta „srpska košulja“ o kojoj govori predsednik Srbije, koju ćemo svi zajedno obući, bez obzira kakav kaput preko nje bio, tj. bez obzira kakva administrativna celina bila u kojoj mi budemo

živeli. Ovo je način da se suprotstavimo svim nepravdama koje zajednički trpimo u poslednjim decenijama. Ovo je naš odgovor na sramotnu presudu Naseru Oriću.

Dosta je razloga zbog kojih možemo podržati ovaj budžet. Samo sam nabrojao neke. Mislim da su oni sami po sebi dovoljni da čak i opozicija podrži ovaj budžet, a mi iz Srpske napredne stranke ćemo svakako to učiniti, jer je ovo dobar plan prihoda i rashoda, koji će doprineti boljem životu naše velike porodice koja se zove Srbija, ali i onih koji trenutno ne žive u ovoj porodici, koji žive u našoj blizini, koji žive u okruženju a, na kraju krajeva, i širom sveta. Hvala vam puno.

PREDSEDNIK: Reč ima Momo Čolaković.

Izvolite.

MOMO ČOLAKOVIĆ: Poštovana predsednice, poštovani ministri Mali i Ružiću sa saradnicima, uvaženi narodni poslanici, uvažena predsednica poslaničke grupe i zamenik predsednika poslaničke grupe, Petrović i Kovačević, jasno su i precizno izneli stavove Partije ujedinjenih penzionera Srbije i njene poslaničke grupe u vezi s Predlogom budžeta i drugim predlozima zakona koji su na dnevnom redu današnje sednice. Meni je preostalo da istaknem tri osnovne karakteristike Predloga budžeta i, u vezi s tim, da nešto kažem o penzijskom i invalidskom osiguranju.

Prva je da je građanin, čovek, radnik, korisnik penzija na prvom mestu, njegov materijalni i socijalni položaj. Moram istaći da je to prvi put posle više godina da je stavljen kao prioritet broj jedan, što je za pozdraviti. Lično mislim da je to jako pozitivno i dobro posle reformi iz 2014. godine kada smo drugačije razgovarali i drugačije prioritete imali.

Druga je razvoj investicija, od kojih zavisi kako ćemo i na koji način ostvariti ovaj prvi prioritet. Zbog toga je veoma značajno to što je budžetom predviđeno, takav razvoj i takva ulaganja.

I treći početak, nije ni mali, ali je veoma značajan – rasterećenje privrede. To moramo pozdraviti i u narednim godinama insistirati na povoljnijem ambijentu za razvoj privrede, pre svega malih i srednjih preduzeća. Zbog toga smo istakli podršku ovakvom konceptu budžeta za 2019. godinu.

Kada su u pitanju korisnici penzija, moram reći i ponoviti, pre izvesnog vremena sam to rekao, najbolje reforme smo ostvarili u fiskalnoj konsolidaciji naše države. Po meni, na drugom mestu su reforme penzijsko-invalidskog osiguranja. Poboljšanjem rada Fonda za penzijsko i invalidsko osiguranje (doprinosi za penzijsko i invalidsko osiguranje), smanjeno je učešće budžeta u isplati penzija sa, da ne ponavljam mnogo iz ranijih godina, na ispod 30%, učešće penzija u BDP-u takođe na 11%, što nam je i bio cilj.

Zbog toga lično mislim da je jako dobro što se na ovakav način uzvraća ne samo korisnicima penzija nego u celini penzijsko-invalidskom sistemu.

Očekujem da će posebno istaći tu potrebu da se primenjuje Zakon o penzijskom i invalidskom osiguranju koji smo nedavno usvojili. To je najveći broj naših korisnika, oko 1.300.000, već osetio u isplati oktobarskih i novembarskih penzija. Očekujem da će to biti i u narednoj godini, najmanje dva puta.

Kada je u pitanju usklađivanje penzija, očekujem da ćemo, u skladu s izjavama gospodina ministra, u narednoj godini naći rešenje i za taj problem, kako i na koji način pronaći formulu koja će biti u korist korisnika penzija ali, isto tako, u skladu sa mogućnostima države. Zahvalan sam gospodinu ministru što je prihvatio predlog da se u narednom periodu sastane sa predstavnicima korisnika penzija, da se pronađe rešenje i ubeđen sam da ćemo zajednički pronaći tu formulu koja će obezbediti usklađivanje penzija za sve korisnike penzija, 1.715.284.

(Predsednik: Zahvaljujem.)

Iz tih razloga, ja podržavam ovo što je predloženo u budžetu Republike Srbije. Hvala lepo.

PREDSEDNIK: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Zvonimir Đokić.

ZVONIMIR ĐOKIĆ: Zahvaljujem.

Poštovana predsednice, poštovani ministri sa saradnicima, poštovani narodni poslanici, govorću pre svega o Predlogu zakona o budžetu Republike Srbije za 2019. godinu i pokušati da sumiram šta je to što je najznačajnije u tom predlogu, zašto smatram da je to dobro i zbog čega ću glasati za usvajanje tog predloga i ostalih predloga zakona.

Tri su osnovne karakteristike, kao što smo već čuli, budžeta za sledeću godinu. Prva karakteristika je da će budžet za sledeću godinu biti razvojni, uticaće na povećanje životnog standarda građana. Druga karakteristika je da je u njemu odvojeno znatno više novca za kapitalne investicije nego prethodnih godina. Treća karakteristika je da je u setu zakona koji su na dnevnom redu, pored Predloga zakona o budžetu, predviđen i set mera u vidu brojnih olakšica za podršku razvoju privrede, koji će joj omogućiti da bude konkurentnija i atraktivnija. Taj set mera obezbeđuje se izmenom čak 27 zakona iz resora Ministarstva finansija, koji su upravo pred nama.

Dakle, da pojasnim zašto smatram da će budžet stvarno biti razvojni i zašto će stvarno uticati na povećanje životnog standarda građana. Prvo, u budžetu za 2019. godinu predviđeno je povećanje svih penzija, u odnosu na 2014. godinu, u proseku između 8% i 13%. U tu svrhu za iduću godinu izdvojeno je 35 milijardi dinara više nego u 2018. godini. Ovde želim da istaknem da će, kako saznajem, već od danas biti početo s isplatom jednokratne pomoći svim penzionerima u iznosu od 3.000 dinara, za šta je Vlada izdvojila 5,24 milijarde dinara. Inače, nikada u Srbiji nisu bile veće penzije nego što su danas i nego što će biti 2019. godine, predviđene ovim budžetom. Ako budemo

nastavili sa ovakvim privrednim rastom, po stopi od 3,5 do 4%, sledeće godine biće još prostora za povećanje penzija.

Drugo, budžet je skrojen tako da pored povećanja penzija podrži i rast plata u javnom sektoru od 7% do 12%, počev od 1. januara 2019. godine. Rast plata za opštu administraciju je 7%, za carinike i poreznike 8,5%, za policiju 9% i vojsku 9%, zaposlene u prosveti takođe 9%, za lekare 10%, za medicinske sestre, tehničare itd. čak 12%. Veoma je važno da je ovo povećanje plata i penzija u skladu sa postignutim merama fiskalne konsolidacije, sa tim se složio i MMF, a nije kao nekad, dok su „žuti“ bili na vlasti, bez pokrića, tj. obezbeđivanje zaduživanjem iz kredita.

Treća stvar, od samog početka naredne godine biće povećana i minimalna cena rada na više od 27.000 dinara, tako da će svi zaposleni u Srbiji videti efekat reformi koje su sprovedene.

Dakle, kao što se iz navedenog vidi, porast životnog standarda je stvarno jedna od tri osnovne karakteristike novog budžeta za 2019. godinu. Povećanje penzija i plata povećaće ličnu potrošnju, što će aktivirati novu proizvodnju i pospešiti privredni rast.

Druga karakteristika budžeta je veći iznos namenjen kapitalnim investicijama, daleko veći nego prethodnih godina. Na tome su insistirali i Fiskalni savet i MMF. Obezbeđeno je skoro 220 milijardi dinara za kapitalne investicije, koje su rekordno velike. Evo, nabrojaću: nastavak radova na obilaznici oko Beograda, završetak puta Surčin–Obrenovac, izgradnja auto-puta Obrenovac–Ljig, put Preljina–Požega, Moravski koridor, auto-put E-75 Kelebija–Subotica, državni put Novi Pazar – Tutin, Projekat mađarsko-srpske železnice, železnička infrastruktura i nabavka vozova, Naučno-tehnološki park u Novom Sadu, digitalne učionice, Data centar u Kragujevcu, razvoj infrastrukture zdravstvenih ustanova, a pre svega zdravstvenih ustanova kao što su KBC Srbije u Beogradu, Klinički centar Vojvodine i Klinički centar Kragujevac.

Tu je i veći budžet za Kancelariju za javna ulaganja, što omogućava izgradnju stotina novih škola i obdaništa, kao i novih bolnica po Srbiji. Tu su i razne subvencije, a, na primer, za poljoprivrednike one su veće za nekoliko milijardi dinara.

Treća karakteristika je, kao što rekoh, da je u čitavom setu zakona koji je danas na dnevnom redu pored Predloga zakona o budžetu predviđen i set mera u vidu brojnih olakšica za podršku razvoju privrede, koji će joj omogućiti da bude konkurentnija i atraktivnija. Samo, na primer, smanjenjem opterećenja na zarade i ukidanjem doprinosa za nezaposlenost na teret poslodavaca od 0,75%, koje stupa na snagu 1. januara 2019. godine, pruža se podrška razvoju privrede, i to je istorijska odluka, koju su privrednici decenijama čekali itd.

Sve ovo moguće je zbog ekonomskih rezultata ove vlade, ali i one prethodne koju je kao premijer predvodio sadašnji predsednik Republike Srbije Aleksandar Vučić. Budžet za 2019. godinu napravljen je kao nastavak reformskog procesa koji je započet još 2014. godine kada je predsednik Vlade bio Aleksandar Vučić.

Nabrojaću neke od tih rezultata. Za prvih devet meseci stopa rasta BDP-a u Srbiji iznosi 4,5% po čemu smo među pet najboljih ekonomija u Evropi. Kada je to ranije bilo? Nikad. Već treću godinu zaredom imamo suficit u našem budžetu, a do kraja godine taj suficit će biti 0,6% BDP-a, tj. oko 28 milijardi dinara, što znači da smo uštedeli i zaradili više nego što smo potrošili za čitavih 28 milijardi dinara. Ponovo pitam – kada je to ranije bilo? Nikad. Trošilo se nerazumno i nemilosrdno, a o tome ko će to vratiti „žuti“ nisu ni vodili računa.

Sledeće, nezaposlenost smo smanjili sa 25,9%, kolika je bila u 2013. godini, na sadašnjih 11,9%. To je i dalje visoko, ali je trend jasan. Kada je to ranije bilo? Nikad. U njihovo vreme, bez posla je ostalo 400.000 radnika.

Srbija treću godinu zaredom privlači više od 50% direktnih stranih investitora u regionu. Ponovo pitam – kada je to bilo ranije? Nikad. Samo su zatvarali i rušili fabrike.

Javni dug u odnosu na BDP takođe pada. U odnosu na ranije godine, kada je bio skoro 80% BDP-a, danas smo već na 56% BDP-a, a očekuje se da do kraja godine javni dug bude na 50–51% BDP-a. Opet pitam – kada je to ranije bilo? Nikad, nikad se dugovi nisu vraćali, samo su se uvećavali.

Iz suficita je otplaćen i deo javnog duga. Isplaćen je stari dug prema Ruskoj Federaciji od sedamdeset miliona evra, a već za neki dan, 3. decembra, na naplatu dospeva dug od milijardu i trideset miliona dolara po osnovu izdatih obveznica, koji ćemo isplatiti već u decembru i tako još smanjiti javni dug.

Na kraju svog izlaganja želim da istaknem još nešto što je potpuno novo i veoma značajno, a to je da je ovim predlogom zakona o budžetu predviđen novac za izgradnju stanova za pripadnike snaga bezbednosti. U 2019. godini iz budžeta je u tu svrhu planirano ukupno 3,7 milijardi dinara. Inače, reč je o investiciji vrednoj oko dvesta miliona evra, rekao bih kapitalnoj investiciji, koja će se realizovati tokom naredne tri godine. Od toga se 9,5 miliona evra odnosi na infrastrukturu koju država finansira preko lokalne samouprave, 65.000.000 evra ide iz budžeta, a ostatak preko kredita „Poštanske štedionice“ kroz projektno finansiranje. Reč je o izgradnji nešto više od 8.000 stanova u sedam gradova, čime će se rešiti višedecenijsko nerešeno stambeno pitanje pripadnika snaga bezbednosti, na inicijativu predsednika Aleksandra Vučića.

Ovim bih završio. Hvala vam na pažnji.

PREDSEDNIK: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Dragan Veljković. Nije tu.

Reč ima narodni poslanik Miladin Ševarlić.

MILADIN ŠEVARLIĆ: Hvala.

Tri hiljade dinara, koliko danas dobijaju penzioneri, nije povećanje penzija, nego socijalna pomoć. Ja sebe ne smatram licem koje treba da prima socijalnu pomoć i zato ću ovaj iznos večeras, odmah posle sednice, u Glavnoj pošti uplatiti na račun Crkvene opštine Preljina da ga daruju nekoj socijalno ugroženoj porodici budući da svake godine inače doniram taj fond Crkvene opštine Preljina.

Tragedija je u tome što ova sredstva ne opterećuju Ministarstvo za rad, socijalna i boračka pitanja, nego opterećuju Fond za PIO. Ta suma služi kao klackalica, da se održi nivo učešća države iznad 11%, i na taj način omogućava Vladi da radi intervencije u penzionom zakonodavstvu.

Drugo, kada se radi o budžetu, nastavlja se stara praksa, i pored toga što je nominalno budžet za Ministarstvo poljoprivrede povećan, i budžet za subvencije, na 51.776.777.000, odnosno budžet za subvencije u poljoprivredi na 41,5 milijardi. Realno, međutim, imajući u vidu da su prenete obaveze veće nego inače redovne prenete obaveze koje se prenose iz četvrtog kvartala, zbog nemogućnosti isplate subvencija za mleko itd., oko pet i nešto milijardi, ovaj budžet je praktično na nivou budžeta koji je bio prošle godine.

Ako se pak semantički, izvorno primeni značenje pojma „podsticaji i subvencije“, po Zakonu o podsticajima u poljoprivredi i ruralnom razvoju, minimalan iznos je 5%, ali ne za budžet Ministarstva, bez obzira na to što su za troškove Ministarstva nesumnjivo potrebna budžetska sredstva, već za subvencije. Pre neki dan razgovarao sam sa koleginicom koja je ekspert FAO-a i rekla mi je da joj kao ekspertu FAO-a nije poznato da postoji zemlja u kojoj plate zaposlenih u ministarstvu i materijalni troškovi koji su neophodni predstavljaju sredstva koja se mogu podvesti pod subvencije.

Molim ministra finansija da mi odgovori zašto nema regresa ili povraćaja akciza za gorivo u poljoprivredi, a ima za avionsko gorivo, i možda za neke špeditere ili ne znam za šta.

Drugo, da li može da se ukine jedna zdravorazumska nelogičnost, a to je da se jedino u Srbiji plaća TV pretplata za sve štale koje imaju električno brojilo i za sve bandere sa brojlilima, koje služe za navodnjavanje voćnjaka, povrtnjaka itd.? Mislim da je to zdravorazumski krajnje neodrživo.

Dalje, imamo najmanje subvencije za biljnu proizvodnju, svega 4.000 dinara ili 33,9 evra po hektaru, što je deset puta pa naviše manje nego u zemljama EU, a imamo potpuno liberalizovano tržište izvoza-uvoza sa zemljama EU. Posebno je zabrinjavajuće da onaj sektor poljoprivrede u kome imamo najveću šansu, a to su subvencije za organsku biljnu proizvodnju...

PREDSEDNIK: Vreme, hvala.

Vaša poslanička grupa je potrošila vreme za diskusiju.

Reč ima Branimir Rančić.

BRANIMIR RANČIĆ: Zahvaljujem.

Poštovani predsedniče Skupštine gospodo Gojković, poštovana gospodo ministri, poštovani gosti iz ministarstva, poštovani narodni poslanici, pred nama narodnim poslanicima danas je na dnevnom redu najvažniji zakon za Republiku Srbiju, Predlog zakona o budžetu Republike Srbije, Predlog zakona o budžetskom sistemu, kao i set drugih ne manje važnih zakona.

Kao što se vidi, Predlog zakona o budžetu je obiman, opširan i sveobuhvatan, a ne, kao što neki imaju da kažu, da je materijal „debeo“. Samo su svinje debele, a knjige su opširne. Budžet Republike Srbije donosimo na vreme i u roku, a ne kao što su vlade „žutog“ DOS-a budžet donosile posle ponoći, u nula časova i pet minuta. Što bi se reklo, donosili su budžet za juče i na taj način nam uzeli budućnost, a sada se žale da budućnosti nema. Sa SNS budućnosti ima.

Da se vratim na budžet. Neću govoriti uopšteno već ću se u okviru rasprave o budžetu za 2019. godinu zadržati samo i govoriti o prednostima koje se odnose na grad Niš. Prvo, Predlog zakona o potvrđivanju Aneksa broj 1 Finansijskog ugovora Železnička pruga Niš–Dimitrovgrad od 31. januara 2018. godine između Republike Srbije i Evropske investicione banke. Finansijski ugovor, kao što znamo, potpisan je 31. januara 2018. godine u Beogradu, a potvrđen 19. aprila 2018. godine u ovom visokom domu donošenjem odgovarajućeg zakona. Dana 24. aprila 2018. godine, Evropska investiciona banka je odobrila kredit u iznosu od 134.000.000 evra za finansiranje Projekta rekonstrukcije pruge Niš–Dimitrovgrad. Kao što sam i ranije govorio o ovom projektu koji je značajan za grad Niš i Republiku Srbiju, ukupna cena koštanja iznosi 268,28 miliona evra, od kojih se 134.000.000 evra obezbeđuje kreditom Evropske investicione banke, 61,24 miliona evra iz budžeta Republike Srbije, a 73,04 miliona evra u vidu donacije Investicionog okvira za Zapadni Balkan.

Ne ulazeći u dalju pravnu elaboraciju ovog finansijskog ugovora, mogu da kažem samo sledeće: sporazumom o ovom projektu definisan je način sprovođenja javnih nabavki u skladu sa pravilima iz Vodiča za nabavke Evropske investicione banke, dok se za rešavanje u drugom stepenu po prigovoru zainteresovanih strana primenjuje Zakon o javnim nabavkama Republike Srbije.

Drugo, govoriću o naučno-tehnološkim parkovima u Nišu, Novom Sadu i Beogradu. Naučno-tehnološki park u Beogradu je završen, u Novom Sadu se završava, a u Nišu je postavljen kamen temeljac za površinu od 14.000 kvadrata. Ukupno, ova tri projekta koštaće oko sto miliona evra. Naučno-tehnološki park čini jedinstvenu celinu sa Inovacionim centrom na Univerzitetu i Startup centrom na Elektronskom fakultetu u Nišu. Ovim se sprovodi ideja da se inovativno znanje transformiše u inovativne proizvode. Na taj način ispunjeno

je obećanje koje su dali Vlada i predsednik Aleksandar Vučić, tada premijer, prilikom sedmodnevnog boravka u Nišu pre dve godine.

O budžetu, što se tiče zdravstva, govoriću kroz amandmane koje sam podneo. Zahvaljujem.

PREDSEDNIK: Reč ima Miodrag Linta.

MIODRAG LINTA: Hvala.

Hteo bih na početku da kažem da je predloženi budžet dobar, dobro izbalansiran. S jedne strane, on jeste razvojni jer predviđa velika izdvajanja za kapitalne investicije, čiji je cilj rast BDP-a. S druge strane, on je i socijalni jer vodi brigu o socijalnim kategorijama, socijalno osetljivim grupama, predviđa porast plata i penzija. S treće strane, predviđena su i značajna izdvajanja za zdravstvene objekte, za modernizaciju škola, za poboljšanja u kulturi, za socijalnu zaštitu, kao što sam rekao, i posebno za subvencije u poljoprivredi.

Ono što nije dobro jeste da je budžetom predviđeno određeno smanjivanje sredstava za boračko-invalidsku zaštitu. Dobro znamo da u Srbiji živi preko 400.000 građana koji su učestvovali u oružanim sukobima devedesetih godina prošloga veka, da imamo značajan broj ratnih vojnih invalida, civilnih invalida rata i da se predviđa usvajanje novog zakona o pravima boraca i boračko-invalidskoj zaštiti. Očekujemo da do kraja ove godine, u skladu sa dogovorom u kabinetu predsednika Vučića i predsednikom Vučićem lično, navedeni zakon o pravima boraca i boračko-invalidskoj zaštiti bude usvojen i da se predvide i sredstva za njegovo sprovođenje.

Ono što nam je bitno, vezano za taj budući zakon, jeste da se konačno ispravi istorijska nepravda prema preko 50.000 krajiških boraca, koji do sada nisu priznati, odnosno priznato im je pravo na ratni staž do 27. aprila 1992. godine, do dana stvaranja Savezne Republike Jugoslavije, odnosno do 19. maja, do dana povlačenja JNA sa područja današnje Hrvatske i Bosne i Hercegovine. Ono što očekujemo jeste da u novom zakonu o pravima boraca i boračko-invalidskoj zaštiti stoji ključna odredba – da svim krajiškim borcima bude priznat ratni staž u dvostrukom trajanju za čitavo vreme rata, kao što je priznat i krajiškim oficirima, podoficirima i građanskim licima koja su bila u JNA.

Posebno bih hteo da istaknem pitanje položaja Srba u regionu. Takođe imamo određeno smanjenje sredstava za Upravu za dijasporu i Srbe u regionu. Mislim da se svi slažemo da pitanje skoro dva miliona Srba u regionu treba da bude jedno od pitanja od državnog i nacionalnog značaja. Položaj Srba u regionu je u većini država težak. Možemo da kažemo da je taj položaj jedino dobar i zadovoljavajući u Mađarskoj i Rumuniji, gde zvanična Budimpešta i zvanični Bukurešt izdvajaju značajna sredstva i pomažu da se neguje i očuva srpski nacionalni i kulturni identitet. Međutim, u ostalim državama taj položaj je, kao što sam rekao, veoma težak. Najteži je i najtragičniji u Hrvatskoj i Federaciji BiH, odakle je proterano preko milion Srba. Srbi u Hrvatskoj, Srbi u

Federaciji BiH, ono što ih je ostalo, građani su ne drugoga nego građani petoga reda. Njihova imovinska i statusna prava se svakodnevno krše. Imaju probleme, takođe, vezane za očuvanje svog nacionalnog i kulturnog identiteta.

Posebno težak jeste položaj Srba u Crnoj Gori. Aktuelna vlast u Crnoj Gori sprovodi politiku diskriminacije prema gotovo trećini svoga stanovništva. Srbi u Crnoj Gori imaju probleme vezane za zapošljavanje u javnom sektoru, probleme vezane za upotrebu srpskog jezika i ćirilice. Evo, juče i danas imamo dve sramne, dve skandalozne odluke. Sinoć je Skupština Crne Gore donela sramnu odluku kojom se poništavaju odluke Podgoričke skupštine iz 1918. godine o ujedinjenju Srbije i Crne Gore. Nažalost, u Crnoj Gori već dugi niz godina na delu je potpuno falsifikovanje istorije, čiji je cilj dalje udaljavanje i dalje produbljivanje podela između srpskog i crnogorskog naroda. Ovom skandaloznom odlukom Skupštine Crne Gore od sinoć Srbija je zvanično proglašena za okupatora, da je tobože izvršila aneksiju Crne Gore 1918. godine. A srpska vojska, koja je oslobodila Crnu Goru i koja je imala ključnu ulogu da spreči aneksiju Boke Kotorske od strane Italijana kojima je ta teritorija bila data Londonskim ugovorom iz 1915. godine, takođe se proglašava okupatorskom vojskom. To je ono što je veoma loše i ne može doprineti razvoju dobrosusedskih odnosa između Srbije i Crne Gore.

Takođe, imamo i danas sramnu odluku vlasti u Crnoj Gori da se uhapsi jedan od lidera opozicionog Demokratskog fronta, Nebojša Medojević, i da se izda nalog za hapšenje drugog lidera Demokratskog fronta, Milana Kneževića. Ove odluke apsolutno su štetne, izazivaju dodatni rast tenzija u Crnoj Gori. Na ovaj način vlast u Crnoj Gori šalje jednu lošu poruku: s jedne strane, želi da bude član EU, a s druge strane, krši temeljne evropske vrednosti poštovanja opozicije, toleranciju, poštovanje civilnog sektora, dijalog itd.

Položaj Srba u Makedoniji takođe je veoma loš, imaju mnogo problema vezano za slobodnu upotrebu ćirilice, srpskog jezika za informisanje na srpskom jeziku. U Albaniji takođe ono malo Srba što je ostalo ima velike probleme da očuva svoj nacionalni i verski identitet. Srbi u Sloveniji su najveća etnička grupa posle većinskog slovenačkog naroda, međutim, i dalje nemaju status nacionalne manjine.

Dakle, generalno govoreći, položaj Srba u regionu, ponavljam, veoma je težak i složen. Ono što je najbolje u svemu tome jeste to što je konačno zapadno od Drine stvorena druga srpska država, naša Republika Srpska, koja razvija najbolje ekonomske, političke, kulturne, sportske i sve druge odnose sa Srbijom, u skladu sa Dejtonskim sporazumom i u skladu sa Sporazumom o specijalnim paralelnim odnosima između dve države. Konačno je Drina postala reka spajanja, a ne razdvajanja.

Očekujem da će Srbija u narednom periodu, kao što je dosad radila, na čelu sa predsednikom Vučićem, pomoći opstanak Srba u regionu, pomoći

očuvanje njihovog kulturnog i nacionalnog identiteta, da svi Srbi u regionu, ponavljam, njih blizu dva miliona, zaista znaju da Srbija, kao njihova majka, svaki dan stoji iza njih i brine o njima. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolega Linta.

Reč ima Krsto Janjušević. Nije prisutan.

Reč ima prof. dr Marko Atlagić.

Izvolite, profesore.

MARKO ATLAGIĆ: Uvaženi potpredsedniče Narodne skupštine gospodine Marinkoviću, poštovani prof. dr Martinoviću, obraćam se i vama direktno zato što ste vi danas čitav dan jedini od predsednika poslaničkih grupa u ovom visokom domu. To dokazuje koliko naši politički protivnici drže do građana Srbije i do ovog visokog doma, a znali su čitavo prepodne neistine iznositi o vama i gospodinu Vladi Orliću.

Poštovani građani Srbije, lagali su vas kada su o njima govorili. Profesor Martinović i profesor Orlić imaju svoja radna mesta i na njima rade i imaju, po Zakonu o visokom obrazovanju, još u jednu trećinu radnog odnosa da idu, kao i svi mi drugi profesori univerziteta. Oni su skromni i neće to da kažu. E, ja vam to kažem. Izađite, gospodo iz bivšeg režima, recite je li ovo istina ili ne.

A sad ćemo malo o budžetu, o lažima njihovim. Poštovani državni sekretare i poštovani ministre i dame i gospodo iz Ministarstva, budžet je odlično koncipiran, on je razvojni ali i socijalno odgovoran, i zasniva se na tri stuba, prvi put prošle godine i sada u ovoj godini – prvo na proizvodnji, tj. na privrednom rastu, na investicijama i prvi put na potpunoj potrošnji.

Ja ću na neobičan način da govorim o budžetu. Videćete, vrlo kratko, ali na neobičan. Oni koji vas kritikuju danas, gospodine sekretare i gospodo iz Ministarstva, iz stranke bivšeg režima, ostavili su Srpskoj naprednoj stranci i bivšem predsedniku Vlade, danas aktuelnom predsedniku, Aleksandru Vučiću 2014. godine Srbiju urušenu i poniženu. Ja ih pitam, neka ustanu i neka kažu – da li je istina ovo što ja govorim? Prvo, koja je bila ekonomski, industrijski i infrastrukturno devastirana. Da li je tačno, gospodo iz bivšeg režima? Ustanite ovde pred građanima Srbije i recite – jeste li ili nije. Drugo, Srbiju bez bezbednosti i sigurnosti njenih građana. Je li tačno, gospodo iz bivšeg režima, gledate po kancelarijama sada ovaj prenos? Treće, Srbiju koja je bila ponižena. Četvrto, Srbiju koja je bila bez plana i programa. Da li je tačno, gospodo iz bivšeg režima, ili nije? Srbiju bez nade i vere njenih građana u budućnost. Da li je tačno, gospodo iz bivšeg režima, ili nije? Dođite u ovaj dom i recite da li je ovo tačno ili ne. Dalje, Srbiju sa prevelikom zaduženošću, Srbiju totalno uništenih državnih institucija, Srbiju bez međunarodnog ugleda, narod u Srbiji koji je totalno satanizovan, i Srbiju sa brutalnom pljačkaškom privatizacijom, u koju je za vreme vašeg režima ušlo 128 milijardi a izneta 51 milijarda. Gospodo

iz bivšeg režima, gde su pare? Položite račune ovde pred građanima. Nijedan kilometar niste izgradili, ni tvornicu napravili.

A onda je 2014. godine došao za predsednika Vlade Aleksandar Vučić, postavio ekspozice, koji sam ja ovde često citirao, a vi sprdnju pravili – ja vas danas, nakon tri godine, pitam da li je tačno ovo što iznosim ili ne – koji je bio najtransparentniji, najkonkretniji, najprecizniji, najveći i najbolji od 72 prethodna, počevši od 1805. godine do danas. A ja ću citirati iz ekspozice ovu rečenicu, na stranici 9 ekspozice iz 2014. godine gospodin Aleksandar Vučić je rekao: „Merama fiskalne konsolidacije deficit budžeta će se do kraja 2017. godine spustiti na granicu održivog (3-4% bruto društvenog proizvoda), što će dovesti do zaustavljanja rasta javnog duga na nivou od oko 75% bruto društvenog proizvoda“.

Gospodo iz bivšeg režima, citiraću sve i jednog od vas koji ste sprdnju pravili od ovoga i rekli da je to nemoguće, da su to bajke, da su to priče za malu decu. Pitam vas, ustanite danas ovde, gospodo iz bivšeg režima, ako imate bar malo političke korektnosti, poslaničke, akademske, građanske čestitosti, na koju se često pozivate, i bar malo istinitosti i malo morala – da li su ovi parametri ostvareni ili nisu, ne stopostotno, nego neki 120%? Zbog toga sam upoređivao, a vi ste sprdnju pravili od toga. A gde ste danas? Sakrili ste se u mišju rupu.

Vi ste stvorili nekakav savez koji se zove „za drugu pljačku Srbije“. Prvo ste opljačkali kada ste u DOS-u bili. U tom savezu je, gle čuda, i nekakav Saša Janković zvani Sale Prangija – znate zbog čega, pa, ubijen mu je Gojković u njegovom stanu, to je i dokazano – koji je 3. avgusta gospodnje 2017. godine izjavio, je li tačno, gospodo ili ne, citiram: „Kosovo i Metohija treba da bude primljeno u Interpol, a time i da prizna nezavisnost Kosova i Metohije“. Ronio je suze zbog debakla Prištine na prijemu u Interpol. Toliko tuge nisu pokazali ni predstavnici države pokrovitelja šiptarske nezavisnosti. Za njega je akademik Dušan Teodorović, koji mu je bio član predsedništva, rekao: „U svojoj dugogodišnjoj karijeri u zemlji i inostranstvu nisam toliko pogrešio u proceni moralnih i radnih kvaliteta kao što sam pogrešio kod Saše Jankovića“.

Znate li ko je još tamo? Niko drugi nego Vuk Jeremić zvani Vuk Potomak. To je taj Vuk Jeremić koji je u razgovoru sa kongresmenom SAD Teodorom Dorom rekao, citiram: „Kosovu treba priznati nezavisnost i da postane nezavisna država“. To je jedan od vođa međunarodne banditske grupe kojoj se danas sudi u SAD, on ide kao svedok.

Znate li ko je još u toj grupi? Niko drugi nego Dragan Đilas zvani Điki Mafija. To je čovek koji je od 2008. do 2012. godine, gle čuda, uvećao prihod na trista miliona evra dok je bio gradonačelnik i u politici!

E to je taj savez. Tu su i ostali okupljeni. Znate, poštovani građani, ko još? E, sad ćete čuti: Janko Veselinović zvani Janko Stanokradica, jer je ukrao stan u Obrovcu Milici Badži, izbeglici koja je i danas, a on nije bio izbeglica.

Znate ko je još? Onaj što je pobegao malopre, Dušan Petrović zvani Kravoubica, koji je kao ministar poljoprivrede (neka dođe, neka kaže da li je) naredio da se pokolje 250.000 krava, a ukupni fond petsto. On danas govori o poljoprivredi! Njegov predstavnik blati našu državu neki dan, videli ste gde. Sram ga bilo, i jednog i drugog! Neka ovde dođu, neka kažu. Nije čudo, jer je njegov predsednik cinkario za vreme bombardovanja. Pročitajte knjigu jednog našeg autora, šta je rekao savetnik Joške Fišera, on ih je vodio po nemačkim gradovima, kako da se bombarduju, ubije Milica Rakić i naša deca. Od čega mi očekujemo? Od njih očekujemo nešto?

Na kraju, da ostavim nešto i svojim kolegama, poštovani državni sekretare, o Fondu za nauku neću da govorim zato što ste u haos ušli, neviđeni haos. Vi znate i naučnici znaju koji je to haos. Hvala vam što ste udostojili sektor nauke, baš vi direktno, Vladimire Popoviću, i ministar Šarčević. Neka kažu gospoda iz bivšeg režima da li je tačno, njihov ministar Đelić je 11.000.000 evra u tom ministarstvu ukrao. Neka kažu da li je ili ne, ja ću im dati podatke ovde direktno.

E sada, dozvolite još da kažem, da li je tačno ili ne da je Republika Srbija postala stabilna ekonomski 2017. godine na kraju? Da li je tačno? Ustanite, gospodo iz bivšeg režima. A sprdali ste se sa ekspozeom. Pobegli ste u mišje rupe, nema vas nigde, bre!

Sad na kraju, dozvolite, da bi svi građani Srbije razumeli, kako se to kaže na srpskom jeziku...

(U salu ulaze narodni poslanici Balša Božović i Maja Videnović.)

Evo ih, evo ih, poštovani građani, sada dolaze na jutarnju kaficu. Evo ih, dolaze na jutarnju kaficu.

Poštovani građani Srbije, to se na srpskom jeziku kaže, da bi svi razumeli, evo sad ulaze, umesto od jutros, lezijedovići, džabalebaroši, secikese i luftiguzi. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, profesore Atlagiću.

(Balša Božović: Replika.)

Balša Božović, po kom osnovu? Nije vas spomenuo profesor Atlagić.

(Balša Božović: Dobro, onda po Poslovniku.)

Izvolite, po Poslovniku.

BALŠA BOŽOVIĆ: Gospodine Marinkoviću, reklamiram dostojanstvo Narodne skupštine, koje je povređeno iz prostog razloga što je neko ko sebe naziva profesorom dopustio da kalja ugled ne samo univerziteta na kome predaje nego i svih njegovih kolega koje predaju na istom time što psuje, što se nedolično ponaša, time što vređa, time što je polupijan očigledno došao na današnju sednicu ...

PREDSEDAVAJUĆI: Kolega Božoviću, oduzimam ovo vreme od vremena poslaničke grupe.

Idemo dalje sa radom.

Nema smisla da vređate profesora Atlagića na tako prizeman način, bilo koga. Nije on to zaslužio, niko od nas to nije zaslužio.

Nemojte, molim vas. Ja sam ovde zadužen za red u sali. Radimo već tri dana. Molim vas, razuman ste čovek. Hvala.

Idemo dalje, Milan Knežević ima reč.

Izvolite, doktore Kneževiću.

MILAN KNEŽEVIĆ: Poštovani predsedavajući, uvaženi ministre, dame i gospodo narodni poslanici, mi danas raspravljamo o budžetu kao jednom od najvažnijih dokumenata jedne zemlje. Planiranim budžetom se planiraju sve poluge, funkcije jedne države za narednu godinu.

Naravno, sve moje kolege su dosad iznele dobre strane budžeta, koji je i razvojni i izbalansiran. Ja bih pri kraju, jer rasprava o budžetu je pri kraju, da opet rezimiram, mada je sve to rečeno, da su tri osnovne karakteristike ovog budžeta povećanje životnog standarda građana Srbije, veći iznos namenjen kapitalnim investicijama i umanjeње opterećenja poslodavcima.

U izradi ovog budžeta vidi se da su Ministarstvo finansija i Vlada na odgovarajući način saslušali potrebe privrede i njene predloge, što je neophodno za dalji razvoj privrede u narednoj godini.

Što se tiče povećanja životnog standarda, naravno, na prvom mestu je već uvećanje penzija, koje je bilo u proseku od 8% do 13% i za koje su odvojena sredstva u budžetu u iznosu od 35 milijardi za narednu godinu. Isto tako, u budžetu su planirana povećana sredstva za uvećanje plata u javnom sektoru, isto od 8% do 13%, i za to su predviđena sredstva od 35 milijardi. Kao što su rekle i kolege i ministar, u ovom paketu za poboljšanje životnog standarda je i uvećanje minimalne cene rada, koja će od nove godine biti 27.000 dinara.

Što se tiče uvećanja novca za kapitalne investicije, izdvojeno je 220 milijardi. To je oko 30% više nego u ovoj godini. Ova sredstva su opredeljena za projekte kao što su: izgradnja Moravskog koridora, auto-puta Požega–Preljina, završetak obilaznice oko Beograda, put Surčin–Obrenovac.

Treba reći da se za 2019. godinu planira i više novca za subvencije, ukupno 101 milijarda dinara, što je više jer ovogodišnje planiranje za subvencije bilo je 89,3 milijarde. Najveći deo ovog novca (41%) u narednoj godini biće dat za dotacije poljoprivrednicima. To govori o politici Vlade, koja vodi računa i o ovoj oblasti iako su pojedini poslanici bili kritični što se tiče dotacija u poljoprivredi. Zatim, 17% privredi, 14,5% železnici, 9% za puteve. Znači, poljoprivreda će u sumi, da ne govorimo u procentima, dobiti šest milijardi dinara više nego ove godine, a budžet za privredu biće veći za dve i po milijarde dinara nego ove godine.

Treba još napomenuti da će oblasti koje su meni bliske opet biti uvećane, a to je da će za Ministarstvo prosvete sredstva biti uvećana za 6% u narednoj godini, a za Ministarstvo zdravlja 7,7%.

Što se tiče Ministarstva prosvete, tu ima dosta toga, mi smo imali mnogo zakona, usvajali, a ovde ću samo dve stvari da pomenem. Predviđeno je od ovih sredstava, između ostalog, opremanje osam hiljada učionica za izvođenje nastave za upotrebu digitalnih materijala, što nije mali broj. Osam hiljada učionica za digitalizaciju i edukaciju dece u toj oblasti.

Ono što je malopre moj kolega profesor Atlagić pomenuo, bitno, što je uradilo Ministarstvo prosvete, to je formiranje Fonda za naučnoistraživačku delatnost. Ta oblast je godinama bila neuređena ili, bolje rečeno, nije bila na pravi način uređena. Tu je trebalo mnogo posla i truda. Hvala bogu, Ministarstvo prosvete je našlo način da se formira ovaj fond, s jasno definisanim planovima i ciljevima koje treba da ostvari, koji će u ovoj oblasti da učini napredak. Pritom, mnogo je značajno i ovo što je danas na raspravi, a to je promena Zakona o patentima, jer i to su aspekti koji utiču na poboljšanje naučnoistraživačkog rada.

Izneo sam glavne stvari, po mom mišljenju, koje su iznele i moje kolege pre mene. Na kraju opet treba pomenuti, jer se napada i u novinama, čak mnogo više nego ovde u Skupštini, kako je smanjenje nameta poslodavcima od 0,75% nešto što je jako malo. Da je ta mera tako laka, zašto to dosad nije uradila neka vlada i vlada ovih poslanika prekoputa? Malo izgleda, ali je teško bilo uraditi. Jer, da prevedemo malo i u novac budžeta za državu, tih 0,75% košta budžet oko dvanaest milijardi dinara, to je sto miliona evra. Ali ovo je još jedan aspekt podsticaja i osluškivanja potreba privrede, kako bi bilo više ulaganja i novih privrednih investicija i podsticaja, a sve sa ciljem povećanja zaposlenosti u sledećoj godini. Da ponovimo zbog gledalaca, čuli smo danas najnoviji podatak da je nezaposlenost rekordno niska dosad, da je pala na 12,3%. A u vreme onih koji su bili bučni i glasni iz klupa, u vreme prethodne vlasti, Demokratske stranke, nezaposlenost je, da ponovim još jedanput, bila 25,8%.

Brojke su nekad surove, ali su surove po one koji nisu radili na pravi način, koji su zloupotrebljavali vlast, oštetili svoju državu i stavili je u jedan prebankrotski položaj, u kojem ju je zatekla Vlada, prvo formirana, predsednika Aleksandra Vučića. A izvrsnu, odgovornu i posvećenu politiku nastavila i Vlada predsednice Ane. Zahvaljujem se.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Reč ima Ljubica Mrdaković Todorović. Nije prisutna.

Tijana Davidovac. Nije prisutna.

Olivera Ognjanović.

Izvolite.

OLIVERA OGNJANOVIĆ: Poštovani predsedavajući, uvaženi ministri sa saradnicima, predloženi državni budžet za 2019. godinu i set reformskih zakona ukazuju na poboljšanje životnog standarda naših građana, privredni rast i ekonomski napredak. Mi ove godine imamo izvanredne ekonomske rezultate: za prvih devet meseci stopa privrednog rasta je 4,5%; treću godinu zaredom imamo suficit u budžetu, što je oko 28 milijardi dinara.

Predlog budžeta rezultat je mera preduzetih 2014. godine, koncipiran da ubrza razvoj, da poveća zarade i penzije i da nastavimo reforme. Glavni ciljevi su: razvojna podrška privredi, smanjenje opterećenja na zarade, nastavak jačanja ekonomije, podizanje zdravstvenih usluga, unapređenje rada javne uprave i viši kvalitet života građana.

Budžet će biti uravnotežen jer predviđa i rast plata u javnom sektoru i penzija. Predviđene su dodatne 33 milijarde dinara za planirano povećanje plata i 35 milijardi dinara za planirano povećanje penzija. To je rezultat teških reformi koje smo sproveli u periodu od 2014. godine do pre mesec dana, odnosno tereta koji su naši građani, naša deca i penzioneri izdržali na svojim leđima za dobrobit svih nas.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice, isteklo je vreme na listi. Hvala. Nastavljamo dalje.

Pošto na listama poslaničkih grupa više nema prijavljenih za reč, odnosno isteklo je vreme, pre zaključivanja zajedničkog načelnog i jedinstvenog pretresa pitam – da li reč žele predsednici, odnosno predstavnici poslaničkih grupa ili još neko ko nije iskoristio svoje pravo iz člana 96. Poslovnika?

Doktor Dragan Vesović ima reč.

Izvolite.

DRAGAN VESOVIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući.

Šteta, ministar Mali je izašao.

Pre neki dan su na listu nematerijalne i kulturne baštine, svetsku listu Uneska, uvrštene srpske gusle. Sada, kakve veze imaju gusle sa budžetom, ja ću da vam kažem. Naime, u jednoj guslarskoj pesmi gusle kažu kako „ljudi željni rukovodstva mnogo puta odriču se čojstva“. Vidite, ja budžet doživljavam kao zajednički novčanik; taj novčanik punimo svi mi, i oni koji glasaju za vlast i oni koji glasaju za opoziciju. Svi ga zajednički punimo, a da li se pitamo zajednički kako ćemo da ga trošimo? Naravno, ne pitamo se, i tu se gubi taj segment čojstva.

Dakle, nije u redu da 62 tačke budu objedinjene, da budžet bude na četvrtom mestu kao zakon, da se amandmanima, koje s punim pravom daju i pozicija i opozicija, onemogućiti amandmansko popravljavanje budžeta i da se na taj način lišimo mogućnosti da uopšte saznamo da li je taj budžet dobar ili loš. Malopre sam, ne jedanput, od cenjenih kolega iz SNS-a čuo da je budžet

najznačajniji pravni akt koji se donosi u jednoj godini. Ja se apsolutno slažem s tim, ali ako je najznačajniji pravni akt, zašto ne dozvolite da o njemu ljudski pričamo?

Opet i ovde dolazi ono što je Marko Miljanov, Kuč i Drekalović, govorio, šta je čojstvo – čojstvo je da branite druge od sebe. Hajde da ovo bude jedan apel da iduće godine zaista damo mogućnost da svi progovorimo koju o budžetu. Ovako ostajemo lišeni mogućnosti da čujemo i neki konstruktivan savet, neki predlog koji je možda smislen, od strane opozicije. Dakle, mislim da nije u redu. Toliko sam hteo da vam kažem. Hvala vam.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, dr Vesoviću.

Reč ima narodni poslanik Tatjana Macura.

TATJANA MACURA: Zahvaljujem, predsedavajući.

Za mene je veliko razočarenje što danas, odnosno večeras ministar finansija nije ovde da čuje završne reči narodnih poslanika. Ja sam potpuno svesno ostavila najveću količinu vremena upravo da bih govorila o gorućem problemu u Srbiji. Pored njega, na raspravi danas nisu ni ministar Đorđević, niti ministarka Slavica Đukić Dejanović, uz dužno poštovanje prema ministru koga se, nažalost, tema kojom ja želim da se bavim u najvećoj meri ne tiče. Ne znam ko bi mogao da mi odgovori na pitanja koja želim da postavim. Iskreno se nadam, pošto imam dovoljno vremena ...

(Predsedavajući: Tu je ministar Ružić, kolegice Macura, vrlo svestran. Nema problema, ne brinite. Izvolite.)

Da, znam, i poštujem njegovu svestranost, daleko od toga, ali jednostavno ovo nije u resoru njegovog ministarstva. Zato se plašim da ministar Ružić, uz najbolju volju, neće moći da mi najadekvatnije odgovori.

Naime, prošle godine u decembru, otprilike u ovo vreme, raspravljali smo isto o budžetu i u objedinjenoj raspravi sa još nekih tridesetak tačaka raspravljali smo o Zakonu o finansijskoj podršci porodici sa decom. Ja sam pokušala i tada da ukažem na sve nepravilnosti i manjkavosti tog zakona i na probleme na koje ćemo naići primenom tog zakona od jula ove godine. Nažalost, nisam uspela. Čak mi je to jedini incident koji sam imala sa ministrom Đorđevićem s obzirom na to da imam prijatno iskustvo što se njega tiče u Skupštini, jer dok je bio ministar odbrane i kao ministar za rad i socijalna pitanja, uvek je odgovarao narodnim poslanicima. Zato me čudi što večeras nije ovde. Mogu da kažem zaista, s pravom se pitam da se možda nije uplašio rasprave jer nije bio ni juče u skupštinskoj sali.

(Aleksandar Martinović: Čovek je u Meksiku, na inauguraciji predsednika Meksika.)

Dobro, poštujem, kolega, da je u Meksiku. S tim u vezi, ministar Mali je bio do malopre ovde i mogao je on da se zadrži na skupštinskoj raspravi još dovoljno da odgovori na postavljena pitanja. Ali da stavimo to na stranu.

Dakle, kada smo u decembru razgovarali o Zakonu o finansijskoj podršci porodici sa decom, već tada smo mogli da primetimo kakvi će biti problemi sa primenom ovog zakona. Tada smo mogli da primetimo da u budžetu nisu rezervisana dovoljna sredstva koja će pomoći trudnicama i porodicama u Srbiji da imaju dostojanstveno materinstvo. Istu situaciju imamo i danas. Danas se, nažalost, duplo veća količina zakonskih predloga nalazi na dnevnom redu ove sednice i sada imamo 62 tačke dnevnog reda. Ja sam pokušala pre dva dana da dodam i 63. tačku na dnevni red, a to je Zakon o finansijskoj podršci porodici sa decom, da probamo da pronađemo sredstva zajedničkim snagama, zajedničkim interesovanjem, da probamo da nađemo sredstva za jednu od najugroženijih društvenih grupa u Srbiji danas.

U čemu se sastoje ti problemi? Dakle, od jula trudnice i porodilje u Srbiji primaju rešenja koja im obezbeđuju novac, odnosno nadoknade od 1.000 dinara, 2.000 dinara, 3.000 dinara itd. Dobili smo uveravanja oba resorna ministra da će se do kraja godine rešiti ovaj problem. Čak smo dobili uveravanja u pojedinostima, tačno na kojim tačkama će biti rešen ovaj problem. Evo, došao je kraj godine, došla je rasprava o budžetu. Ne samo da nismo dobili predlog izmena i dopuna tog zakona već nismo u samom budžetu dobili uveravanja da su određena sredstva za tu namenu i da ćemo tokom 2019. godine raspravljati uopšte o izmenama i dopunama ovog zakona. To je bio jedan šamar, mogu slobodno da kažem, svim majkama u Srbiji danas.

Između ostalog, u nekoliko navrata dobijali smo uveravanja da novca u budžetu nema. Dakle, u toku 2018. godine od strane oba ministra dobijali smo informacije da novca u budžetu nema. Mi smo vrlo strpljivo, kao inicijativa „Mame su zakon“, čekale da vidimo predlog budžeta za 2019. godinu. I, zaista, nisu određena nikakva sredstva za ovu namenu, ali smo mi uspele za ovo kratko vreme koliko smo imale ispred nas da analiziramo budžet i izvršimo jednu racionalniju raspodelu unutar budžeta i da kažemo – da, možemo da imamo i za to za šta je Vlada Republike Srbije namenila sredstva, ali možemo da napravimo jednu humaniju, racionalniju raspodelu unutar budžeta, pa da odvojimo sredstva i za majke, i za buduće majke, i za penzionere i za mnoge druge ugrožene društvene grupe koje nažalost u ovom budžetu nisu prepoznate.

Šta to majke traže pa se toliko njima ne može izaći u susret? Dakle, majke u Srbiji traže dostojanstveno materinstvo, koje kaže da svaka majka, bez obzira na to da li je bila u radnom odnosu ili nije bila u radnom odnosu, ima pravo na nadoknadu koja će biti najmanje u visini republičkog minimalca. Podsetiću vas, republički minimalac u Srbiji je nešto više od 20.000, 25.000 dinara. Ako uzmemo kao podatak da je u Srbiji u 2017. godini rođeno 65.000 beba, govorimo o oko dvadeset milijardi dinara. Ovo je najgrublja moguća računica koju smo mogli da iznesemo.

S tim da morate da znate da ova gruba računica podrazumeva da se u isto vreme već odvajaju u budžetu neka sredstva, jer neke majke imaju onih 18 meseci radnog staža koji jesu uslov za punu nadoknadu da bi je dobijale tokom porodijskog odsustva ili odsustva radi nege deteta. Dakle, te majke isto tako traže da im se, ako su se ohrabrile da imaju treće i četvrto dete, nadoknade koje dolaze po osnovu dečjeg dodatka ne ukidaju zato što im se privremeno uvećavaju primanja jer će dobijati nadoknadu odnosno podsticaj, dugo najavljivani podsticaj države za to treće i četvrto dete.

Zatim, da se majkama koje su rodile decu s invaliditetom ne ukida nadoknada koju će ta deca dobijati po osnovu tuđe nege i pomoći, jer ta namena koju ta nadoknada ima nije ista kao i nadoknada koju treba da dobijaju po osnovu zarade.

Zatim, da se redefiniše koja je to maksimalna nadoknada koju porodilje u Srbiji mogu da prime i da se ne kažnjavaju one žene koje su među nama najuspešnije. Žao mi je što ministar finansija nije ovde, ja sam sigurna da on ima taj podatak, kada govorimo o grupi žena koje imaju najviša primanja u zemlji, da je to grupa od 2.300 žena, prema podacima koje je dao NALED. Sigurno nisu sve one u kategoriji tih koje treba da primaju pune nadoknade, odnosno koje će imati pet prosečnih nadoknada, maksimalnih, onako kako „Mame su zakon“ predlaže.

Takođe, jedan veliki greh je napravljen prema ženama koje pune budžet Republike Srbije, a to su preduzetnice. Stavljene su u mat poziciju i moraju da biraju da li će da koriste porodijsko odsustvo i odsustvo radi nege deteta ili će da zatvaraju svoje firme. Posebno su ugrožene žene koje se bave pružanjem zdravstvenih usluga: zubarke, lekarke, farmaceutkinje. Dakle, to su žene koje ne samo da moraju da se dvoume između ove dve odluke nego moraju, ako žele da koriste porodijsko odsustvo ili odsustvo radi nege deteta, da trajno zatvore svoju firmu i da ponovo prolaze kroz proceduru otvaranja firme zato što nemaju na koga da prebace svoje poslovanje.

Da li ima novca u budžetu? Ima, i biću vrlo kratka zato što su sve kolege to nekoliko puta naglasile – dakle, imamo ako delimično uskratimo Ministarstvu odbrane i Ministarstvu unutrašnjih poslova, ako ukinemo kabinete potpredsednicima Vlade i ako ukinemo kabinete ministara bez portfelja jer se resori ministara poklapaju.

Dakle, imamo novca u budžetu. Žao mi je što ministar nije ovde.

Eto, toliko, hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, kolegice Macura. Samo da vam kažem za ministra Đorđevića, on je na inauguraciji novog predsednika Meksika, Obradora. Zna da nam je Meksiko strateški važna zemlja u tom delu sveta. Hvala.

Ministar Branko Ružić ima reč.

Izvolite.

BRANKO RUŽIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Naravno, želim da delimično odgovorim na ova pitanja koja ste izneli. Ono što je najvažnije, to je da je budžet uravnotežen, da je socijalno i razvojno orijentisan, da imamo dovoljno novca za povećanje plata u javnom sektoru, od 7 do 12%, da će biti dodatnih sredstava i za vojsku, i za zdravstvo i za mnoge druge segmente našeg društva, i to je generalno ocena da jesmo na dobrom putu.

Što se tiče kritika koje ste izneli, vi znate da je Vlada Republike Srbije, a i predsednik Republike je u fokus delovanja postavio upravo tu pronalitetnu politiku, borbu protiv bele kuge. Donet je Zakon o finansijskoj podršci porodici. Imajući u vidu da je obuhvat mnogo veći, neka nijansiranja su potrebna i neke ispravke, to uopšte nije sporno. Dakle, to je nešto na čemu se radi. Komisija upravo locira one probleme koji se dešavaju u implementaciji samog zakona kako bi se ovo pitanje regulisalo.

Ono što je takođe važno kada govorimo o dostojanstvenom roditeljstvu i uopšte o situaciji da se da podsticaj, to je da je opredeljeno, kao što čitava Srbija i sve njene građanke i građani znaju, da treće i četvrto dete dobiju 12.000, odnosno 18.000 dinara. Ali to, naravno, nije u funkciji toga da majke ne rade, nego upravo da se na neki način usaglasi taj standard. I to svakako jeste veliki iskorak ove Vlade Republike Srbije.

Ono što svakako očekujemo da u budućem periodu bude rešeno, bez neke bespotrebne politizacije niti nekih preraspodela aproprijacija u budžetu, imajući u vidu da je budžet zaista, kao što sam rekao, i socijalno i razvojno orijentisan, to je da se upravo radom ove komisije dođe do najboljih i održivih rešenja i do ispravljanja onih grešaka koje su u jednom manjem delu zaista nastupile, kako bi se sve ovo o čemu ste i vi delimično govorili na pravi način regulisalo i dobilo pozitivan epilog. Hvala vam.

PRESEDAVAJUĆI: Hvala puno, ministre Ružiću.

(Tatjana Macura: Replika.)

Pravo na repliku, narodni poslanik Tatjana Macura.

Izvolite.

TATJANA MACURA: Zahvaljujem.

Poruka mama koje su sad slušale raspravu i čekale, verujte mi... Prvo, rukomet je na RTS 2, dakle nemamo ni direktan prenos i ove majke ne mogu da isprate raspravu. Dakle, mame jesu ljute i s pravom su ljute, zato što su na kraju 2018. godine u nekoliko navrata, ne od vas, ministre Ružiću, nego od drugih resornih ministara, dobile uveravanja da će se problem, koji oni ne negiraju, rešiti do kraja ove godine. Ne samo da se nije rešio problem već se ni u 2019. godini, prema tome kako je planiran budžet, ne nazire da će se ovaj problem rešiti.

Dakle, ja i dalje molim Vladu Republike Srbije, ima prostora da kroz raspravu o amandmanima ovo pitanje ponovo otvorimo i da uvažite argumente koje smo mi izneli, a to je da moraju da se pronađu, ne znam kako... To jest, ponudili smo rešenje kako, ali ako vi mislite da to nije adekvatno rešenje, ponudite bilo kakvo drugo rešenje i pronađite novac koji je potreban da sve majke u Srbiji imaju dostojanstveno materinstvo.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, koleginice.

Reč ima gospodin Đorđe Komlenski.

Izvolite.

ĐORĐE KOMLENSKI: Zahvaljujem, predsedavajući.

Drugarice i drugovi, dame i gospodo, poštovani ministre sa saradnicima, moja pažnja je, pored svih ovih zakona o kojima su moje kolege diskutovale, bila usmerena i na zakon o izmenama i dopunama Zakona o porezima na imovinu. Naime, Pokretu socijalista i meni je naravno uvek u fokusu pažnje pitanje pravičnosti. U tom pravcu su bile i biće i dalje rasprave kada dođemo do dela rasprave u pojedinostima, kada su amandmani u pitanju, jer smo podneli određene amandmane na ovaj zakon.

Ono što bih ipak u ovoj načelnoj raspravi želeo da napomenem jeste da je ostala malo nerazjašnjena jedna odredba, koja je bila još u ranijem zakonu, koji se sada menja, a to je da se porez na imovinu ne plaća na zemljište do površine od deset ari. Naš stav jeste, i mislim da to čak proističe iz starog zakona ali smo amandmanom predložili da se to definiše, da se na prvih deset ari zemljišta ne plaća porez na imovinu od strane bilo kog poreskog obveznika. Znaite, ako neko ima 11 ari, onda je podlegao obavezi da plaća porez na imovinu, a ako je imao 9,99, onda nije.

Zašto je ovo još jedan od razloga pravičnosti? Zato što je 2014. godine promenom načina računanja zemljišta određen broj građana u Srbiji... Prelaskom na digitalni preračun površine zemljišta, parcele koje su bile ispod deset ari odjednom su dobile više od deset ari, pa ljudi koji su svojevremeno kupili parcele od devet i po danas možda imaju i više od deset ari a to ne znaju. Mislim da je apsolutno pravično da imaoci zemljišta na prvih deset ari – ako je to granična vrednost, a jeste, za koju se Ministarstvo opredelilo da je zadrži – ne treba da plaćaju porez na imovinu, nego samo na ono preko te površine.

Kada sam se već dotakao katastra, zanimljiv je i Zakon o izmenama i dopunama Zakona o postupku upisa u katastar nepokretnosti i vodova. Ovaj zakon je doneo mnogo zanimljivih rešenja osnovnog zakona, a vidimo i neka nova rešenja kada su u pitanju ove izmene i dopune.

Naime, kada govorimo o pravičnosti, i tu se amandmanski reagovalo, određene vrste potvrda više ne mogu da se dobiju u Republici Srbiji, koje su državni organi dužni da poseduju. To su određene potvrde koje se odnose na to da li je nešto bilo predmet overe ili utvrđivanja sudskom presudom u pojedinim

sudovima. Naime, ono što mi je apsolutno zasigurno poznato, to je da arhiva suda u Obrenovcu ne postoji, tako da je nepravilno da građani Obrenovca, bez svoje odgovornosti, na bilo koji način trpe štetne posledice toga što te arhive nema. I u tom delu se reagovalo.

Reagovalo se i u delu za koji mislim da je jedan, uslovno rečeno, sitan ustupak koji će morati da učine notari, a pojednostaviće postupak i građanima i katastru. Predlažemo da su javni beležnici ili, kako je to popularno i lakše reći, notari u obavezi da, pored sve dokumentacije koju prilažu da bi neko upisao pravo svojine, dostave i potvrdu da su plaćene takse za upis. Time bismo izbegli da građani odlaze u katastar, posebno plaćaju te takse, a samim tim rasteretili bismo katastar obaveze da vodi računa o tim taksama.

Naravno da nimalo ne sme da se smanji kontrola katastra, niti pravo i odgovornost katastra kada vrši kontrolu onog što dobijaju od notara, jer smo u prethodnom periodu, verovatno će to biti još neko vreme dok se stvari ne uhodaju i ne ujednači praksa, bili svedoci da je mnogo zahteva za upis odbijeno jer notari nisu dostavljali svu dokumentaciju koju su dužni da dostave – dokaze o postojanju braka, izjave bračnih drugova, podatke o njima... Vidim da se deo toga ovim zakonom ponovo reguliše.

Samo se nadam, kada je budžet za 2019. godinu u pitanju (nisam dovoljno stručan i nadam se da ću ovih dana na to dobiti odgovor), da će obezbediti dovoljno sredstava da se usklade i zarade sudija za prekršaje, odnosno da se te zarade usklade s iznosima zarada koje primaju ostale sudije. Jer u svim ostalim pravima i obavezama te sudije su izjednačene sa ostalim sudijama redovnih sudova, osim u ovom segmentu.

Čuli smo da je ovaj budžet i vojni budžet, pa jednu nakaradnu konstrukciju – da je ratni budžet. Meni je veliko zadovoljstvo da se od 2012. do kraja 2018. godine stalo na noge, da se ne mora restriktivno odnositi prema ovim segmentima bezbednosti koji su jako važni za Republiku Srbiju, već se u budućem periodu, od plata, preko drugih vidova socijalne pomoći kada su u pitanju pripadnici bezbednosnih snaga, do naoružanja, ulaže u Vojsku Srbije. Znači, nije ova vlada kriva što ta sredstva mora da utroši u to, krivi su oni koji su nas doveli u poziciju da ponovo sada kupujemo neke stvari koje smo imali, a koje su oni zbog sitnih provizija prodali budzašto.

Danas tome mi plaćamo veliku cenu, ali razlog za to jasno pokazuje ono što se desilo danas. Mi možemo da kažemo da smo jako ponosni jer živimo u Republici Srbiji, koja je obezbedila pravdu svima. Znači, svi koji su procesuirani pred sudovima u Srbiji su, gde god su postojali dokazi, oglašeni krivim i odgovarali za zločine, gde god da su ih počinili. Danas smo svedoci da je osvedočenom zločincu, dokazanom zločincu, u Bosni i Hercegovini izrečena oslobađajuća presuda. Ovo je pokazalo da životi Srba van Srbije nisu jednako vredni.

Da nikada više ne bismo došli u situaciju da se i ovako dodatno osećamo poniženima, Vojska Srbije, bezbednosne snage Srbije, ekonomija Srbije mora biti dovoljno jaka, da više nikome nikada ne padne na pamet da ugrozi bilo koje pravo bilo kog građanina u Republici Srbiji, ali i bilo kog Srbina koji živi van teritorije Republike Srbije. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, gospodine Komlenski.

Reč ima dr Aleksandra Tomić.

Izvolite.

ALEKSANDRA TOMIĆ: Zahvaljujem, uvaženi predsedavajući.

Poštovani ministre, kolege poslanici, evo, privodimo kraju ovu načelnu raspravu. Ono što moram da kažem i ono što smo imali prilike da čujemo jeste da neki poslanici smatraju da se mnogo toga nije čulo. Čulo se, i mislim da je zaista dobro da ministri imaju dovoljno razumevanja da traže najbolja rešenja koja treba da određenim zakonskim predlozima daju, da čak i ona koja su možda negde imala manjkavosti, da ne treba praviti grešku ponovo, dva puta. Zbog toga ne treba gledati to sa te strane da neko ne želi ili neće da uradi određene promene u zakonu, kao što smo imali prilike od kolegice da čujemo kada su mame u pitanju. Tu ima dosta zakona koji se kose u svojim nadležnostima, a problemi su navedeni.

Mi znamo da, recimo, postoje različita stanovišta kada su u pitanju mame, pogotovo kada su u pitanju žene poslodavci i kada je u pitanju, recimo, država, kao što je Ministarstvo za rad i socijalna pitanja. Mislim da je uvek dobro rešenje da se radi uzimajući u obzir sve relevantne subjekte zainteresovane za određenu temu. Stoga mislim da će sigurno ministarstva, i za finansije i za rad i socijalna pitanja, naći određene predloge rešenja koji će zadovoljiti određene ciljne grupe koje sada imaju zaista problema kada je u pitanju finansiranje, recimo, porodiljskog odsustva za žene koje se bave malim biznisom. To je ono gde recimo, i uz podršku Udruženja poslovnih žena, zaista znamo koji su problemi i mislim da rešenja moraju na određen, egzaktniji način da se kreiraju.

Da sigurno postoji dobra želja i politička volja da se izađe u susret svima, dokaz je i to što smo u diskusiji imali prilike da čujemo da treba veći i jači doprinos dati poljoprivredi. Mi ćemo posle ove načelne rasprave imati sednicu Odbora za finansije, budžet i kontrolu trošenja javnih sredstava, gde ćemo imati i predlog određenih rešenja, kao što su amandmani Odbora, za viša izdvajanja za poljoprivredu, i to tačno definisano sa kojih pozicija. Ministarstvo finansija je izašlo u susret da sa svojih pozicija izvrši preraspodelu.

Ali moram da kažem da pored toga postoji želja i da određeni zakoni, kao što su naknade, u predlozima koji su dati zaista daju rasterećenje privrede. I to je ono što danas moramo da kažemo kada određeni poslanici govore o tome kako uopšte ne postoji želja da se privatni sektor podrži. Prvi put u budžetu

Srbije mi imamo podršku privatnom sektoru, prvo, kroz smanjenje obaveznih poreza i doprinosa od 1%; drugo, kroz smanjenja naknada. Na taj zakon i izmene i dopune zakona čekali smo jako dugo, čekali smo četiri godine, dok su prošle sve ekonomske reforme i fiskalna konsolidacija. I to rasterećenje privrede, za šta čak ni sami poslodavci nisu znali nego su saznali od ministra finansija kada je imao jedan skup, kada je prezentovao svoj budžet... Tek onda su suštinski videli koliko će to doprineti da se otvori jedan bolji investicioni ambijent.

Šta to znači za građane Srbije? Znači nova radna mesta, znači novo zapošljavanje. Upravo ovi rezultati koje danas imamo, koji kažu da je od 2014. do 2018. godine otvoreno 370.000 novih radnih mesta, u stvari su rezultati svih ovih napora tokom četiri godine, pa, na kraju krajeva, i ovog parlamenta. Imali smo tri saziva od 2012. godine, doneli smo preko 600 zakona, akata i dokumenata, tumačenja i odluka, kojima smo mnogo toga promenili u Srbiji.

Možda neki ljudi to ne vide i možda jednostavno ne žele da priznaju naši politički neistomišljenici, ali svakodnevni život pokazuje da se mnogo napredovalo od 2012. godine do danas. Ono što ne mogu da razumem, ne samo kao poslanik Srpske napredne stranke nego kao čovek, jeste da jednostavno ne priznate da postoji poboljšanje u svakodnevnom životu, i same privrede i samih građana Srbije, koji su i korisnici budžeta Republike Srbije.

Znači, ovaj budžet po prvi put posle šest godina prelazi iz onih okvira u kojima je funkcionisao do 2012. godine, a to su velika zaduživanja, veliki budžetski deficit – čak 163 milijarde dinara je bio deficit za 2009. godinu – kada su najveća dugovanja, najveće tranše kredita, kada smo plaćali godišnje samo kamatu na kredite po 1,5%, milijarde evra plus glavnica koja je išla. Dolazite u situaciju da imate projektovan budžetski deficit sa svega 22,9 milijardi dinara, što je 0,5% BDP-a, dolazite u situaciju da tri godine uzastopno imate suficit, što znači da ste u prošlosti nešto naplaćivali kada su u pitanju prihodi, odnosno porezi. To pokazuje, u stvari, veliku odgovornost svih politika vlada koje su bile od 2012. godine do sada, i kada je gospodin Vučić bio predsednik Vlade i sada kada je predsednik države i kada je gospođa Ana Brnabić praktično nasledila dobru ekonomsku sliku Republike Srbije i nastavila takvu politiku zajedno sa svojim timom.

Znači, ono što pokazuje ovaj budžet jeste da posle šest godina govorimo o tome kako raspodeliti budžet da zaposleni u državnim institucijama, da penzioneri imaju mnogo veća primanja, znači da imaju povećanja; govorimo o tome da imamo mnogo veće ulaganje, investicije, pogotovo kada je u pitanju infrastruktura; sada govorimo o tome da je to izbalansirano, uravnoteženo davanje i kada su u pitanju troškovi i kada su u pitanju prihodi. I, na kraju, imamo i onaj deo koji je jako važan, taj treći element, koji govori upravo o subvencijama, koji govori o podsticaju, o povećanju konkurentnosti privrede.

Moram reći da onog trenutka kada vi rasterećujete privredu i kada u razgovoru sa sindikatima podižete minimalac sa 24.000 dinara mesečno na 27.000 dinara mesečno to pokazuje zaista da se Srbija kreće u jednom razvojnem trendu i da će privredne aktivnosti biti sve učestalije i sve veće i veće. To je onda interes države da ne samo strani nego i domaći investitori otvaraju nova radna mesta.

Mi imamo ovde izmene i dopune Zakona o ulaganjima. Upravo smo tim zakonom još pre dve godine izjednačili status domaćih i stranih investitora. Znači, država se i dalje opredelila da preko sto milijardi dinara daje podršku, odnosno da daje subvencije, kako privredi za mala i srednja preduzeća – 17,75 milijardi dinara, tako i poljoprivredi – 41,5 milijardi. Nemojte da zaboravite da je 2012. godine to bilo 19 milijardi. To znači da je praktično dupliran iznos predviđen za buduću podršku poljoprivrednicima. Za turizam – 1,27 milijardi dinara. Nemojte da zaboravite da smo uveli 100.000 vaučera za turističke usluge svake godine u Srbiji. Za kulturu sada imamo izdvojena jako velika sredstva za investiranje u izgradnju kulturnih objekata, koncertnih sala i rekonstrukciju svih objekata koji se odnose na kulturne aktivnosti. Imamo i deo koji se odnosi na železnicu i puteve, koji je nama od velikog značaja.

Po prvi put pričamo o penzijama gde budžet Republike Srbije ne učestvuje sa 54% kada govorimo o ukupnim iznosima za isplatu penzija, nego govorimo o svega 27,4%. To znači da je Srbija pre svega racionalizovala svoje troškove i, s druge strane, povećala rapidno svoje prihode, i to znači da Srbija zaista ima stabilne finansije.

Da li su dovoljna povećanja za penzionere od 8% do 13%, za državne institucije od 7% do 12%? Naravno da nisu. Kada govorite o tome kolika treba da budu povećanja, uvek treba da budu u skladu sa mogućnostima prihodne strane budžeta. To znači da je Srbija u stvari na putu, da i dalje napreduje i da taj rast o kome govorimo... Rast je ukupan broj privrednih aktivnosti uvećan u odnosu na prošlu godinu, znači, kada gledamo 12 meseci, sa 31. decembrom za prethodnu godinu. Kada govorimo o tom rastu, moramo da postavimo pitanje koje je početno stanje. Naše početno stanje za projektovani budžet za sledeću godinu je 31. decembar prethodne godine. Dakle, ukoliko smo ustanovili da u prethodnoj godini, znači u ovoj sada, imamo rast 4,2%, mi smo konzervativno kao država rekli – imaćemo 3,5. Ako se setite, prošle godine smo rekli da će rast biti 3,5%, ali je on došao na 4,2. To znači da smo mi sada krajnje strogo rekli – biće taj rast od 3,5% BDP-a. On će sigurno biti preko toga.

Vi ste svi primetili, onoga trenutka kada su sve međunarodne organizacije koje se bave finansijama, pa bogami i Fiskalni savet, videle da taj rast prelazi 4%, odmah su krenuli da rade određene ocene kako treba da izgleda metodologija povećanja penzija, kako treba penzije da se usklađuju, svako je počeo da traži određene modele kako treba povećavati plate.

Na kraju krajeva, moram da kažem povodom kritika koje se odnose na to zbog čega nije donet zakon o platnim razredima... Mislim da je dobar trenutak što se to odložilo za godinu dana, upravo zbog toga što su mnoge kategorije dale svoje kritike, pogotovo deo koji se odnosi na sindikate obrazovanja, koji nisu bili zadovoljni ovim predlogom zakona o platnim razredima. Mislim da očito treba još vremena da bi se u društvu postigao konsenzus kada su u pitanju platni razredi, da bi stvarno na jedan pošten, krajnje korektan način sve institucije sa svojim zaposlenima bile na određen način pravedno raspoređene kad su u pitanju plate.

Ovi zakoni koji su dati uz predlog budžeta Republike Srbije za sledeću godinu u stvari su sastavni deo razvojne politike, ne samo ekonomske već i politike koja se odnosi na obrazovanje, kulturu, zdravstvo, gde je poseban fokus na tom delu koji je potreban svim građanima, da se razvije.

Ono što je najvažnije da se kaže jeste da su Skupština Srbije i Odbor za finansije razgovarali sa svim institucijama koje su u nadležnosti rada Skupštine, kao što su REM, Komisija za hartije od vrednosti, Agencija za energetiku. Imali smo razgovore i sa onim institucijama koje su takođe sastavni deo budžeta ali podnose izveštaje Odboru za finansije. Što se tiče budžeta za 2019. godinu, mislim da smo po prvi put otvoreno pričali o tome da li su određene institucije zadovoljne Predlogom budžeta, što se tiče njihovog finansijskog plana. Mislim da su svi bili na stanovištu da je ovo dobar trenutak, kada je Srbija zaista ušla u mirne vode što se tiče javnih finansija, da su politički izazovi koji postoje jednostavno predvideli sve moguće rizike koji se nalaze u ovom budžetu.

Zbog toga smatram da u danu za glasanje i oni koji se možda politički ne slažu sa Srpskom naprednom strankom i njenim koalicionim partnerima za ovaj budžet zaista treba da podrže ovakav program Srbije. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, dr Tomić.

Sada zaključujem zajednički načelni i jedinstveni pretres o predlozima akata iz tačaka 1–62. dnevnog reda.

Nastavljamo sa radom u pojedinostima u ponedeljak, 3. decembra, u 10 časova.

Ovog puta zahvaljujem se i ministrima Siniši Malom, Branku Ružiću, Šarčeviću i njihovim timovima na posvećenom radu.

Lep vikend i vidimo se u ponedeljak.

(Sednica je prekinuta u 18.55 časova.)